

SVERIGES OFFICIELLA STATISTIK
JORDBRUK MED BINÄRINGAR

F I S K E
1952

STATISTISKA CENTRALBYRÅN

STOCKHOLM 1954

INLEDNING

TILL

**Fiske / Statistiska centralbyrån. – Stockholm : Statistiska centralbyrån, 1916-[1971]. - (Sveriges officiella statistik).
Täckningsår: 1914-1969.**

1914-1934 med innehållsförteckning och sammanfattning på franska.
- 1935-1949 även med fransk parallelltitel: Pêche en ... -
1950-1993 med innehållsförteckning, sammanfattning samt parallelltitel på engelska: Fishing in ..., från 1951 och framåt: Fisheries.

Efterföljare:

Fiskestatistisk årsbok / Statistiska centralbyrån. – Stockholm : Statistiska centralbyrån, 1972-1982. - (Sveriges officiella statistik).
Täckningsår: 1971-1982.

Översiktspublikationer:

Fiskestatistik 1913-1987 : 75 år vid SCB. - Ingår i: Fiske 1987 – en översikt.
- Stockholm : Statistiska centralbyrån, 1988. - (Sveriges officiella statistik).
- (Statistiska meddelanden J 55 SM 8801).

Fiske. År 1952. – (Sveriges officiella statistik).
Digitaliserad av Statistiska centralbyrån (SCB) 2012.

SVERIGES OFFICIELLA STATISTIK
JORDBRUK MED BINÄRINGAR

F I S K E
1952

STATISTISKA CENTRALBYRÅN

STOCKHOLM 1954

OFFICIAL STATISTICS OF SWEDEN
AGRICULTURE AND FISHERIES

F I S H E R I E S

1952

CENTRAL BUREAU OF STATISTICS

STOCKHOLM 1954

KUNGL. BOKTRYCKERIET P. A. NORSTEDT & SÖNER

Till KONUNGEN.

Statistiska centralbyrån får härmed överlämna sin årliga redogörelse för fisket. I huvudsak avser densamma förhållandena under år 1952, men beträffande sillfisket med snörpvad vid Västkusten fiskesäsongen 1952/53.

Stockholm den 24 november 1953.

Underdånigst
KARIN KOCK.

OTTO ZETTERBERG.

Bo Sten.

Innehållsförteckning

Text

	Sid.		Sid.
Inledning	1	Beredning	33
Saltsjöfisket	1	Prisreglering	33
Fiskare, redskap och båtar	1	Försäljning i utlandet av svenskfångad	
Fångstens mängd och värde	3	och i Sverige av utlandsfångad fisk . .	34
Östersjö- och öresundsfisket	13	Sötvattensfisket	35
Västkustfisket	22		

Tabeller

Tab. 1. Fiskare, redskap och båtar vid saltsjöfisket, länsvis, den 31 december 1952	38	Tab. 4. Sill- och strömmingsfisket utom i Hallands samt Göteborgs och Bohus län, länsvis, år 1952	44
2. Saltsjöfiskets avkastning, fördelad på olika fångstområden, mängd och värde, år 1952	40	5. Saltsjöfiskets avkastning i Blekinge, Kristianstads och Malmöhus län under varje månad år 1952	46
3. Saltsjöfiskets avkastning, länsvis, mängd och värde, år 1952	42	6. Fisket vid vissa lax- och sikfiken m. m. år 1952	47

Bilaga

Förteckning över i berättelsen förekommande fiskar och skaldjur med deras latinska och engelska namn	48
--	----

Contents

Text

	Page		Page
Introduction	1	The preparation of fish	33
Salt-water fishery	1	The regulation of prices	33
Fishermen, fishing gear and fishing craft.	1	Landings in foreign countries of fish caught by Swedish fishermen and landings in Sweden of fish caught by foreign fishermen	34
The quantity and value of landings in the salt-water fishery	3	Fresh-water fishery	35
The fishery in the Baltic and in the Sound	13		
The fishery on the West Coast	22		

Tables

Table 1. <i>Fishermen, fishing gear and fishing craft in the salt-water fishery, in each county, in 1952.</i>	38	Col. 12: Hook-gear, value (Kr. 1 000).	
Column 1: County (district). Col. 2: Number of professional fishermen. Col. 3: Number who fish as a subsidiary means of livelihood. Col. 4-5: Seines, dragnets and trawls, number and value (Kr. 1 000). Col. 6-7: Nets, number and value (Kr. 1 000). Col. 8-9: Nets for herring and Baltic herring, number and value (Kr. 1 000). Col. 10-11: Fyke-nets, eel-bucks and pound-nets, number and value (Kr. 1 000).		Col. 13: Other gear, value (Kr. 1 000). Col. 14: Cordage, etc., value (Kr. 1 000). Col. 15: Total value of fishing gear (Kr. 1 000). Col. 16-17: Decked craft with motor, number and value (Kr. 1000). Col. 18-19: Decked craft without motor, number and value (Kr. 1 000). Col. 20-21: Open craft with motor, number and value (Kr. 1 000). Col. 22-23: Open craft without motor, number and value (Kr. 1 000). Col. 24: Total value of fishing craft (Kr. 1 000). Col. 25: Total value of gear and craft (Kr. 1 000).	

	Page		Page
Table 2. <i>The yield of the salt-water fishery in different fishing regions, quantity (tons) and value (Sw. Kr. 1000), in 1952.</i>	40	ber and value (Kr. 1000). Col. 10: Cordage, etc., value (Kr. 1000). Col. 11: Total value of fishing gear (Kr. 1000). Col. 12: Decked craft with motor, number. Col. 13: Open craft with motor, number. Col. 14: Craft with motor, value (Kr. 1000). Col. 15-16: Craft without motor, number and value (Kr. 1000). Col. 17: Total landings (tons). Col. 18: Total landings, value (Kr. 1000). Col. 19: Whereof sold in fresh condition (tons). Col. 20: Whereof used by fishermen for preserving (tons). Col. 21-22: Baltic herring salted by fishermen (tons; Kr. 1000). Col. 23-24: Fermented Baltic herring, prepared by fishermen (tons; Kr. 1000). Col. 25-26: Smoked Baltic herring, prepared by fishermen (tons; Kr. 1000).	
Column 1: Fish and shell-fish (see appendix page 48). Col. 2: East coast (tons). Col. 3: South coast (tons). Col. 4: The Sound (tons). Col. 5: Kattegatt and Skagerak (tons). Col. 6: North Sea (tons). Col. 7: Total landings (tons). Col. 8: Whereof immediate delivery abroad (tons). Col. 9: East coast (Kr. 1000). Col. 10: South coast (Kr. 1000). Col. 11: The Sound (Kr. 1000). Col. 12: Kattegatt and Skagerak (Kr. 1000). Col. 13: North Sea (Kr. 1000). Col. 14: Total value (Kr. 1000). Col. 15: Whereof immediate delivery abroad (Kr. 1000).		Table 5. <i>The yield of the salt-water fishery in the counties of Blekinge, Kristianstad and Malmöhus in each month, in 1952.</i>	46
Table 3. <i>The yield of the salt-water fishery in each county, quantity (tons) and value (Sw. Kr. 1000), in 1952.</i>	42	Column 1: Fish and shell-fish (see appendix page 48). Col. 2-18: County. Col. 19: The whole country, 1952. Col. 20: The whole country, 1951.	
Column 1: Fish and shell-fish (see appendix page 48). Col. 2-18: County. Col. 19: The whole country, 1952. Col. 20: The whole country, 1951.		Table 6. <i>Salmon- and whitefish-fisheries etc. in certain rivers, in 1952.</i>	47
Table 4. <i>Herring fishing (including Baltic herring) in each county, besides the counties of Göteborg & Bohus and Halland, in 1952.</i>	44	Column 1: Watercourse (county). Col. 2: Number of fishermen. Col. 3: Seines, number. Col. 4: Nets, number. Col. 5: Fyke-nets, number. Col. 6: Other gear, number. Col. 7: Value of gear (Kr.). Col. 8-10: Landings of salmon, number; weight (kg); value (Kr.). Col. 11-12: Landings of trout, weight (kg); value (Kr.). Col. 13-14: Landings of whitefish, weight (kg); value (Kr.). Col. 15-16: Landings of lamprey, weight (kg); value (Kr.). Col. 17: Total value of landings (Kr.).	
Column 1: County (district). Col. 2: Number of professional fishermen. Col. 3: Number who fish as a subsidiary means of livelihood. Col. 4-5: Seines for herring and Baltic herring, dragnets and trawls, number and value (Kr. 1000). Col. 6-7: Sweep-nets, nets for herring and Baltic herring, number and value (Kr. 1000). Col. 8-9: Fyke-nets for Baltic herring fishing, num-			

Appendix

List of fish and shell-fish, in Swedish, Latin and English, occurring in the statement.	48
---	----

Symboler

Explanation of symbols

Repetition	>	Repetition
Intet finnes att redovisa	—	Magnitude nil
Mindre än $\frac{0,5}{0,05}$ av enheten	{ $\frac{0}{0,0}$ }	Magnitude less than half of unit employed
Uppgift ej tillgänglig eller alltför osäker för att angivas	..	Data not available
Logiskt omöjlig uppgift	.	Category not applicable
Preliminär uppgift	*	Provisional or estimated figure

Summary

In the present publication an account is given of the fisheries in Sweden in 1952.

As from the beginning of 1924 the fishery statistics mainly cover data relating to salt-water fisheries.

During recent years the total number of fishermen has shown a steady decline. The principal reason for this may be found in the fact that the coastal industrial undertakings often offer better means of livelihood. The decline in the supply of fish in certain areas is also a contributory cause. At the end of 1952 the total number of fishermen was 20 685, including 12 844 professionals.

The value of the gear and craft used in salt-water fisheries increased by nearly 5 % as compared with 1951, totalling 158 mill. kronor. The higher cost incurred in building new boats and in repairs partly explains the increase. The fishing fleet has undergone extensive modernization in recent years. As an example it may be mentioned that on the west coast alone nearly 300 fishing boats are now equipped with radio telephone. Investment tax and credit restrictions resulted in some decline in new orders in 1952.

The total catch went up by 12 % compared with the preceding year, amounting to 204 000 tons (round fresh weight). The catch during the year under review is the biggest ever recorded in recent times. The very good yield from the fisheries in 1952 is also apparent when compared with the previous best year, 1948, when the total catch amounted to 194 000 tons (round fresh weight). The increase in the 1952 yield was due mainly to the abundant herring catch. The herring and »störmmings» (Baltic herring) catches increased by 18 % and represented over 56 % of the total catch. Of the other principal kinds of fish, the catch of sprat increased by 22 %, of cod by 14 %, of whiting by 27 %, of plaice by 63 % and of North Sea prawns by 54 %, whereas the quantity of haddock fell by 25 %, of ling by 23 %, of salmon by 28 %, and of witch

and eel by 17 %. The size of the mackerel catch was about the same as in the preceding year. On pages 8 and 9 are two diagrams showing the development of the catch and its composition.

The large quantity of fresh-water fish that is included in the salt-water fishery represents a peculiar feature of Swedish fishing, being mainly due to the great difference in salt content, which in the Skagerak amounts to 30-32 ‰, in the Baltic, on the other hand, to 5-8 ‰, in the Gulf of Bothnia to only 3-5 ‰, and which is still lower in the archipelago.

The value of the landings, which increased by 12 % as compared with 1951, amounted to 122 mill. kronor. Owing to the increased prices obtained for nearly all kinds of fish, fishermen enjoyed some degree of compensation for the higher cost of materials.

A very considerable proportion of the yield from the salt-water fisheries (73 %) comes from the west coast (vide table 2). About 54 % of Swedish professional fishermen live in that part of the country.

The following table shows the quantities caught at various fisheries by fishermen from the west coast during the year 1952.

	Tons
Herring fishery with purse seine . . .	307
„ „ „ drift net	5 721
Sprat fishery with seine	3 320
„ „ „ trawl	8 392
Mackerel „ „ whiffing lines . . .	1 607
„ „ „ drift net	7 690
„ „ „ seine	718
»Haddock-line fishery»	314
Fishery with Danish seine	9 605
Line fishery	3 064
Trawling	103 275
Lobster fishery	209
Prawn fishery	1 408
Other	3 316
Total	148 946

The bulk of the west coast fisheries' catches was sold at fish auctions. Approximately 91 810 tons, or over 76 % of the

catches landed along the stretch of coast in question, were sold at auctions, 61 860 tons thereof being sold in Gothenburg alone.

Swedish fishermen's landings of fish in Denmark, Great Britain and Western Germany are included in the statistics. The total of these catches increased from 19 000 tons in 1951 to 28 790 tons. The value of the catch rose by 27 % to 11,0 mill. kronor. Of this total, 20 440 tons (value 6,7 mill. kronor) were landed in Denmark, 6 930 tons (3,6 mill. kronor) in Great Britain, and 1 420 tons (0,7 mill. kronor)

in Western Germany. The bulk of these catches consisted of herring.

On the other hand, those shipments which have been sold in Swedish ports by foreign fishermen, and which totalled about 2 500 tons in 1952, have not been included in the statistics.

For further studies an appendix has been published on page 48, where the English names of the various kinds of fish are given. Reference is also made to the table of contents, giving a translation of the Swedish table headings.

Inledning

Beträffande fiskestatistikens historiska utveckling och dess organisation samt de vid insamlandet av primäruppgifter använda blanketterna hänvisas till föregående redogörelser, särskilt för åren 1914, 1919, 1920, 1925, 1931, 1942, 1944 och 1949. De fem sistnämnda innehålla i en bilaga avtryck, som i huvudsak återgiva nu gällande blankettens utseende. Bestämmelserna för insamlandet av primäruppgifter för fiskestatistik fastställas enligt kungörelsen den 17 juni 1948 (nr 502) av statistiska centralbyrån och fiskeristyrelsen gemensamt.

Uppgiftsinsamlingen handhaves förutom av hushållningssällskapens fiskeritjänstemän även av ombud, som anlitas av dem; i Göteborgs och Bohus län fungera dock havsfiskeföreningens ordsamfund. Uppgifterna insändas till vederbörande fiskerintendent, som efter en förberedande granskning vidarebefordrar materialet till statistiska centralbyrån.

Uppmärksammas bör, att uppgifterna i tab. 1, 3 och 4 hänföra sig till de kuststräckor, där fiskarna äro bosatta. För de kuststräckor, som jämte länen redovisas i tab. 1 och 4, går gränsen mellan »Ostkusten» och »Sydkusten» vid Torhamns udde i Blekinge län, mellan »Syd-

kusten» och »Öresund» vid Skanör och Falsterbo, mellan »Öresund» och »Skånekusten» vid Kattegatt» vid Kullen samt slutligen mellan den sistnämnda kuststräckan och »Västkusten» vid gränsen mellan Kristianstads och Hallands län. Därjämte redovisas fångsten även efter fångstområde (tab. 2). Den härvid genomförda indelningen måste av naturliga skäl bli mer ungefärlig.

Efter år 1923 har statsbidrag utgått endast för insamling av uppgifter till saltsjöfisket, varför endast detta redovisas fullständigt. Därjämte meddelas dock uppgifter rörande fisket i Vättern samt lax-, laxörings-, sik- och nejonögonfiskerna i en del större vattendrag.

I årets redogörelse ha för första gången intagits två diagram, utvisande fångstutvecklingen och fångstens sammansättning. Beträffande redovisningen av sill- och strömmingsfisket i tab. 4 ha även vissa ändringar införts, för vilka närmare redogöres på sid. 15 och i tabellnot.

En förteckning över alla i berättelsen upptagna fiskar och skaldjur jämte deras latinska och engelska namn ingår som bilaga till här föreliggande redogörelse.

Saltsjöfisket

Fiskare, redskap och båtar

(tab. 1)

År 1952 utövades saltsjöfiske såsom huvudyrke av 12 844 personer och såsom binäring av 7 841. *Yrkesfiskarna* hade

sedan år 1951 sjunkit i antal med 440 och binäringsfiskarna med 256. Minskningen var märkbar i alla län. I allmänhet var den dock relativt sett av mindre omfattning utom i Uppsala och Malmöhus län, där totala antalet fiskare redu-

cerades med 21 respektive 13 % under år 1952. Orsaken till den allmänna nedgången torde främst ligga i den minskade fisktillgången i vissa områden och den härav föranledda övergången till annan sysselsättning. I norrlandslänen ha kustindustrierna erbjudit bättre ekonomiska villkor, varför många norrlandsfiskare tagit anställning där. Övergången var emellertid här av mindre omfattning än under tidigare år. I Uppsala län misslyckades strömmingsfisket, vilket fick ett minskat deltagarantal till följd. Vissa län redovisade en ökning i antalet binäringsfiskare jämfört med år 1951. I allmänhet har då en övergång från yrkesfiske till binäringsfiske ägt rum och antalet yrkesfiskare minskat i motsvarande grad. Av hela antalet yrkesfiskare voro 6 281 eller 49 % bosatta i Göteborgs och Bohus län. Yrkesmännen utgjorde den övervägande delen av totala antalet fiskare i alla län utom i de tre nordligaste samt i Stockholms, Östergötlands, Kalmar och Gotlands län, där binäringsfiskarna voro talrikast. Gränsen mellan yrkes- och binäringsfiskare är dock ofta svävande. Enligt den för statistikinsamlarna utfärdade instruktionen skall som yrkesfiskare anses person, som har sin huvudsakliga inkomst av fisket. Lokala skiljaktigheter i redovisningen förekomma emellertid. Vid Norrlandskusten hänföras ofta till kategorien yrkesfiskare personer, som vid Västkusten skulle klassificeras som binäringsfiskare. Sportfiskare äro ej medtagna i redovisningen.

Vid saltsjöfisket begagnades år 1952 redskap och båtar till ett värde av i runt tal 158,4 milj. kr, varav redskap för 60,8 och båtar för 97,6 milj. kr. Totalvärdet hade sedan år 1951 ökat med ej fullt 5 %, värdet av redskap med drygt 3 och värdet av båtar med knappt

6 %. I detta sammanhang kan nämnas, att all materiel skall upptagas till anskaffningsvärdet, men då uppgifterna härröra från en mängd olika uppgiftslämnare, kan det icke undvikas, att värderingsgrunderna bli skiftande. Värdeökningarna torde även detta år till icke oväsentlig del bero på nyanskaffningar, som med nuvarande höga priser ha dragit stora kostnader. För saltsjöfisket i dess helhet var båtarnas värde år 1952 större än redskapens, men vad beträffar de olika länen var motsatsen fallet i alla län vid Östersjön utom Stockholms, Östergötlands, Blekinge och Kristianstads. Västkustlänens ojämförligt högre båt- än redskapsvärde var avgörande för rikssiffrorna.

Enligt tab. 1 kom vidare det största värdet bland *redskapen* på grupperna skötar, sill- och strömmingsgarn samt ryssjor, hommor och bottengarn. Av notar, vadar och trålar (8 759) hade Göteborgs och Bohus län 2/3. Bland desamma ingingo 7 184 trålar och vadar, av vilka 6 342 tillhörde västkustlänerna och flertalet av de övriga Skåne, Blekinge och Gotland. Med undantag för gruppen långrevor och annan krokredskap visade alla redskapsgrupper en antalsminskning, medan värdet stigit i de olika grupperna sedan år 1951. Detta förhållande bör ses mot bakgrunden av den allmänna ekonomiska utvecklingen och den minskade omfattningen av fisket. Nät av heldragen och spunnen nylon började under år 1952 användas i större utsträckning uteder vissa delar av kusten. En mer detaljerad fördelning av redskapen lämnas för Östersjö- och Öresundsfisket på sid. 14.

De viktigaste *fiskebåtarna* utgjordes av däckade båtar med motor. De hade minskat i antal med 131 sedan år 1951. Bland dessa ha liksom

Däckade båtar	Ost- kusten	Syd- kusten	Öre- sund	Skåne- kusten vid Kattegatt	Väst- kusten	Summa	%
1— 10 hkr	689	100	196	16	408	1 409	39,4
11— 30 „	626	238	65	6	206	1 141	31,9
31— 90 „	24	132	1	2	333	492	13,7
91—150 „	1	39	—	—	293	333	9,3
> 150 „	—	1	—	—	203	204	5,7
Summa	1 340	510	262	24	1 443	3 579	100
Öppna båtar							
1— 5 hkr	3 103	393	143	15	688	4 342	67,1
6—10 „	1 517	113	14	32	286	1 962	30,3
> 10 „	137	6	—	1	21	165	2,6
Summa	4 757	512	157	48	995	6 469	100

föregående år inräknats en del fraktfartyg, som endast under en del av året användas för främst islandsfiske. Där- emot ha ångtrålarna i Göteborgs hamn ej medtagits, då ångtrålfisket helt upphört. Gruppen däckade båtar utan motor, som blott omfattade 6 båtar, utgöres av äldre, i allmänhet upplagda fartyg. Antalet öppna båtar med motor ökade med 30, medan antalet dylika utan motor minskade med 489. Värdet hade i båda motorbåtsgруппerna ökat sedan år 1951, bl. a. beroende på de höjda priserna för ny- och ombyggnad. Större delen av värdeökningen kom som vanligt på västkustlänen, där framför allt anskaffningen av nya däckade motorbåtar går till avsevärda belopp. Kostnaderna för byggandet av en modern, större fiskebåt, utrustad med ekolod, radiotelefon m. fl. tekniska hjälpmedel, belöpa sig där till över 300 000 kronor för närvarande. Under år 1952 fortsatte avmattningen i nybeställningarna. De främsta orsakerna därtill voro investeringsavgiften och kreditrestriktionerna. Båtmaterialiet har speciellt vid Västkusten genomgått en omfattande modernisering under de senaste åren. Som exempel kan nämnas, att enbart vid denna kuststräcka närmare 300 fiskebåtar nu äro utrustade med radiotelefon.

I ovanstående tablå har antalet fiske-

båtar med motor fördelats efter *motorstyrka* och kuststräcka.

Inom gruppen däckade båtar är skillnaden stor mellan å ena sidan Västkusten, där båtarna mestadels äro försedda med kraftiga motorer, och å andra sidan de övriga kuststräckorna, där man i allmänhet har svagare motorer. Beträffande de öppna motorbåtarna äro båtar med svagare motorer betydligt talrikare än dylika med starka motorer. Vid en jämförelse med de närmast föregående åren framträder den genomgående tendensen, att allt fler båtar utrustas med starkare motorer.

Båtar och redskap, använda vid speciella fisken, redovisas beträffande Östersjö- och Öresundsfisket i tab. 4 och i tablåer på sid. 14 och 18—20 samt i fråga om Västkustfisket i tab. B.

Fångstens mängd och värde

(tab. 2 och 3)

I tab. 2 lämnas redogörelse för fångstmängd och värde med fördelning på fångstområden. Tab. 3 är däremot uppställd länsvis efter fiskarnas hemorter. De viktigare fall, där kuststräcka och fångstområde icke gränsa intill varandra, och där fiskare alltså färdas längre väg för att komma till fångstplatsen, gälla västkustlänen och framgå av tab. B.

Korrigerig. Centralbyrån är medveten om, att de fiskestatistiska uppgifterna, särskilt beträffande fångsterna, delvis äro ganska ofullständiga och osäkra. För kontroll ha också tidigare använts försäljningssiffrorna från auktionshamnarna vid Västkusten, uppgifter om svenska fiskares i utlandet ilandförda fångster, uppgifter om fiskares strömmingsförsäljning till de auktoriserade fiskförsäljningsföreningarna på Ostkusten m. m. Korrigerig har skett, om kontrollsiffrorna sammanlagt varit större.

Från och med år 1950 har även annat hjälpmedel för korrigeringen använts. Numera finnes nämligen tillgång till fullständigare kontrollsiffror i statens jordbruksnämnds preliminära årsstatistik, som fr. o. m. år 1952 övertagits av statistiska centralbyrån. Denna preliminära årsstatistik är uppbyggd på följande uppgifter:

I. För Västkusten:

a) försäljningen av fisk vid fiskauktionerna i Göteborg, Gravarne, Smögen, Lysekil och Strömstad (se tab. C),

b) försäljningen av prisreglerad fisk på andra fiskmottagningsplatser än de under a) omnämnda fiskauktionshamnarna. Antalet dylika platser utgör ett trettiootal. Försäljningen av fisk vid fiskauktionerna i Marstrand och Klädesholmen ingår här.

På grund av prisregleringssystemets utformning erhållas ej genom b) uppgifter i vissa hänseenden, varför andra vägar måste anlitas, nämligen för

c) överskottsfisken, om vilken i stället uppgifter inhämtas från Västkustfisk, förening u. p. a., samt

d) skarpsillen, om vilken uppgifter lämnas av Svensk andelsfisk rörande kollektivförsäljningen.

Kompletteringar av de under a)—d) omnämnda uppgifterna ske med

e) uppgifter från Bohusläns islandsfiskares förening m. fl. beträffande västkustfiskares fångster av islandssill,

f) uppgifter från Storsjöfiskarnas försäljningsförening beträffande fisket efter långa,

g) uppgifter från Svensk andelsfisk rörande kollektivförsäljningen av ål samt

h) uppgifter från Göteborgs fiskhamn beträffande ilandförd osåld fisk.

Dessutom göras vissa approximativa tillägg rörande fångsten av skaldjur och sommarskarpsill.

II. För Sydkusten:

Den preliminära statistiken för Sydkusten grundar sig på särskilda uppgifter från fiskeritillsyningsmännen i Skåne och Blekinge, d. v. s. samma personer, som äro uppgiftslämnare för den definitiva statistiken. Statistiken omfattar

a) sydkustfiskares fångster,

b) västkustfiskares försäljning av fisk i sydsvenska hamnar (Karlskrona, Karlshamn, Simrishamn och Trelleborg).

III. För Ostkusten:

Statistiken omfattar

a) av de auktoriserade fiskförsäljningsföreningarna mottagen strömming,

b) preliminära årsuppgifter från hushållningssällskapens fiskeritjänstemän om fångsterna av torsk, lax och ål samt

c) approximativa tillägg för övrig fångst utefter Ostkusten.

IV. Om svenska fiskares utrikes ilandföring inhämtas uppgifter från statliga myndigheter i de olika länderna.

I regel tjänstgör alltså mottagaren av fisken som uppgiftslämnare vid denna statistik. För år 1952 redovisade den preliminära årsstatistiken en totalfångst

av 202 500 ton till ett värde av 125 milj. kronor mot 175 500 ton till ett värde av 113 milj. kronor föregående år.

Vid korrigeringen har den principen tillämpats, att det till centralbyrån inkomna statistiska materialet korrigerats till överensstämmelse med den preliminära årsstatistiken, då denna för vissa fiskslag redovisat högre fångstmängd och värde.

Rättelser med ledning av nämnda kontrolluppgifter ha endast gjorts för Göteborgs och Bohus län. Härför redogöres under avd. Västkustfisket.

Vidare kan nämnas, att till fiskmjölsfabriker, djuruppfödare m. fl. regelbundet avyttras en stor mängd s. k. *skrapfisk* (sill, skarpsill, torsk, vitling, makrill m. m.), vilken delvis ej ingår i de kvantiteter, som redovisas i det följande. Med skrapfisk avses här sådan fisk, som ej är duglig till människoföda, d. v. s. småfisk i allmänhet, vilken mestadels erhålles vid trålfisket. För att få en så tillförlitlig uppgift som möjligt om den under år 1952 av fiskare försålda skrapfiskkvantiteten ha de 6 största fiskmjölsfabrikerna, vissa fiskauktionsföreståndare, fiskareföreningar m. fl. tillfrågats angående den av dem omhändertagna skrapfiskmängden år 1952. Leveranserna till fiskmjölsfabrikerna framgå av nedanstående tablå.

	Ton	1 000 kr
Sill och skarpsill . . .	11 080	850
Övrig fisk	6 550	480
Summa	17 630	1 330

Det är att märka, att dessa siffror endast avse den av de 6 fiskmjölsfabrikerna inköpta skrapfisken under år 1952. Dessutom inköptes nämligen stora kvantiteter fiskavfall, vilka ej redovisas här, eftersom de redan inräknats i följande fångststatistik. Djuruppfödare inköpte enligt fiskauktions- och fiskför-

säljningsföreningsuppgifter omkring 2 300 ton skrapfisk till ett värde av 150 000 kronor att användas till föda åt höns, minkar och grisar. Den totala skrapfiskkvantiteten belöpte sig år 1952 således till omkring 19 900 ton. Det av inköparna till fiskarna betalda medelpri-set uppgick till 7 öre/kg. I likhet med tidigare år införde Svenska Västkustfiskarnas Centralförbund under sommaren 1952 förbud mot ilandföring av skrapfisk för att skydda småfiskbeståndet vid Västkusten.

Slutligen bör framhållas, att fiskarbefolkningens egen förbrukning åtminstone vid Västkusten ofta ej torde medräknas i fångstuppgifterna.

Avrenstillägg. Av betydelse är att en del av fångsten rensas före försäljningen, varvid den i regel kommer att redovisas som rensad i statistiken. Därför har man under senare år på uppgiftsblanketterna sökt erhålla uppgifter beträffande omfattningen av rensningen för att kunna verkställa erforderliga korrigeringar. Uppgifterna, som de första åren voro ganska ofullständiga, användes till en början endast för att i textframställningen möjliggöra en beräkning av hela fångsten i orensad form eller s. k. hel vikt. Uppgiftslämnarna torde emellertid numera tämligen allmänt lämna uppgifter även om rensningen. Därför ha fr. o. m. år 1949 korrigeringar verkställts av fångstuppgifterna såväl i berörda tabeller (tab. 2 och 3) som i textframställningen. Detta måste beaktas vid tidsjämförelser av fångstkvantiteter.

Med ledning av de erhållna uppgifterna om rensningen ha uträknats följande procenttal, utvisande den rensade fångstens del av totalfångsten år 1952 i de län, där rensning enligt uppgifterna förekom, samt vid saltsjöfisket i dess helhet.

Län	%
Västernorrlands	1
Stockholms	22
Kalmar läns norra del	1
» » södra »	2
Gotlands	0
Blekinge	47
Kristianstads	46
Malmöhus	24
Hallands	26
Göteborgs och Bohus	24
Hela riket	26

Vid Östersjön är det nästan enbart torsk, som rensas, i västkustlänen däremot ett flertal fiskslag. Givetvis är behovet att rensa fisken större, ju längre fiskeresorna utsträckas. Vid de stora trål- och snurrevadsfiskena är det en regel nästan utan undantag, att fångster av andra fiskslag än sill, skarpsill och makrill rensas före försäljningen. Om förhållandena härvidlag vid de olika västkustfiskena redogöres närmare under avd. Västkustfisket. Även årstiden har sin betydelse. Vissa fisksorter, såsom strömming, skarpsill och ål, rensas aldrig före försäljningen. Detsamma gäller för sill utom islandssill, som i allmänhet rensas helt, och fladensill, där rensning äger rum i mindre omfattning. Vad andra viktigare fiskslag angår, uppgick den del av fångsten, som rensats enligt uppgifterna för år 1952 för bergtunga och rödtunga till 90—100 %, för kolja, vitling, gråsej, kummel, rödspotta, tonfisk och havskatt till 80—90, för lyrtorsk, piggvar, torsk och rocka till 70—80, för haj till 55, för långa till 48, för flundra till 39, för marulk till 34 och för makrill till endast 1 %.

Av efterföljande tablå framgår dels hur stort procentuellt tillägg, som enligt från sakkunnigt håll inhämtade uppgifter bör påläggas för olika fiskslag med hänsyn till avrens, dels det framräknade vikt-tillägget fördelat på fiskslag och län. I 1952 års fångstkvantiteter ingå avrenstillägg både för den rensade fladen- och

islandssillen. Tidigare ha här tillägg endast gjorts för rensad islandssill.

Summan av de beräknade tilläggen uppgick till 9 997 ton, vilket utgjorde 5 % av hela fångstmängden.

Fiskslag	Tillägg för avrens	%	Ton
Sill ¹	ut. huv. 25		2 182
Torsk	{ m. huv. 18 } { ut. huv. 40 }		5 166
Kolja	m. huv. 18		877
Vitling	» » »		651
Gråsej	» » »		193
Lyrtorsk	» » »		77
Långa	» » »		280
Kummel	» » »		188
Rödspotta	» » 4		61
Flundra	» » »		28
Bergtunga	» » »		8
Rödtunga	» » »		32
Piggvar	» » »		2
Makrill	» » 30		20
Tonfisk	» » 25		64
Marulk	» » 186		91
Havskatt	» » 18		20
Haj	» » 25		3
Rocka	» » 63		2
Annan	» » 15		52
	S:a avrens		9 997
Därav i: Västernorrlands län			4
Stockholms			292
Kalmar läns norra del			1
» » södra »			7
Gotlands län			0
Blekinge			1 798
Kristianstads			911
Malmöhus			263
Hallands			394
Göteborgs o. Bohus			6 327

Fångstmängden. Den totala fångsten uppgick för år 1952 till omkring 204 000 ton, vilket är omkring 12 % mer än föregående års fångst, som utgjorde cirka 182 700 ton. Redogörelseårets fångstmängd är den största, som någonsin uppmätts under senare tid. Det mycket goda resultatet av fisket år 1952 framträder även vid en jämförelse med det tidigare bästa året, 1948, då totala fångstkvantiteten utgjorde 194 000 ton (inkl. avrenstillägg).

Av tab. 3 framgår, att fångstmängden ökade under redogörelseåret i Väster-

¹ Islands- och fladensill.

Fångstområde enligt tab. 2	Fångstmängden				Fångstvärdet			
	1936- 1939	1946- 1949	1951	1952	1936- 1939	1946- 1949	1951	1952
	%	%	%	%	%	%	%	%
Ostkusten	26,9	15,2	15,2	13,5	28,7	22,3	22,9	20,0
Sydskusten	8,8	13,1	14,8	15,0	10,5	12,0	13,8	13,9
Öresund	1,0	1,1	0,8	0,7	1,6	1,4	1,2	1,1
Kattegatt o. Skagerack	52,4	42,1	41,1	42,2	43,7	38,5	38,3	40,1
Nordsjön med avlägsnare farvatten	10,9	28,5	28,1	28,6	15,5	25,8	23,8	24,9
Summa	100	100	100	100	100	100	100	100

norrlands, Stockholms, Södermanlands, Gotlands, Blekinge, Malmöhus, Hallands samt Göteborgs och Bohus län, men minskade i övriga län i förhållande till år 1951. De största ökningarna redovisades för Stockholms, Södermanlands och Hallands län. Norrlandslänen uppvisade med undantag för Västernorrlands län fångstreduceringar främst till följd av det minskade utbytet av strömmingsfisket. I Västerbottens län sjönk fångstmängden med 45 %. Däremot synes läget ha stabiliserat sig för Västernorrlands län, som under de senaste åren fortlöpande företett sjunkande fångst-siffror. För år 1952 redovisades nämligen en mindre uppgång. För Göteborgs och Bohus län steg fångstmängden med 16 % jämfört med år 1951. Huvudorsaken här till var de goda sillfångsterna. Drygt 2/3 av hela fångsten levererades av fiskare från nämnda län. Närmast därefter kommo Blekinge, Hallands, Stockholms och Kristianstads län.

Uppdelningen på olika fångstområden (tab. 2) visade ökning för alla områden utom Ostkusten och Öresund. Sålunda steg fångstmängden från Kattegatt och Skagerack med 15 %, från Nordsjön med 14 % och från sydkustfarvattnen med 13 %. Främsta orsakerna till fångstökningarna voro beträffande Kattegatt och Skagerack samt Nordsjön de givande sillfiskerna och för Sydskustens del det goda utbytet av torskfisket. Den för Ostkusten och Öresund redovisade nedgången var obetydlig.

Den procentuella fördelningen av fångstens mängd och värde på de olika fångstområdena framgår av ovanstående tablå.

Medan Sydskusten bibehöll sin år 1951 förvärvade ställning i det närmaste oförändrad, framträdde mindre andelsökningar för Kattegatt och Skagerack samt Nordsjön. Ostkustfarvattnens relativa betydelse minskade. Om jämförelse göres med åren närmast före det andra världskriget, är uppgången av det i mer avlägsna farvatten bedrivna havsfisket märkbar, då speciellt Nordsjöns men även Sydskustens andelar ökade avsevärt på Ostskustens samt Kattegatts och Skageracks bekostrad.

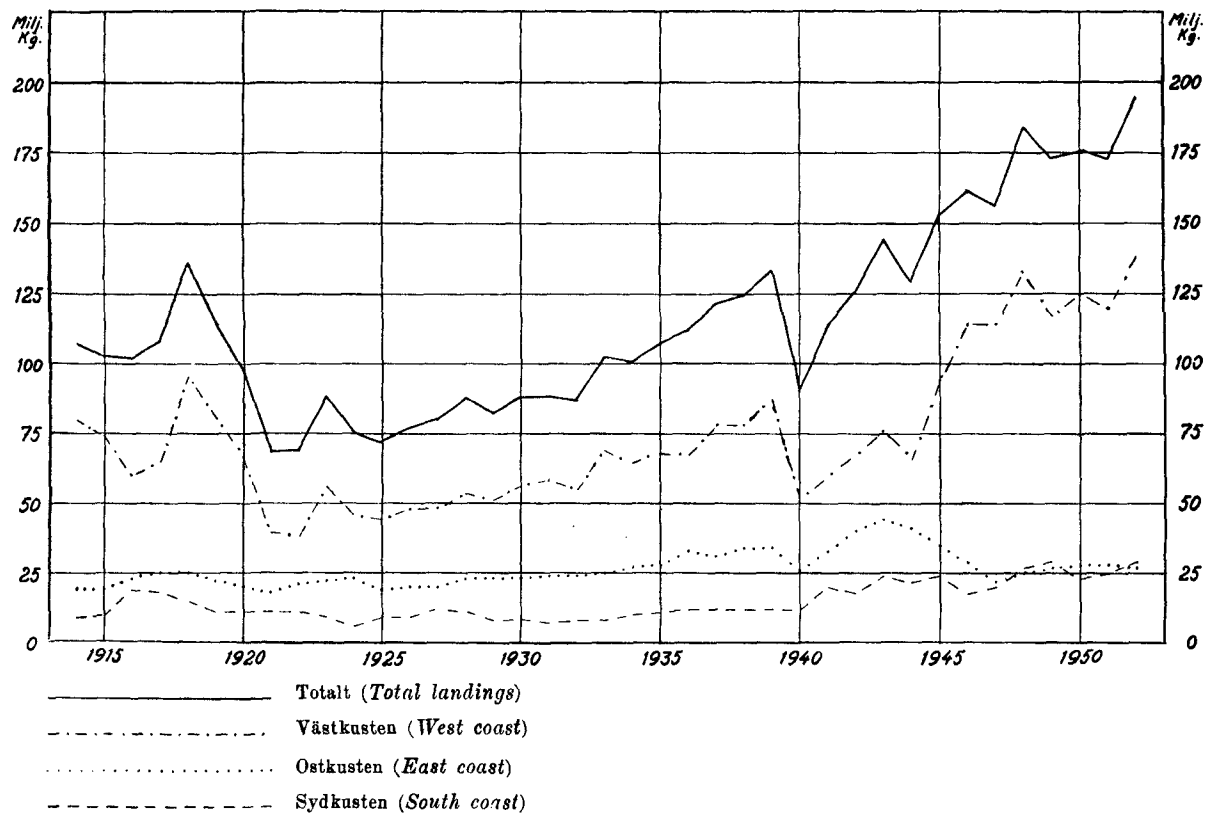
På sid. 8 har intagits ett diagram, utvisande totalfångstens storlek vid salt-sjöfisket åren 1914—1952 med uppdelning på kuststräckor. Av detta framgår, vilken avgörande betydelse västkustfisket har för det totala fångstresultatet.

Ett annat diagram, som är avsett att belysa fångstens sammansättning av olika huvudgrupper av fiskslag, återfinnes på sid. 9. De senaste årens fångstökningar hade som synes sin väsentligaste förklaring i uppgången av sill- och skarp-sillfångsten. Med mindre delar bidrog även den ökade fångsten av torskfiskar och makrill.

Om jämförelse göres mellan redogörelseåret och närmast föregående år, finner man, att fångsten av sill och strömming gått upp med 18 %, främst till följd av det goda trålsillfisket. Fångsten

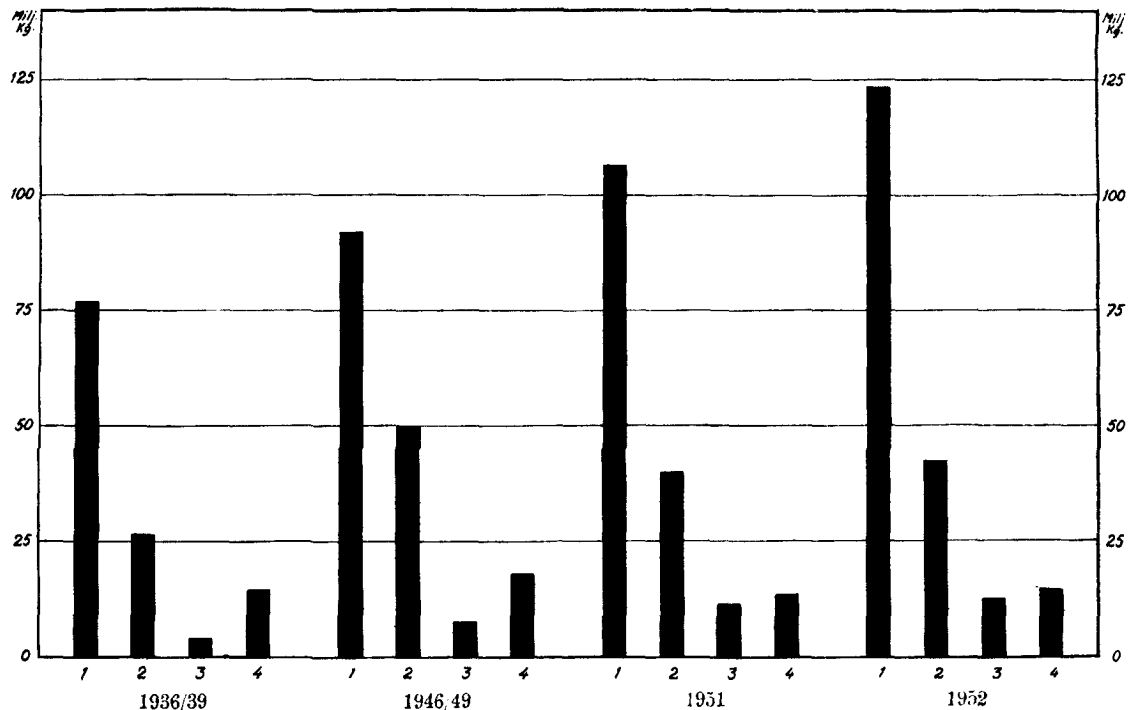
Diagram 1. Totalfångstens storlek vid saltjöfisket åren 1914–1952 med uppdelning på kuststräckor, milj. kg (exklusive avrenstillägg)

The yield of the salt-water fishery 1914–1952

**Diagram 2. Fångstens sammansättning åren 1936—1952, olika huvudgrupper av fiskslag, milj. kg
(exklusive avrenstillägg)**

The composition of the landings 1936—1952, major species groups

- 1 = sill, strömming och skarpsill (*herring, Baltic herring and sprat*)
 2 = torakfiskar (*codfishes*)
 3 = makrill (*mackerel*)
 4 = övrig fisk (*other*)

Tab. A. Fångstmängden procentuellt fördelad efter fiskslag inom varje fångstområde samt på skilda fångstområden

Fiskar och skaldjur	Fångstmängden av olika fiskslag i % av fångstområdets hela fångstmängd						Fångstmängden av olika fiskslag fördelad på skilda fångstområden, i %					
	Ost-kus-ten	Syd-kus-ten	Öre-sund	Katte-gatt o. Skage-rack	Nord-sjön	Hela fång-sten	Ost-kus-ten	Syd-kus-ten	Öre-sund	Katte-gatt o. Skage-rack	Nord-sjön	Sum-ma
Sill och strömming . .	66,4	32,6	2,0	51,4	72,7	56,4	15,9	8,7	0,0	38,5	36,9	100
Skarpsill	0,0	—	—	13,0	—	5,5	0,1	—	—	99,9	—	100
Torsk	19,1	63,2	62,0	7,2	3,5	16,6	15,6	57,2	2,7	18,5	6,0	100
Kolja	—	—	—	1,1	8,3	2,8	—	—	—	15,9	84,1	100
Vitling	—	0,0	0,0	3,6	2,3	2,1	—	0,0	0,0	70,0	30,0	100
Gråsej	—	—	—	0,7	1,1	0,6	—	—	—	50,8	49,2	100
Lyrtorsk	—	—	—	0,5	0,2	0,3	—	—	—	81,2	18,8	100
Långa	—	—	0,1	0,2	5,3	1,6	—	—	0,1	6,0	93,9	100
Lubb	—	—	—	—	0,2	0,0	—	—	—	—	100,0	100
Kummel	—	—	—	0,4	1,5	0,6	—	—	—	29,5	70,5	100
Rödspotta	—	0,3	1,8	0,8	1,6	0,9	—	5,5	1,5	39,2	53,8	100
Flundra	1,7	0,8	16,7	0,8	0,3	0,9	25,4	13,1	13,6	37,6	10,3	100
Bergtunga	—	—	—	0,2	0,1	0,1	—	—	—	75,2	24,8	100
Rödtunga	—	—	—	0,7	0,5	0,4	—	—	—	67,0	33,0	100
Makrill	—	0,0	1,6	13,3	2,0	6,2	—	0,0	0,2	90,6	9,2	100
Tonfisk	—	—	—	0,4	—	0,2	—	—	—	100,0	—	100
Havskatt	—	—	0,1	0,1	0,1	—	—	—	0,7	65,5	33,8	100
Lax	2,1	0,7	0,0	0,0	—	0,4	72,4	24,6	0,0	3,0	—	100
Laxöring	0,2	0,0	0,0	0,0	—	0,0	61,7	14,8	0,0	23,5	—	100
Sik	2,5	0,0	—	0,0	—	0,3	59,7	0,3	—	0,0	—	100
Siklöja	0,1	—	—	—	—	0,0	100,0	—	—	—	—	100
Ål	2,3	2,1	10,0	0,2	—	0,8	39,2	40,2	9,3	11,3	—	100
Abborre	1,4	0,0	0,3	0,0	—	0,2	96,2	2,5	1,3	0,0	—	100
Gädda	2,0	0,2	0,0	—	—	0,3	90,8	9,2	0,0	—	—	100
Lake	0,3	—	—	—	—	0,0	100,0	—	—	—	—	100
Braxen	0,9	—	0,0	—	—	0,1	100,0	—	0,0	—	—	100
Mört	0,4	0,0	—	—	—	0,1	96,3	3,7	—	—	—	100
Id	0,4	0,0	0,1	—	—	0,1	96,5	2,7	0,8	—	—	100
Haj	—	—	—	0,0	0,0	0,0	—	—	—	95,5	4,5	100
Havskräfta	—	—	—	0,5	0,0	0,2	—	—	—	96,2	3,8	100
Nordhavsräka	—	—	—	1,4	—	0,6	—	—	—	100,0	—	100
Hummer	—	—	0,0	0,2	—	0,1	—	—	0,0	100,0	—	100
Krabba	—	—	0,0	0,3	—	0,1	—	—	0,4	99,6	—	100
Övriga	0,2	0,1	5,3	3,0	0,3	1,4	3,3	0,1	0,1	88,5	8,0	100
Summa	100	100	100	100	100	100	13,5	15,0	0,7	42,2	28,6	100

av skarpsill steg med 22 %, av torsk med 14, av vitling med 27, av rödspotta med 63, av flundra med 2 och av nordhavsräka med 54 %. Däremot sjönk fångstmängden av kolja med 25, av långa med 23, av lax med 28 samt av rödtunga och ål med 17 %. Makrillfångsten var ungefär lika stor som föregående år. Under oktober och november månader 1952 bedrevs ett mycket givande trål- och snurrevadsfiske efter rödspotta i Skagerack

norr om Jylland. Till följd härav ökade totalfångsten av rödspotta betydligt jämfört med år 1951. Minskningen av laxfångsten torde i viss mån ha påverkats av kraftverksutbyggandet i de norrländska älvarna, vilket reducerat laxens lek-möjligheter.

Beträffande fördelningen av fångsten på de olika fiskslagen år 1952 visar tab. A, att något mer än hälften (56 %) av fångstmängden bestod av sill och ström-

ming. Närmast därefter kommo torsk (17 %), makrill, skarpsill, kolja, vitling och långa.

Ett säreget drag hos det svenska saltvattenfisket är den stora mängd söt- eller bräckvattenfiskar, som ingår i fångsten. Dessa fisksorter, till vilka hänföras abborre, gädda, sik, braxen, mört, id m. fl. ävensom laxfiskar, äro sålunda, bortsett från strömmingen, övervägande i hela Bottniska viken samt längs Östersjö-kusten till och med Östergötlands län; undantag utgör Stockholms län, där torsken är 1952 liksom tidigare under en följd av år intog främsta platsen efter strömmingen. I Kalmar län och, ehuru i mindre grad, i Blekinge och på Gotland fångas ännu mycket sötvattenfisk; dock är i Kalmar län näst strömmingen ålen vanligen det viktigaste fiskslaget. På Gotland kom år 1952 torsken främst, följd av sill och strömming, flundra samt lax. I Blekinge och Skåne ger torsken vanligen de största fångstmängderna. I Hallands län äro sill, torsk, skarpsill och makrill de viktigaste fiskslagen, i Göteborgs och Bohus län sill, arter tillhörande torsksläktet, makrill och skarpsill. Orsaken till denna lokala fördelning är att söka i att vattnets salthalt gradvis avtager från 3 % och däröver i Nordsjön och Skagerack till endast några få ‰ i övre delen av Bottniska viken samt i den inre skärgården vid Östersjön.

Tab. A visar de viktigaste fisksorternas procentuella andelar av fångsten för de olika fångstområdena. Därav framgår, att de nyssnämnda söt- och bräckvattenfiskarna ha större betydelse endast för Ostkusten. För Ostkustens del kan vidare påpekas, dels att strömming har dominerande betydelse, dels att torsk kommer på andra platsen. För såväl Sydkusten som Öresund är torsk den utan jämförelse viktigaste fisksorten; i det

förstnämnda fångstområdet följes den närmast av sill och strömming, i det sistnämnda av flundra och ål. För Kattegatt och Skagerack och i ännu högre grad Nordsjön är sillen åter den förhärskande fisksorten, i det förre området följd av torskfiskar, makrill och skarpsill, i det senare huvudsakligen av torskfiskar.

Av tab. A framgår även, hur fångstmängden av olika fiskslag fördelar sig på de skilda fångstområdena. Den största andelen av all söt- och bräckvattenfisk år 1952 kom på Östersjön; av torsk och ål på Sydkusten; av sill, skarpsill, vitling, gräsej, lyrtorsk, flundra, bergtunga, rödtunga, makrill, tonfisk, havskatt, haj och skaldjur på Kattegatt och Skagerack samt av kolja, långa, lubb, kummel och rödspotta på Nordsjön.

Priser. De genomsnittliga priser, till vilka de olika fisk- och skaldjurslagen försålles av fiskarna, angavs för landet i dess helhet i efterföljande tablå. Till följd av brister hos primärmaterialet äro prisuppgifterna i en del fall något osäkra.

De under år 1951 iakttagna stegringarna i genomsnittspriset för de flesta viktiga fiskslagen fortsatte även under redogörelseåret. Till följd av fångstökningar och därmed sammanhängande av-sättningssvårigheter var denna prishöjning ej märkbar för sill och strömming. Prisstegringarna gävo fiskarna en viss kompensation för de höjda materielpri-serna. Enligt den preliminära årsstatistiken, för vilken närmare redogjorts på sid. 4, utgjorde det år 1952 till fiskarna betalda genomsnittspriset avseende hela riket för sill och strömming 45 öre, för skarpsill 58 öre, för torsk 53 öre, för kolja 101 öre, för vitling 58 öre, för långa 65 öre, för rödspotta 134 öre, för

Öre per kg			Öre per kg			Öre per kg		
	1951	1952		1951	1952		1951	1952
Sill och strömming	45	45	Slätvar	155	195	Abborre	76	85
Skarpsill	57	58	Sjötunga	275	287	Gädda	202	219
Torsk	41	45	Hälleflundra	203	215	Lake	153	171
Kolja	62	86	Näbbgädda	38	38	Braxen	64	68
Vitling	45	49	Makrill	47	54	Mört	35	38
Gräsej	34	38	Tonfisk	119	118	Id	49	55
Ljurtorsk	51	62	Sjurygg	96	93	Haj	94	82
Långa	64	64	Marulk	58	46	Rocka	30	..
Lubb	29	22	Havskatt	76	71	Havskräfta	88	126
Kummel	111	112	Lax	576	668	Nordhavsräka	463	444
Rödspotta	146	127	Laxöring	401	454	Strandräka	463	483
Flundra	77	76	Harr	140	..	Krabba	190	184
Bergtunga	108	110	Sik	172	197	Hummer	699	736
Rödtunga	124	150	Siklöja	208	256	Ostron	273	195
Piggvar	216	229	Äl	355	389	Blåmussla	11	12

flundra 78 öre, för rödtunga 124 öre, för makrill 54 öre, för lax 668 öre samt för ål 389 öre. Vid en jämförelse med de ovan i tablån redovisade medelpriserna bör beaktas, att dessa beräknats på fångsten av respektive fiskslag i hel vikt, d. v. s. inklusive avrenstillägg, medan den preliminära årsstatistikens siffror äro beräknade på den ilandförda vikten. Detta förklarar till en del, varför priserna för vissa fiskslag enligt den preliminära årsstatistiken ligga betydligt högre än de i tablån angivna. Vidare har i den preliminära årsstatistiken hänsyn ej kunnat tagas till den av fiskarna själva vid hemmakonsumtion och hemmaberedning använda fisken, vilken i allmänhet värderas lägre än den till direktförsäljning levererade. Beträffande priserna för den till fiskförsäljningsföreningarna försålda strömmingen och de till Göteborgs fiskauktion levererade fiskslagen finnas särskilda redogörelser sid. 16 och 32.

Även under år 1952 förekommo vissa ingripanden från statsmakternas sida i prisreglerande syfte. Härför redogöres närmare under avd. Prisreglering på sid. 33.

Fångstvärdet. Det sammanlagda värdet av fångsten utgjorde 122,0 milj. kr

eller omkring 12 % mer än föregående år. Medelpriset för totalfångsten var oförändrat 60 öre/kg trots ökade priser för de flesta fiskslagen. Orsaken härtill är att söka i att de billigare fiskslagen fått större andel av den sammanlagda fångsten, då fisket efter dessa varit speciellt givande under år 1952.

I alla län utom Norrbottens, Västerbottens, Gävleborgs, Uppsala, Östergötlands, Kalmar, Gotlands och Kristianstads steg fångstvärdet. Procentuellt sett hade Södermanlands samt Göteborgs och Bohus län de mest betydande ökningarna med 21 resp. 19 %, medan Västerbottens län hade den största minskningen med 33 %. En höjning av medelpriset för totalfångsten var genomgående för samtliga län utom Stockholms, Östergötlands, Kalmar, Gotlands och Hallands. Nedgångarna för dessa län voro dock obetydliga utom för Gotlands, där övergången från laxfiske till torskfiske fortsatte under år 1952. Laxtillgången synes ha minskat i farvattnen omkring Gotland. På Göteborgs och Bohus län kommo 62 % av fångstvärdet; närmast följde Blekinge, Hallands, Stockholms och Kristianstads län.

Uppdelningen på olika fångstområden (tab. 2) visar ökning i fångstvärdet jämfört med år 1951 för alla områden utom

Ostkusten, där en obetydlig minskning ägde rum. Den största uppgången föredde Kattegatt och Skagerack samt Nordsjön med cirka 17 %; för Sydkusten var värdeökningen 13 %.

Den procentuella fördelningen på de olika fångstområdena år 1952 framgår av tablån på sid. 7. Även i fråga om fångstvärdet dominerade Kattegatt och Skagerack samt Nordsjön, dock icke i samma grad som i fråga om fångstkvantiteter. Utefter Ostkusten samt i Öresund fångades nämligen fisk av genomsnittligt högre värde än efter andra kuststräckor.

Även beträffande fångstvärdet kom sill och strömming främst av alla fiskslag med drygt 42 % av hela fångstvärdet vid saltsjöfisket. Nämda fiskslag lämnade även det största ekonomiska utbytet i de flesta län; undantag voro Norrbottens och Gotlands län, för vilka laxen var den ojämförligt viktigaste fisksorten, Kalmar och Malmöhus län, där ålen representerade det största värdet, samt Blekinge och Kristianstads län, där torsken kom i främsta rummet.

Östersjö- och Öresundsfisket

(Norrbottens—Malmöhus län)

I föregående avdelning har redogjorts för saltsjöfisket i dess helhet. Följande framställning avser att något utförligare belysa det fiske, som bedrivs av fiskare, bosatta vid Bottniska viken och Östersjön samt sträckan Öresund—Skälderviken—Båstad; i ett följande kapitel lämnas motsvarande översikt för det fiske, som bedrivs av fiskarna i de båda västkustlänen, varvid medräknas även vad västkustfiskare fångat i Östersjön. Redogörelsen rörande Östersjö- och Öresundsfisket omfattar, förutom en inledande översikt, uppgifter rörande sill- och

strömmingsfisket, storryssjefisket, bottengarnsfisket och snurrevadsfisket inom området i fråga samt trål- och snurrevadsfisket i södra Östersjön och i Kattegatt; däri ingå även uppgifter om säsongväxlingarna i fisket vid Skåne och Blekinge.

Till belysande av Östersjö- och Öresundsfiskets omfattning må nämnas, att av hela fångstvärdet vid saltsjöfisket 33,8 % kom på detta område. Om av västkustfiskare gjorda fångster i Östersjön medräknas, blir procenttalet 35,4. Motsvarande tal för år 1951 voro 37,4 resp. 38,4, vilket alltså visar, att ifrågasvarande område hade mindre ekonomisk betydelse för fisket år 1952.

I efterföljande sammanställning lämnas uppgifter om fiskare, redskap, båtar och fångst vid ovan nämnda fisken.

Av hela antalet fiskare vid Östersjön och Öresund deltog under år 1952 drygt $\frac{2}{3}$ i sill- och strömmingsfisket, men endast 15 % i storryssjefisket, 10 % i bottengarnsfisket och 5 % i trål- och snurrevadsfisket. Av hela redskapsvärdet kommo 36 % på sill- och strömmingsfisket, 13 % på storryssjefisket och 15 % på bottengarnsfisket men endast en relativt obetydlig del på trål- och snurrevadsfisket; båtvärdet fördelade sig med 80 % på sill- och strömmingsfisket, jämförelsevis obetydliga delar på storryssje- och bottengarnsfiskena samt 22 % på trål- och snurrevadsfisket. Här bör uppmärksammas, att många båtar användas i flera fisken under ett år. Både fångstmängden och fångstvärdet voro vid Östersjö- och Öresundsfisket ungefär lika stora som föregående år. Av fångstvärdet kommo 41 % på sill- och strömmingsfisket, 7 % på storryssjefisket, 12 % på bottengarnsfisket och 10 % på trål- och snurrevadsfisket samt återstående 30 % på övriga, i tablån ej nämnda fisken.

Fiske	Antal fiskare	Redskaps- värde 1 000 kr	Båt- värde 1 000 kr	Fångstmängd ton	Fångstvärde 1 000 kr	
	1952	1952	1952	1951	1952	1951 1952
Östersjö- och Öresundsfisket i dess helhet	12 671	43 737	33 283	54 706	55 066	40 786 41 192
Därav ¹ : Sill- och strömmingsfisket ²	8 648	15 892	26 545	28 254	28 310	15 970 16 714
Storryssjefisket ²	1 862	5 537	2 811	866	914	2 535 2 985
Bottengarnsfisket ²	1 223	6 732	1 267	2 059	1 601	5 214 4 805
Trål- o. snurrevadsfisket ²	598	803	7 312	9 223	10 244	3 176 4 068

Rörande vid Östersjö- och Öresundsfis-
ket använda *redskap* föreligga utförliga-
re uppgifter än vad som meddelas i tab.
1. Dessa angivas i sammandrag för hela
området i följande tablå.

Redskap	Antal	Värde 1 000 kr
Notar	1 600	1 125
Trålar	800	788
Snurrevadar	40	29
Snörpvadar	10	87
Torsk- och flundrenät	36 300	1 146
Fjällfisknät	75 100	1 824
Laxnät	55 900	3 967
Skötar, sill- o. strömmingsgarn	105 000	14 614
Mindre ryssjor (utom ålryssjor)	26 300	588
Storryssjor (utom ålryssjor)	5 700	5 610
Ålhommor och ålryssjor	18 100	1 293
Bottengarn, kilnotar och laxsätt	1 800	6 462
Torskrevor (hundrade krok)	53 800	511
Laxrevor och laxlinor	256 200	1 269
Diverse krokredskap	—	306
Annan redskap	—	1 062
Tägvirke m. m.	—	3 056

Bland diverse krokredskap ingå ål- och
gäddrevor, angel- och ståndkrokar och
liknande redskap. »Annan redskap» ut-
göres till stor del av sumpar och pål-
kranar vid bottengarnsfisket. Det största
värdet representerade gruppen skötar,
sill- och strömmingsgarn; det närmast
största bottengarn, kilnotar och laxsätt.
Storryssjorna intogo vad värdet beträf-
far tredje platsen. Jämfört med föregå-
ende år inträffade inga betydelsefullare
förändringar varken i redskapens antal
eller värde.

¹ I redskapsvärdet för de särskilda fiskena
ingår ej värdet av tägvirke m. m. — ² Fångst
av sill och strömming i trål, storryssjor och
bottengarn ingår i tablå under sill- och ström-

Under redogörelseåret åsamkades red-
skap under fiske i det här berörda om-
rådet skador, orsakade av väderleks-
förhållanden, sälar, överseglingar m. m.
I SOS Fiske år 1951 återfinnes en tablå,
utvisande värdet av de förlorade och ska-
dade fiskredskapen åren 1948—1950, an-
givet i procent av fångstvärdet för de
olika fiskena och länen.

*Fångstmängdens och fångstvärdets
fördelning efter fiskslag* framgår av
följande sammanställning.

	Fångstmängden		Fångstvärdet	
	Ton	%	1 000 kr	%
Sill o. strömming	28 310	51,4	16 714	40,6
Torsk	20 777	37,7	8 440	20,5
Rödspotta	129	0,2	170	0,4
Flundra	1 002	1,8	807	1,9
Lax	795	1,5	5 302	12,9
Laxöring	63	0,1	296	0,7
Sik	697	1,3	1 373	3,3
Ål	1 420	2,6	5 675	13,8
Abborre	396	0,7	338	0,8
Gädda	600	1,1	1 311	3,2
Braxen	235	0,4	160	0,4
Övriga	642	1,2	606	1,5
Summa	55 066	100	41 192	100

De utan jämförelse största fångst-
mängderna lämnade sill och strömming
samt torsk. Beträffande värdet kommo
sill och strömming långt framför de and-
ra fiskslagen med torsk, ål och lax som
de närmast därefter följande. Fångst-
värdet av de fyra nämnda fiskslagen ut-
gjorde 88 % av hela fångstvärdet vid
Östersjö- och Öresundsfisket.

mingsfisket liksom antalet av de i silltrålfisket
och storryssjefisket efter strömming deltagande
fiskarna och värdet av den av dem använda ma-
terielen.

Sill- och strömmingsfisket redovisas i tab. 4, som innehåller uppgifter härom för alla län utom Hallands samt Göteborgs och Bohus.

I Norrland börjar strömmingsfisket i allmänhet i april eller maj och avslutas under oktober—december; i Norrbottens län är dock perioden i regel något kortare, under det att fisket i Gävleborgs län ofta pågår hela året. I Uppsala län pågår fisket från mars—maj till inemot årets slut. I Stockholms, Södermanlands och Östergötlands län samt Kalmar läns norra del fiskas i allmänhet året runt; fisket med notar, som där har sitt förnämsta område, bedrivs dock i Stockholms län mest om våren och sommaren, men på andra håll delvis som ett vinterfiske. Fisketiden räcker i Kalmar läns södra del från mars eller april mestadels till oktober—december. På Gotlands nordvästkust är vinter- och vårfisket det viktigaste, medan annorstädes på ön de största fångsterna tagas under det senare halvåret. För Blekinge och Skånelänen angives i en senare avdelning fördelningen månadsvis; denna visar, att fisket är mycket obetydligt under vintermånaderna. Sillfisket i Öresund och Kattegatt är begränsat till eftersommaren och hösten. Naturligtvis variera tiderna dock även från år till år på grund av väderleken, vattentemperaturen, isförhållandena o. dyl. Beträffande säsongväxlingarna för hela området under år 1952 hänvisas till tablån i slutet av redogörelsen för detta fiske.

Under år 1952 utövades sill- och strömmingsfisket från ifrågavarande län av 4 908 yrkesfiskare och 3 740 personer med fisket som binäring mot 4 779 resp. 3 805 föregående år. Vid en jämförelse med tidigare års siffror måste uppmärksammas, att redovisningen i tabell 4 nå-

got ändrats från och med år 1952. Sålunda medtagas nu även de i storryssjefisket efter strömming samt trål- och bottengarnsfisket efter sill och strömming deltagande fiskarna och den av dem använda materielen i redovisningen. Tidigare upptogs endast den i dessa fisken erhållna fångsten av sill och strömming i tabell 4. Om antalet fiskare angives efter den gamla redovisningsmetoden, erhållas för år 1952 4 391 yrkesfiskare och 3 740 binäringsfiskare. Den under de senare åren observerade minskningen av antalet fiskare fortsatte alltså även år 1952. Orsaken härtill torde vara, att på många platser säkrare och bättre försörjningsmöjligheter inom andra yrken erbjudit sig för fiskarna.

Bland redskapen hade skötar samt sill- och strömmingsgarn den ojämförligt största betydelsen med 82 % av redskapsvärdet. Om jämförelse göres med siffror, erhållna enligt den gamla redovisningsmetoden, sjönk antalet använda redskap i alla redskapsgrupper jämfört med föregående år. Orsaken härtill var främst det minskade deltagarantalet i fisket. Av båtar kommo mest öppna båtar med motor till användning. Däckade motorbåtar användes även i stor utsträckning, särskilt i Stockholms, Kalmar, Gotlands och Blekinge län.

För hela området utgjorde fångstmängden vid detta fiske år 1952 28 300 ton och fångstvärdet 16,7 milj. kr. Jämfört med år 1951 ökade fångstvärdet med 5 %, medan den totala fångstmängden blott uppvisade en obetydlig uppgång. Före år 1948 hade fisket kontinuerligt gått tillbaka ända sedan år 1943. Därefter ha fångsterna stigit, men 1952 års fångst understeg ändock 1943 års med 41 % i fråga om mängden och 49 % beträffande värdet. Ökning i fångstmängden redovisades av Västernorr-

lands, Stockholms, Södermanlands, Gotlands och Blekinge län, medan övriga län uppvisade minskning jämfört med år 1951. För Norrbottens och Västerbottens län var nedgången betydande. I följande tablå lämnas en översikt över fångstvärdets fördelning på de ifrågakvarande länen åren 1951 och 1952. Markant är Blekinge läns ökade del av fångstvärdet, vilket främst torde få tillskrivas det goda garnfisket efter sill. Länet intar numera tätplatsen.

Län	1951		1952	
	1 000 kr	I % av totalsumman	1 000 kr	I % av totalsumman
Norrbottens	307	1,9	229	1,4
Västerbottens . . .	639	4,0	445	2,7
Västernorrlands . .	707	4,4	773	4,6
Gävleborgs	2 047	12,8	1 922	11,5
Uppsala	510	3,2	440	2,6
Stockholms	2 532	15,9	2 967	17,8
Södermanlands . . .	974	6,2	1 233	7,4
Östergötlands . . .	1 852	11,6	1 599	9,6
Kalmar läns norra del	747	4,7	766	4,6
» » södra »	422	2,6	492	2,9
Gotlands	328	2,1	390	2,3
Blekinge	2 908	18,2	3 617	21,6
Kristianstads				
Sydkusten	1 459	9,1	1 342	8,0
Skälderviken m. m.	20	0,1	15	0,1
Malmöhus	518	3,2	484	2,9
Summa	15 970	100	16 714	100

Vinterfisket var under redogörelseåret i allmänhet gott. Även vårfisket gav goda resultat, speciellt utanför Gävleborgs län och i området utanför Stockholms, Södermanlands och Östergötlands län. I sistnämnda område var tillgången på strömming även god under hösten, varför fisket då blev relativt givande. För Norrlandslänen blev höstfisket däremot i allmänhet misslyckat. Detta avspeglas i de för nästan samtliga Norrlandslän sjunkande fångstsiffrorna. Utanför kusten av Östergötlands län bedrevs i början av året ett ganska intensivt fiske, som främst var lokaliserat till fiskrevatten vid Häradskär. Fiskare från

flera av de närliggande länen deltog i detta. Utanför Blekinge var tillgången på sill och strömming ovanligt god, vilket förklarar fångstökningarna för detta län. Däremot misslyckades sillgarnfisket både i Öresund och Kattegatt.

Den allra största delen av fångsten vid sill- och strömmingsfisket såldes i färskt tillstånd. Endast 262 ton eller 0,9 % av fångsten användes till saluberedning, utförd av fiskare. Beträffande denna beredning se vidare sid. 53.

Län	Medelpris per kg(öre)		Föreningspris
	1951	1952	1952
Norrbottens	52	70	73 ¹
Västerbottens	52	68	68
Västernorrlands . . .	70	76	77
Gävleborgs	64	72	69
Uppsala	66	73	69
Stockholms	60	61	65
Södermanlands	60	62	64
Östergötlands	63	62	58
Kalmar läns norra del	49	56	50
» » södra »	62	59	45
Gotlands	52	56	55
Blekinge	47	47	..
Kristianstads			
Sydkusten	52	57	..
Skälderviken m. m.	71	88	..
Malmöhus	68	79	..
Hela området	57	59	59 ²

De priser, som fiskarna erhöilo vid försäljning av fångsten, voro ganska olika inom olika områden, som föregående sammanställning visar. Till jämförelse ha i en kolumn längst till höger medtagits de av fiskarna från de auktoriserade försäljningsföreningarna erhållna medelpriserna för levererad strömming. Jämfört med föregående år ägde i allmänhet ganska betydande prisstegringar rum. Medelpriset för hela området ökade med 4 %. Vid en jämförelse med föreningspriserna framträder i allmänhet en mindre differens, som delvis

¹ Tre ej auktoriserade fiskförsäljningsföreningars medelpris. — ² Avser enbart de tio auktoriserade föreningarnas medelpris.

har sin förklaring i, att den av fiskarna till hemmakonsumtion och hemmaberedning använda strömmingen ej ingår i föreningarnas försäljningssiffror. Denna värderas ofta lägre än den till föreningarna levererade strömmingen.

Ovan har nämnts, att de s. k. auktoriserade försäljningsföreningarnas verksamhet ger en viss möjlighet till kontroll av de statistiska uppgifterna. Dylika försäljningsföreningar funnos år 1952 i i Västerbottens, Västernorrlands, Gävleborgs, Stockholms, Södermanlands, Östergötlands, Kalmar och Gotlands län. Fiskarna i Uppsala län äro anslutna till Gävleborgs läns försäljningsförening. Föreningarna inneha i huvudsak ensamrätt till partihandeln med strömming och sill, som ilandförts inom respektive förenings område. Dock äga fiskarna rätt att sälja strömming direkt till konsumenter i hemorten med vissa undantag. Vidare kunna företag eller enskilda personer beviljas särskilda tillstånd att köpa strömming direkt från fiskarna. Centralförening är Ostkustfisk, som förmedlar strömmingsleveranser från överskotts- till underskottsområden, övertager överskottsfisk, förmedlar förnödenheter för fisket m. m. Rörande centralföreningens prisreglerande verksamhet hänvisas till en särskild redogörelse för prisregleringen på sid. 33.

»Ostkustfisk» för viss statistik över fiskförsäljningsföreningarnas verksamhet. Enligt denna utgjorde den sammanlagda strömmingstillförseln till föreningarna år 1952 15 957 ton, d. v. s. ungefär 92 % av hela strömmingsfångstmängden i berörda län. Cirka 73 % av den mottagna strömmingen avsattes för färskkonsumtion och rökning. För att belysa säsongvariationerna återgivas här nedan månadsvis kvantitetssiffrorna för

fiskarnas strömmingsleveranser till de tio föreningarna åren 1951 och 1952.

	1951		1952	
	Ton	%	Ton	%
Januari . . .	673	4,2	705	4,4
Februari . . .	1 404	8,8	1 172	7,3
Mars	1 087	6,8	1 361	8,5
April	1 488	9,3	1 360	8,5
Maj	2 689	16,9	2 498	15,7
Juni	2 727	17,1	2 523	15,8
Juli	1 630	10,3	1 712	10,7
Augusti . . .	1 643	10,3	1 034	6,5
September . .	1 040	6,6	1 009	6,3
Oktober . . .	734	4,6	966	6,1
November . .	441	2,8	1 012	6,4
December . .	366	2,3	605	3,8
Summa	15 922	100	15 957	100

Till redovisningen av *storryssjefisket i Östersjön* ha fullständiga uppgifter inkommit för år 1952. I föregående års redogörelse, som var den första för detta fiske, meddelades att primärmaterial saknades för några län. Dessa län äro medtagna i årets redogörelse. Utanför redovisningen stå nu endast de i ett fåtal län bedrivna försöksfiskena, som äro av mycket obetydlig omfattning.

Storryssjefisket bedrivs i större omfattning främst utefter Norrlandskusten. Strömmingsstorryssjor förekomma endast i de två nordligaste länen. Fisket börjar i allmänhet i april månad och fortsätter fram till eller in i november. Lokala skiljaktigheter förekomma dock. Utefter Norrlandskusten är säsongen ofta något kortare.

Som framgår av efterföljande tablå utgjorde antalet deltagande fiskare 1 862 år 1952. Ökningen i förhållande till år 1951 är blott skenbar, då Västernorrlands och Östergötlands län ej voro med i redovisningen detta år. Om dessa båda läns siffror borträknas, erhålles i stället ett minskat deltagarantal. Norrbottens län uppvisade det största antalet. Här deltog 77 % av länets fiskare. Vid fisket kommo sammanlagt 5 464 storryssjor, värda 5 537 000 kronor, till användning.

Län	Antal fiskare	Strömmings- och siklöljeryssjor		Lax- och sikryssjor		Båtar	
		Antal	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr
Norrbottnens	562	176	384	3 214	3 555	706	1 264
Västerbottnens	373	40	61	614	574	275	378
Västernorrlands	196	—	—	1 278	1 355	150	332
Gävleborgs	291	—	—	456	308	246	380
Uppsala	48	—	—	79	53	47	56
Stockholms	167	—	—	204	106	123	319
Östergötlands	40	—	—	220	29	—	—
Kalmar läns norra del . .	74	—	—	69	35	99	65
Gotlands	111	—	—	114	77	87	17
Summa år 1952	1 862	216	445	15 248	15 092	1 733	2 811
„ „ 1951	1 754	223	406	4 788	4 634	1 607	2 447

Följande tablå redovisar fångstresultatet länsvis.

Län		Ström- ming	Lax	Lax- öring	Sik	Sik- löja	Ab- borre	Gädda	Annan fisk	Summa
Norrbottnens . . .	fton	69	164	20	220	31	17	15	0	536
	1 000 kr	55	1 215	108	403	85	14	26	1	1 907
Västerbottnens . .	fton	31	31	3	61	—	11	4	9	150
	1 000 kr	22	204	10	120	—	7	8	3	374
Västernorrlands . .	fton	—	22	6	44	—	3	2	—	77
	1 000 kr	—	167	20	88	—	3	7	—	285
Gävleborgs	fton	—	12	2	76	—	7	6	—	103
	1 000 kr	—	81	6	153	—	6	12	—	258
Uppsala	fton	—	0	0	9	—	3	1	0	13
	1 000 kr	—	2	0	21	—	3	2	0	28
Stockholms	fton	—	0	—	23	—	15	11	3	52
	1 000 kr	—	0	—	52	—	15	32	3	102
Östergötlands . . .	fton	—	—	0	—	—	2	11	26	39
	1 000 kr	—	—	0	—	—	2	21	20	43
Kalmar läns	fton	—	0	0	2	—	4	4	4	14
norra del	1 000 kr	—	0	1	4	—	3	8	3	19
Gotlands	fton	—	0	0	9	—	2	10	9	30
	1 000 kr	—	1	1	18	—	2	21	3	46
Summa år 1952	fton	100	229	31	444	31	64	64	51	1 014
	1 000 kr	77	1 670	146	859	85	55	137	33	3 062
„ „ 1951	fton	131	235	22	423	37	71	53	25	997
	1 000 kr	76	1 540	101	640	84	54	104	12	2 611

Fångsterna vid storryssjefisket minskade med 10 %, jämfört med år 1951, om fångsterna i Västernorrlands och Östergötlands län ej heller medräknas i 1952 års siffror. Sik, lax och strömming voro de viktigaste fiskslagen vid detta fiske år 1952. Strömming fångades enbart i de två nordligaste länen. Som förut nämnts förekommo strömmingsstorryssjor endast där. Norrbottens och Västerbottnens län hade även de största fångsterna av övriga fiskslag, med undantag för abborre och gädda, där fördelningen

var mera jämn över hela området. Totalt kommo 74 % av fångstvärdet på dessa två län. För att ytterligare belysa storryssjefiskets betydelse lämnas följande uppgifter om fångstens storlek i procent av totalfångsten för de olika länen: Norrbottens 62 %, Västerbottnens 17 %, Västernorrlands 6 %, Gävleborgs 4 %, Uppsala 2 %, Stockholms, Östergötlands, Kalmar läns norra del och Gotlands län 1 %.

Fisket med bottengarn, kilnotar och laxsätt i Östersjön bedrives i större om-

¹ Därav laxkittar 79 st., värde 60 000 kr.

Län	Antal fiskare	Bottengarn m. m.		Sumpar		Pålkranar		Båtar	
		Antal	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr
Gävleborgs	17	18	42	—	—	—	—	—	—
Stockholms	13	10	26	10	2	—	—	8	21
Kalmar läns norra del . .	54	88	116	68	6	—	—	63	102
» » södra »	293	512	2 028	441	46	96	161	412	395
Gotlands	10	8	15	9	1	1	0	7	5
Blekinge	258	313	1 417	258	49	67	102	202	254
Kristianstads									
Sydskusten	237	409	732	171	52	18	32	139	53
Skälderviken m. m. . . .	23	17	51	—	—	7	2	16	13
Malmöhus	318	457	1 673	279	68	78	111	166	424
Summa år 1952	1 223	1 832	6 100	1 236	224	267	408	1 013	1 267
» » 1951	1 168	1 663	5 796	1 201	195	273	386	955	1 107

I följande tabell lämnas uppgifter om fångsten länsvis.

Län		Sill o. ström- ming	Torsk	Flund- re- fiskar	Mak- rill	Lax o. lax- öring	Ål	Gädda	Annan fisk	Sum- ma
Gävleborgs	1 ton	4	—	—	—	0	2	0	0	6
	1 000 kr	3	—	—	—	0	7	0	1	11
Stockholms	1 ton	—	0	0	—	—	10	0	0	10
	1 000 kr	—	0	0	—	—	48	0	0	48
Kalmar läns	1 ton	—	0	—	—	—	17	1	4	22
norra del	1 000 kr	—	0	—	—	—	69	2	2	73
Kalmar läns	1 ton	1	37	30	—	2	251	6	40	367
södra del	1 000 kr	1	16	22	—	7	1 139	15	28	1 228
Gotlands	1 ton	—	1	0	—	—	1	—	0	2
	1 000 kr	—	0	0	—	—	6	—	1	7
Blekinge	1 ton	7	15	3	—	—	239	3	1	268
	1 000 kr	4	8	2	—	—	994	6	1	1 015
Kristianstads	1 ton	—	0	—	—	4	231	—	0	235
Sydskusten	1 000 kr	—	0	—	—	30	937	—	0	967
Kristianstads	1 ton	1	12	1	20	5	—	—	7	46
Skäldervik. m. m. . . .	1 000 kr	1	5	1	13	35	—	—	3	58
Malmöhus	1 ton	9	171	29	49	2	332	0	75	667
	1 000 kr	8	86	26	30	14	1 216	0	35	1 415
Summa år 1952	1 ton	22	236	63	69	13	1 083	10	127	1 623
	1 000 kr	17	115	51	43	86	4 416	23	71	4 822
» » 1951	1 ton	59	423	99	94	13	1 296	9	125	2 118
	1 000 kr	43	178	75	51	35	4 786	19	70	5 257

fattning av fiskare från Kalmar läns södra del, Blekinge, Kristianstads och Malmöhus län ävensom från enstaka platser i Stockholms och Gotlands län samt i Kalmar läns norra del. I Gävleborgs län har under redogörelseåret bedrivits ett försöksfiske med bottengarn, vars resultat även redovisas här. Fisket är i allmänhet förlagt till eftersommaren och hösten, men på vissa håll bedrivs det även under våren och försommaren.

Antalet deltagande fiskare år 1952 var 1 223. I fisket användes 1 711 bottengarn, 121 kilnotar och 1 013 båtar. Antalet fis-

kare, redskap och båtar samt redskapens och båtarnas värde i de olika länen redovisas i ovanstående sammanställning.

Ekonomiskt mest betydande var bottengarnsfisket i Malmöhus län, Kalmar läns södra del samt Kristianstads och Blekinge län. För Kalmar läns södra del uppgick fångstvärdet år 1952 vid detta fiske till 45 % av länets hela fångstvärde vid saltsjöfisket, för Malmöhus län till 40 %.

Ål utgjorde den huvudsakliga fångsten, men vid sidan därav fångades även andra fiskslag i icke obetydlig omfattning.

Län	Antal fis- kare	Trålar för sill		för annan fisk		Snurrevadar		Båtar	
		Antal	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr
Kalmar läns södra del	4	4	5	4	4	—	—	1	110
Gotlands	40	7	8	8	8	23	21	21	234
Blekinge	312	134	163	166	183	—	—	84	3 932
Kristianstads	191	101	110	294	238	4	3	68	2 440
Malmöhus	51	12	22	57	37	3	1	20	596
Summa år 1952	598	258	308	529	470	30	25	194	7 312
„ „ 1951	658	314	368	527	425	29	40	195	7 147

Fångstresultaten redovisas länsvis i följande tablå.

		Sill	Torsk	Röd- spotta	Flundra	Annan fisk	S:a
Kalmar läns södra del . . .	{ton	111	47	—	—	—	158
	{1 000 kr	51	16	—	—	—	67
Gotlands län	{ton	98	118	—	89	—	305
	{1 000 kr	44	35	—	48	—	127
Blekinge „	{ton	3 151	5 251	2	75	0	8 479
	{1 000 kr	1 431	1 918	2	54	1	3 406
Kristianstads län	{ton	1 847	3 648	58	77	2	5 632
	{1 000 kr	982	1 431	81	57	4	2 555
Malmöhus „	{ton	57	772	37	64	4	934
	{1 000 kr	38	341	33	43	4	459
Summa år 1952	{ton	5 264	9 836	97	305	6	15 508
	{1 000 kr	2 546	3 741	116	202	9	6 614
„ „ 1951	{ton	6 767	8 975	63	174	11	15 990
	{1 000 kr	3 278	2 972	79	117	8	6 454

särskilt torsk. Av hela fångstmängden vid fisket i fråga, 1 600 ton, utgjorde ålfångsten 67 %. Jämfört med föregående år minskade fångsten av ål med 16 %.

I början av säsongen var fisket ganska givande. Under hösten medförde stormar dåligt fiskeresultat och orsakade betydande skador på utestående botten-garn särskilt vid Ölands ostkust och i Kalmar läns norra del.

Trål- och snurrevadsfisket bedrivs i allmänhet under hela året i södra Östersjön och i Kattegatt. Som ovanstående tablå visar, deltog år 1952 598 fiskare; därvid kommo 787 trålar, 30 snurrevadar och 194 båtar till användning. För första gången deltog fiskare från Kalmar läns södra del med en båt i trålfisket i södra Östersjön.

Hela fångstmängden uppgick år 1952

till 15 500 ton, varav största delen kom på Blekinge och Kristianstads län. Jämfört med 1951 minskade fångstmängden med 3 %, och fångstvärdet ökade med 2 %.

Torsk och sill voro de två väsentliga fiskslagen i detta fiske. Medan torsken uppvisade 10 % högre fångstmängd än föregående år, minskade sillfångsten med 22 %. Fångsterna av flundrefiskar ökade.

Trålfisket bedrevs år 1952 främst i området sydost om Utklippan, på Midsjöbankarna, vid Ölands norra udde och utanför Blekingekusten. Under det första halvåret gav torsktrålfisket goda fångster. Stora kvantiteter måste därvid övertagas som överskott. Det av västkustfiskare under våren bedrivna fisket efter torsk i Östersjön gav mycket gott resultat. Silltrålfisket var särskilt givande

	All fångst	Sill	Torsk	Röd- spotta	Flundra	Makrill	Lax	Ål
	%	%	%	%	%	%	%	%
Januari	6,4	1,2	10,0	15,8	10,9	—	2,2	0,1
Februari	11,0	1,5	17,9	7,3	15,9	—	0,9	0,2
Mars	9,7	3,0	14,5	8,5	17,9	—	4,5	0,4
April	11,7	7,9	14,4	10,3	11,5	—	35,4	2,1
Maj	8,1	9,8	6,6	5,5	8,3	6,5	32,3	3,1
Juni	6,2	7,2	5,7	6,1	5,9	28,6	4,5	2,0
Juli	9,4	18,3	4,2	5,4	4,6	27,3	0,9	2,9
Augusti	9,3	18,3	3,8	4,2	4,7	32,4	0,0	9,3
September	7,4	12,0	3,7	2,4	4,6	3,9	5,8	25,1
Oktober	8,7	11,8	5,2	5,4	6,0	1,3	5,4	39,2
November	7,0	5,4	7,8	13,3	5,5	—	4,5	14,6
December	5,1	3,6	6,2	15,8	4,2	—	3,6	1,0
Hela året	100	100	100	100	100	100	100	100

under hösten. Under årets sista månader erhöles också ovanligt rikliga fångster av rödspotta. I övrigt förhindrade väderleksförsämring ett mer intensivt bedrivande av fisket under december månad. Torsken fångades förutom med trål även med krok och garn från länen vid södra Östersjön. Krokfisket var mestadels förlagt till fiskevattnen omedelbart utanför kusten och i farvattnen söder om Öland.

Under år 1952 bedrevs ett *snörpvadsfiske* efter sill av fiskare i Blekinge län. Detta var främst lokaliserat till fjärdarna i Karlskrona skärgård under våren och november—december. I detsamma deltog 38 fiskare med 10 snörpvadar. Fångstresultatet blev 600 ton sill.

Rörande den lokala avkastningen vid saltsjöfisket från *Skåne och Blekinge* lämnas uppgifter över *fördelningen månadsvis*. De äro hämtade från statens jordbruksnämnds månadsstatistik över fisket från Sydkusten. För denna statistik användas samma uppgiftslämnare som för den officiella statistiken. Redovisningen skiljer sig i det avseendet från den officiella, att här upptages den fångst som ilandförts vid kuststräckan,

medan den officiella är uppställd efter fiskarens hemort och fångstområdet. Vidare upptages fångsten i ilandförd, delvis rensad vikt. Dessa skiljaktigheter äro dock av mindre betydelse, då siffrorna endast användas för att belysa säsongvariationerna. I tab. 5 redovisas de absoluta talen och i föregående sammanställning meddelas den procentuella fördelningen.

Av tablå framgå fisketiderna under år 1952 för viktigare fiskslag. Sillen fångades som vanligt övervägande under den varmare årstiden. Torskfisket var fördelat mera jämnt över året, men pågick dock mest på vintern och våren. Fisket av rödspotta var särskilt stort under vintern, våren och senhösten, av flundra under vintern. Makrillfisket ägde till största delen rum under juni—augusti, laxfisket april—maj, ålfisket nästan utslutande augusti—november. Gädda, abborre och annan bräckvattenfisk fångades mera jämnt under hela året.

Beträffande medelpriserna i Skåne och Blekinge för en del viktigare fiskslag under de olika månaderna år 1952 hänvisas till Jordbruksekonomiska Meddelanden, där priserna från statens jordbruksnämnds ovan nämnda månadsstatistik äro angivna.

Västkustfisket

(Göteborgs och Bohus samt Hallands län)

Efter en redogörelse för västkustfisket i dess helhet följer i detta kapitel en översikt över de olika specialfiskerna. Vidare lämnas en sammanställning av försäljningarna vid fiskauktionerna i Göteborgs och andra fiskhamnar samt till sist en kortfattad redogörelse för försäljningsorganisationerna vid västkustfisket. Anmärkas bör, att fisket från Skånekusten i Kattegatt vid fördelningen efter fiskarnas hemorter redovisas under resp. län i tab. 1, 3 och 4 med särskild rubrik, men hänföres vid fördelning efter fångstområden i tab. 2 till Kattegatt och Skagerack samt Nordsjön, då fångsten ägt rum där. Nämnade fiske är ej medtaget i följande redogörelse utan återfinnes under Östersjö- och Öresunds-fisket.

De på sid. 4 omnämnda *korrigeringarna* av de fiskestatistiska uppgifterna ha bestått i höjning av fångstmängden med omkring 13 700 ton och fångstvärdet med 6,9 milj. kr, allt fallande på Göteborgs och Bohus län. De viktigaste höjningarna ha gjorts för följande fiskslag: sill med 5 620 ton, makrill med 3 350 ton, skarpsill med 2 760 ton och vitling med 1 140 ton jämte motsvarande värdetillägg. Rättelserna ha huvudsakligen fördelats på snurrevads- och trålfiskerna.

Enligt tab. 1 var antalet *fiskare* år 1952 8 014, varav 6 874 yrkesfiskare, mot 8 217 resp. 7 017 år 1951. Nedgången i antalet fiskare var sålunda märkbar även utefter denna kuststräcka, ehuru minskningen var av mindre omfattning än vid Östersjön och Öresund.

Redskapsvärdet ökade från 16,8 milj. kr år 1951 till 17,1 milj. kr år 1952, och *båtvärdet* steg under samma tid från 60,5 milj. kr till 64,3 milj. kr.

Även för Västkusten har en undersökning av fiskredskapsförlusterna redovisats i 1951 års redogörelse. Där angives förlustvärdet i procent av fångstvärdet för de större fiskerna år 1950.

Fångstmängden uppgick år 1952 till 148 900 ton mot 128 000 ton år 1951. I det närmaste hela ökningen av den totala fångstmängden för hela riket mellan redogörelseåret och föregående år föll på västkustfisket. Denna fångstökning åstadkoms främst av det goda utbytet av sillfiskerna. Motsvarande tal för *fångstvärdet* voro 80,8 resp. 68,3 milj. kr. Av hela saltsjöfisket utgjorde västkustfisket 73 % beträffande fångstmängden, 66 % beträffande fångstvärdet men endast 51 % beträffande materiellvärdet.

Fångstmängdens och fångstvärdets fördelning på de mer betydande fisk- och skaldjursarterna framgår av följande tabll.

	Fångstmängden		Fångstvärdet	
	Ton	%	1000 kr	%
Sill	86 656	58,2	34 672	42,9
Skarpsill	11 173	7,5	6 532	8,1
Torsk	12 961	8,7	6 875	8,5
Kolja	5 753	3,9	4 943	6,1
Vitling	4 372	2,9	2 141	2,7
Gråsej	1 266	0,9	476	0,6
Långa	3 273	2,2	2 104	2,6
Kummel	1 233	0,8	1 381	1,7
Rödspotta	1 653	1,1	2 101	2,6
Flundra	814	0,5	579	0,7
Rödtunga	857	0,6	1 286	1,6
Makrill	12 567	8,4	6 825	8,4
Havskräfta	443	0,3	557	0,7
Nordhavsräka	1 165	0,8	5 168	6,4
Hummer	209	0,1	1 540	1,9
Övriga	4 551	3,1	3 610	4,5
Summa	148 946	100	80 790	100

Sillen har samma dominerande ställning vid Västkusten som vid Ostkusten. Den utgjorde år 1952 drygt 58 % av fångstmängden och representerade 43 % av fångstvärdet. Närmast i betydelse kommo torsk, makrill, skarpsill och kolja. Fångstmängden av sill ökade med 17 500 ton jämfört med år 1951.

Det starkt utvecklade västkustfisket är

inriktat på flera fiskarter än östersjöfisket. Många arter fångas med särskilt för dem anpassade fiskemetoder, under det att redskap och båtar i andra fall inrättats för att fånga flera fiskarter samtidigt. De insamlade uppgifterna ha form av speciella redogörelser för de olika fiskemetoderna. De sammanställda uppgifterna för dessa *särskilda fisken* återgivas i *tab. B* samt beskrivas kortfattat i det följande.

Vissa av de särskilda fiskena utövas blott under en mindre del av året, och såväl fiskare som redskap och båtar återfinnas därför i regel på mer än ett ställe i tabellen, som sålunda icke kan summeras i dessa hänseenden. Åtskillnad har icke kunnat göras mellan yrkesfiskare och binäringsfiskare; vid de flesta fiskena förekomma dock endast yrkesmän. Redskapsuppgifter ha icke infordrats för alla fisken, och uppgifterna om båtar äro icke heller fullständiga.

Med avseende på antalet deltagare kom för Göteborgs och Bohus län trålfisket i Kattegatt och Skagerack i första rummet, därefter skarpsillfisket med trål, hummerfisket och trålfisket i Nordsjön. Även i fråga om värdet av redskap och båtar låg trålfisket i Kattegatt och Skagerack främst, närmast följt beträffande redskapsvärdet av trålfisket i Nordsjön och skarpsillfisket med trål samt i fråga om båtvärdet av skarpsillfisket med trål och trålfisket i Nordsjön. Trålfiskena i Kattegatt och Skagerack samt Nordsjön redovisade även år 1952 den största fångstmängden och det högsta fångstvärdet, närmast följda av skarpsilltrålfisket beträffande mängden och snurrevadsfisket i Nordsjön beträffande värdet. Även i Hallands län var trålfisket det främsta med hänsyn till antalet fiskare, materiellvärde, fångstmängd och fångstvärde.

De olika *sillfiskena* bedrivs vart och ett under sin särskilda period — utom trålfisket, som pågår nästan hela året — nämligen snörpvadsfisket under vinter- och vårmånaderna (det redovisas för säsongen 1952/53), drivgarnsfisket under hösten samt fisket vid Island under sensommaren och hösten. Fångsternas inbördes betydelse belyses i efterföljande tablå. Trålfisket gav år 1952 92 % av all sill mot 94 % år 1951. Islandsfiskets andel av totala sillfångsten vid Västkusten steg från drygt 3 % till 6 %. Fångsterna vid snörpvadsfisket i Kattegatt och Skagerack fortsatte att sjunka. Däremot fördubblades drivgarnsfiskets i Kattegatt och Skagerack andel. Kustfisket hade mindre relativ betydelse under redogörelseåret än under år 1951. De gamla speciella fiskena efter sill synas få allt mindre betydelse till följd av trålfiskets utveckling. År 1949 var detta fiskes andel av fångsten 74 %; de senaste årens ökningsar äro därför väsentliga. Den totala sillfångsten ökade med 25 % jämfört med år 1951.

	Ton	%
Snörpvadsfisket i Kattegatt—		
Skagerack	22	0,0
Snörpvadsfisket vid Island . . .	285	0,3
Drivgarnsfisket i Kattegatt—		
Skagerack	594	0,7
Drivgarnsfisket i Nordsjön . . .	90	0,1
vid Island . . .	5 037	5,8
Trålfisket i Kattegatt—Skagerack	42 897	49,5
Trålfisket i Nordsjön	36 992	42,7
» Östersjön	26	0,1
Kustfisket	448	0,5
Övriga	265	0,3
Summa	86 656	100

Trålfiskets dominerande ställning är till stor del beroende av den alltmer utbredda användningen av flyttrålar och moderna båtar, försedda med ekolod och radiotelefon. Då tillgången på bottenfisk i Nordsjön och angränsande fiskevatten minskat under åren efter det senaste

världskriget, anses det vara den ökade användningen av flyttrålar, som främst möjliggjort, att fångstsiffrorna kunnat hållas uppe. Fördelen med flyttrålen är, att den kan sättas in på vilket djup som helst i motsats till bottentrålen, varmed trålfisket tidigare uteslutande bedrivits. Vidare är flyttrålen mindre beroende av vind- och strömförhållanden än snörpvaden, som i allmänhet användes närmare ytan. Allt eftersom flyttrålfiskets utbredning ökat, har tillförseln av sill därigenom blivit jämnare än förr.

Trålfiske efter sill ägde år 1952 rum i såväl Kattegatt och Skagerack som Östersjön och Nordsjön. I sistnämnda område var fisket som vanligt främst lokaliserat till Fladenground. Sillfisket där gav år 1952 en relativt god fångst. Till följd av den otjänliga väderleken, särskilt i slutet av säsongen, fick fisket dock ej samma omfattning som föregående år, då fladensillfisket gynnades av ett ovanligt vackert väder. Det inleddes på samma fiskeplatser som tidigare år, nämligen väster om Egersund, men sillen förflyttade sig så småningom till själva fladengroundsområdet. De första fångsterna här gjordes i mitten av juli. Tidvis varierade fångstresultatet ganska mycket. Sålunda förorsakade ett svårt oväder tillfälligt uppehåll i fisket vid månadsskiftet augusti—september. Mot slutet av september drog sig fisket allt längre söderut ned mot Doggers Bank. På grund av det ostadiga vädret blev årets säsong ganska kort. De flesta båtarna avslutade fisket i mitten av oktober. En del båtar fortsatte dock att fiska in i november månad på Doggers Bank. Den härvid erhållna sillfångsten utgjordes ej av fladensill.

Enligt föreningen Svensk Andelsfisk, som handhar kollektivförsäljningen av fladensill, utgjorde den år 1952 i Sverige

införda fångstmängden 21 170 ton, varav c:a 4 440 ton sjösaltad vara. I jämförelse med år 1951 minskade fångstmängden med 11 %. Däremot ökade den sjösaltade kvantiteten med 59 %. Det medelpris, som fiskarna erhöles för i Sverige ilandförda fångster av färsk fladensill steg från år 1951 med 2 öre till 41 öre. Beträffande användningen av färsksillen kan nämnas, att 8 % avsattes till färskkonsumtion, 4 % till konservframställning och 23 % till saltning, medan föreningen Västskustfisk övertog den återstående delen (65 %) som överskott. Av överskottet gick enligt Västskustfisk 71 % till saltning och 23 % till export. Dessutom ilandförde fiskarna betydande fladensillfångster direkt i danska, tyska och brittiska hamnar. De av svenska fiskare i dessa hamnar försålda kvantiteterna utgjorde respektive 5 420, 1 370 och 4 710 ton till ett medelpris av respektive 31, 46 och 37 öre. Ilandföringarna i västtyska hamnar fingo större omfattning först i slutet av säsongen, då priserna till följd av riklig tillförsel till en början voro låga. Den totala kvantiteten av svenska fiskare fångad fladensill år 1952 belöpte sig till c:a 32 700 ton. Den andel av fångsten, som direktilandades i utländska hamnar, uppgick till 35 % mot 27 % år 1951. Antalet deltagande båtar utgjorde enligt Svensk Andelsfisk 256, d. v. s. en minskning med 23 sedan år 1951. Det högsta antalet fångstresor per båt under säsongen var 11.

Trålfisket efter sill i Kattegatt och Skagerack var i början av året förlagt till området väster om Måseskär. Då vädret tillät, erhöles här goda fångster. I februari drog sig fisket västerut, varvid fiskarna i stor utsträckning försålde sina fångster i danska hamnar. Vintersillfisket, som till stor del bedrivs med flyttrålar, avslutades på Halsebanken. Där

övergingo en del flyttrållag till botten-trålning. Under sommaren och hösten bedrevs ett givande trålsillfiske i Skagerack nordväst om Skagen. Till följd av försämrad kvalitet hos sillen avslutades fisket i mitten av oktober. De första dagarna i december inleddes vintersillfisket på Halsebanken. Till att börja med erhöles mest småsill, och den otjänliga väderleken orsakade låga fångstresultat. Jämfört med år 1951 steg fångstmängden av sill vid trålfisket i Kattegatt och Skagerack med 25 %.

Snörpvadsfisket i Kattegatt och Skagerack gav, som ovan nämnts, ett mycket dåligt resultat säsongen 1952/53. Endast 2 vadlag deltog i fisket, som numera synes få allt mindre betydelse genom flyttrålfiskets utveckling.

Sillfisket vid Island bedrevs år 1952 med både drivgarn och snörpvad. Fisket, som var förlagt till tiden juli—september, gav ett gott resultat, det bästa sedan år 1949. År 1950 utsträckte Island sin sjögräns. Härigenom ha stora fångstområden blivit stängda för utläningar, vilket naturligtvis också påverkat de svenska fiskarnas resultatet av fisket. Under redogörelseåret sökte man sig till nya fångstområden mellan Island och Färöarna samt vid Jan Mayen. Tidigare var fisket främst förlagt till Islands nordkust. Vadfisket, som började tidigare än garnfisket, bedrevs norr och öster om Island av två fiskebåtar från Gullholmen med två moderfartyg från Skärhamn. Omräknad till hel vikt var fångstmängden 290 ton. Drivgarnsfisket samlade 366 fiskare med 43 båtar. Fångstresultatet, angivet i hel vikt, blev 5 040 ton. Jämfört med föregående år steg fångstmängden för hela islandsfisket med 126 %. I allmänhet blev sillen huvudskuren och sockersaltad ombord.

Omräkning av den ilandförda kvantiteten har skett till hel färskvikt.

Liksom år 1951 bedrevs under redogörelseåret något egentligt silldrivgarnsfiske i Kattegatt och Skagerack endast av hallandsfiskare. Både deltagarantal och fångst ökade betydligt i förhållande till föregående år. Fisket var främst förlagt till området Groves Flak—Danska Liljan, där sillen var av god kvalitet.

Vid kustfisket fångades år 1952 450 ton sill. Detta fiske bedrevs beträffande sillen främst under våren och i södra Bohuslän av äldre fiskare.

Skarpsill fiskas med trål, landvad och snörpvad. Fisket med trål var liksom år 1951 det mest givande; fångsten år 1952 var ungefär lika stor som föregående års. Däremot gav skarpsillfisket med vadar betydligt bättre fångstresultat än föregående år. Deltagarantalet vid skarpsillfiskena var år 1952 ungefär detsamma som år 1951. I början av året erhöles ganska goda resultat vid trålfisket utanför Bohuslänns kust. Hallandsfiskarnas fångstresultat voro däremot sämre till följd av den ringa tillgången på skarpsill på fiskeplatserna i Kattegatt. Avsättningen till konserverfabrikanterna och på exportmarknaden var god. Under mars månad ägde emellertid en avmattning i efterfrågan rum, sedan fabriken avslutat sina inköp. Svenska Västkustfiskarnas Centralförbund förbjöd allt skarpsillfiske med undantag av sardinfisket under tiden 21/4—21/9 för att skydda beståndet. Först sedan fladensillfisket avslutats, kom trålfisket åter i gång i någon större omfattning och bedrevs då speciellt av hallandsfiskare i Kattegatt utanför hallandskusten. Vadfisket för ansjovisinläggning bedrevs samtidigt med trålfisket i främst Gullmars- och Mar-

Tab. B. De särskilda västkustfiskena åren 1948—1952¹

1	2	3	4	5	6	7
Fisken	Antal fiskare 1952	Redskap 1952		Båtar 1952		Fångst- 1948
		Antal	Värde, 1 000 kr	Antal	Värde, 1 000 kr	
<i>Göteborgs och Bohus län</i>						
1 Sillfisket med snörpvad i Kattegatt o. Skagerack ²	25	2	23	4	72	21 450
2 „ „ „ Nordsjön	—	—	—	—	—	—
3 „ „ „ vid Island	35	2	30	4	645	589
4 „ „ drivgarn i Kattegatt o. Skagerack	—	—	—	—	—	403
5 „ „ „ vid Island	366	2 539	783	43	5 016	3 974
6 „ „ „ i Nordsjön	6	40	8	1	140	—
7 Skarpsillfisket med vadar f. ansjovisinlägg. m. m.	402	55	538	86	1 032	4 765
8 „ „ „ sardininläggning	159	130	586	74	387	698
9 „ „ „ trål	2 633	1 565	1 734	426	38 632	6 9310
10 Makrillfisket med dörj	761	—	—	406	1 603	1 323
11 „ „ drivgarn	1 079	11 125	1 089	186	9 337	4 503
12 „ „ vadar	356	104	197	—	—	278
13 Hajfisket i Kattegatt o. Skagerack ³	10	—	—	3	130	14
14 „ „ Nordsjön	—	—	—	—	—	—
15 Fisket efter tonfisk i Kattegatt o. Skagerack ³	74	—	—	19	1 165	20
16 „ „ Nordsjön	—	—	—	—	—	37
17 Koljebackefisket	188	2 679	30	111	396	476
18 Snurrevadsfisket i Kattegatt o. Skagerack	333	294	176	65	2 748	5 490
19 „ „ Nordsjön	639	485	291	106	10 695	8 857
20 „ „ vid Island	—	—	—	—	—	100
21 „ „ i Barents' hav	—	—	—	—	—	—
22 Storsjöfisket	394	3 364	302	52	6 240	3 832
23 Trålfisket i Kattegatt o. Skagerack	3 511	3 250	4 131	589	48 524	26 785
24 „ „ Nordsjön	1 805	1 797	2 067	288	31 145	32 651
25 „ „ vid Island	—	—	—	—	—	—
26 „ „ Barents hav	—	—	—	—	—	—
27 „ „ Östersjön	635	461	402	107	8 955	1 702
28 Hummerfisket	1 837	62 124	789	1 153	2 416	184
29 Krabbfisket	191	4 621	107	90	641	100
30 Nordhavsräkfisket	812	637	548	212	5 757	7 931
31 Bottengarnsfisket	66	85	90	46	108	277
32 Kustfisket	—	—	—	—	—	1 831
33 Summa	—	—	—	—	—	126 580
<i>Hallands län</i>						
34 Sillfisket med drivgarn i Kattegatt o. Skagerack	144	1 720	111	28	1 334	757
35 Skarpsillfisket med trål	352	175	143	71	3 603	1 236
36 Makrillfisket med dörj	166	—	—	37	1 036	214
37 „ „ drivgarn	214	2 310	141	41	2 147	405
38 Fisket efter tonfisk i Kattegatt o. Skagerack ³	267	—	15	54	2 697	45
39 Koljebackefisket	36	1 280	11	10	98	405
40 Snurrevadsfisket i Kattegatt o. Skagerack	10	11	7	4	73	159
41 Trålfisket i Kattegatt o. Skagerack	368	452	362	74	3 730	3 142
42 „ „ Nordsjön	23	21	15	4	425	44
43 „ „ Östersjön	37	26	21	7	465	197
44 Fisket efter lax i Östersjön	—	—	—	—	—	—
45 Hummerfisket	219	5 296	57	137	283	18
46 Krabbfisket	78	1 330	28	36	98	27
47 Bottengarnsfisket	60	97	136	41	22	63
48 Kustfisket	—	—	—	—	—	344
49 Summa	—	—	—	—	—	7 056

¹ Rörande rensningsgraden vid de olika fiskerna, se texten. — ² Fångsten avser fiskesäsong (1948/49 etc.). ton till ett värde av 350 000 kr. — ³ Här ingår även sill; år 1952 250 ton till ett värde av 140 000 kr. fisken, jfr tab. 2.

8	9	10	11	12	13	14	15	16
mängd, ton				Fångstvärde, 1 000 kr				
1949	1950	1951	1952	1948	1949	1950	1951	1952
9 505	³ 3 764	³ 4 01	22	6 425	2 725	³ 1 180	³ 205	11 1
—	43	—	—	—	—	18	—	2
424	—	—	285	582	317	—	—	221 3
178	—	—	—	140	50	—	—	4
4 721	1 820	2 351	5 037	3 924	3 589	1 038	1 881	4 103 5
15	—	26	90	—	7	—	17	30 6
⁴ 2 258	⁴ 995	⁴ 651	2 241	⁴ 402	⁴ 1 001	⁴ 672	⁴ 476	1 172 7
911	371	654	1 079	422	619	244	451	672 8
⁵ 4 117	⁵ 7 877	⁵ 6 768	⁵ 7 216	⁵ 3 680	⁵ 1 694	⁵ 4 291	⁵ 3 665	⁵ 4 221 9
1 356	1 717	1 414	1 344	690	648	804	696	728 10
4 865	⁶ 8 329	⁶ 6 636	⁶ 7 085	3 151	2 417	⁶ 3 696	⁶ 3 110	⁶ 3 723 11
416	220	271	718	196	205	102	161	393 12
9	31	25	9	20	5	25	26	10 13
—	40	—	—	—	—	32	—	14
64	34	10	64	33	57	44	11	64 15
—	—	—	—	71	—	—	—	16
503	219	171	182	351	274	120	106	122 17
5 321	3 092	3 723	2 879	4 571	3 956	2 323	2 732	2 558 18
10 367	8 895	7 290	6 588	7 184	7 560	6 000	4 790	5 832 19
343	80	—	—	101	307	66	—	20
107	107	—	—	—	124	99	—	21
3 012	6 124	3 972	3 064	1 966	1 572	2 620	2 394	1 854 22
29 851	40 136	41 924	50 049	13 905	12 667	15 217	17 482	20 790 23
31 893	34 319	37 654	43 078	15 895	13 304	13 467	16 812	18 280 24
74	52	—	—	—	68	37	—	25
147	—	—	—	—	70	—	—	26
2 564	1 899	2 368	4 945	872	813	682	1 009	1 932 27
211	189	222	183	1 346	1 463	1 304	1 579	1 362 28
143	132	169	180	202	276	212	321	329 29
⁷ 1 113	⁷ 2 208	⁷ 1 055	⁷ 1 408	⁷ 3 417	⁷ 3 896	⁷ 4 337	⁷ 3 819	⁷ 5 408 30
338	323	197	211	143	125	150	142	124 31
2 214	2 151	2 634	2 267	1 225	1 331	1 417	1 700	1 654 32
117 040	125 167	120 586	140 224	70 914	61 140	60 197	63 585	75 593 33
205	325	210	594	416	101	163	107	327 34
752	1 274	1 476	1 176	635	391	821	874	812 35
102	140	206	263	194	90	70	107	156 36
295	444	434	605	235	158	209	218	334 37
378	58	142	113	48	362	35	152	134 38
407	275	188	132	370	271	148	118	92 39
159	124	109	138	102	85	70	68	98 40
3 519	4 035	4 047	4 870	2 206	1 940	2 032	2 267	2 345 41
125	18	12	150	24	159	11	6	60 42
334	256	78	183	93	127	64	26	62 43
4	0	—	—	—	24	2	—	44
27	25	29	26	121	183	151	176	178 45
24	42	37	45	61	61	79	71	85 46
75	81	88	87	121	120	122	150	197 47
434	347	351	340	338	350	276	325	817 48
6 840	7 444	7 407	8 722	4 964	4 422	4 253	4 665	5 197 49

— ³ Häri ingår även makrill. — ⁴ Häri ingår även sill. — ⁵ Häri ingår även annan fisk; år 1952 540
 — ⁷ Häri ingår även fisk; år 1952 240 ton till ett värde av 240 000 kr. — ⁸ Förekommer även vid andra

strandsfjordarna. Under februari erhöles stora fångster av god kvalitet. Vid sidan av detta vadfiske förekom ett ovanligt skarpsillfiske under januari i Marstrandsfjorden och vid Rönnäng. Stormar drev in skarpsillen, som stod mycket tätt och kunde fångas av alla slags redskap. Denna skarpsill var ofta av dålig kvalitet och försålles därför mestadels till fiskmjölsfabrikerna. Under hösten var vadfisket främst lokaliserat till kusten utanför mellersta Bohuslän. Sardin fisket inleddes i mitten av maj och pågick under sommaren och hösten. Det bedrevs i de bohuslänska fjordarna. Fångsterna försålles uteslutande till konservfabrikerna. Den totala fångstmängden av skarpsill vid de tre ovan nämnda fiskena uppgick till omkring 11 200 ton mot 9 100 år 1951. År 1952 fångades dessutom omkring 540 ton annan fisk, mest torsk och vitling, vid dessa fiskena. Skarpsillen blev ej föremål för rensning, medan övrig fisk i allmänhet rensades.

Av *makrillfiskena* betyder drivgarnsfisket avgjort mest; därefter kommer dörjfisket. Båda samlade år 1952 ett större deltagarantal än föregående år. Utbytet av drivgarnsfisket var bättre än år 1951 medan dörjfisket gav ungefär samma resultat. I vadfisket deltog betydligt fler fiskare, och fångstresultatet blev också mycket gott jämfört med föregående år. Fiskesäsongen inleddes med drivgarnsfisket, som började i slutet av april. Dessförinnan hade dock makrillfångster ilandförts av trålfiskare från Nordsjön och Skagerack. Drivgarnsfisket bedrevs i allmänhet ganska långt ut i Skagerack och Kattegatt. På grund av kyligt väder blevo fångsterna relativt små de första veckorna. Under maj förbättrades dock fångstresultatet. Tillgång-

en på makrill var då ovanligt riklig utanför norra Bohusläns kust. Fisket avslutades vid månadsskiftet juni—juli. I slutet av maj började dörjfisket, som även detta var förlagt ganska långt från kusten, då makrillen ej heller under denna säsong sökte sig in till kusten i några större stim. Fisket avslutades i allmänhet i augusti. Under ungefär samma tid som dörjfisket ägde vadfisket rum. Detta bedrevs med både snörp- och landvadar. Trots ostadig väderlek erhöles här goda fångster. Redogörelserårets hela fångst av makrill vid de speciella makrillfiskena blev omkring 9 800 ton mot 8 900 år 1951. Endast en mindre del var uppgiven i rensad vikt. Fångster av makrill erhöles även vid andra fisken. Tillsammans utgjorde fångstkvantiteterna här 2 800 ton.

Särskilda fisken bedrevs år 1952 med krok i Skagerack och Kattegatt efter *haj* och *tonfisk*. Det sistnämnda sysselsatte 73 båtar, varav 54 från Halland. Hajfisket var av mindre omfattning. Båda fiskena voro förlagda till sensommaren och hösten. I allmänhet fiskades blott under en kortare tidsperiod och ofta i samband med något annat fiske. För fiskarna från Göteborgs och Bohus län blev utbytet ganska gott, medan hallandsfiskarnas fångstresultat var något sämre än föregående år. Fångster av dessa båda fiskslag erhöles även vid trål- och snurrevadsfiskena. Haj- och tonfisk rensades helt.

Koljebackefisket utövades år 1952 av ungefär samma antal fiskare som föregående år. Fångsten minskade med 13 %. Sedan år 1949 har fisket gått starkt tillbaka, och fångstmängden år 1952 utgjorde totalt för båda länen blott 35 % av 1949 års kvantitet. Fisket, som idkas

utanför kusten med backor efter torsk, kolja m. fl. fiskslag, pågick som vanligt huvudsakligen under våren och hösten. Fångsten, som till större delen bestod av torsk, uppgavs till övervägande delen vara rensad.

Snurrevadsfisket. Den minskade tillgången på fisk i närliggande havsområden medförde, att svenska fiskare sökte sig nya fångstfält några år efter det andra världskriget. Sålunda bedrevs försöksfiskeri i Barents hav. Då dessa försök utföllö mindre väl, upphörde de så småningom. Numera begiva sig endast enstaka båtar till ovan nämnda farvattnen. Snurrevadsfisket bedrevs under redogörelseåret i Nordsjön, Kattegatt och Skagerack i något mindre omfattning än under år 1951. De höga redskapspriserna anses ha verkat i återhållande riktning, då snurrevadarna förslitas snabbt, och en båt ofta förbrukar flera vadare under ett år. Den under de senare åren iakttagna fiskbristen på de vanligaste fångstplatserna i Nordsjön, Kattegatt och Skagerack var även rådande under redogörelseåret, ehuru i mindre grad än tidigare. Hela fångstmängden vid snurrevadsfisket uppgick till 9 600 ton mot 11 100 år 1951. Fångsten bestod till 43 % av kolja, till 18 % av torsk, till 13 % av rödspotta samt till 6 % av vardera rødtunga, flundra och vitling. Fångstuppegifterna ha för vissa fiskslag korrigerats med hjälp av den preliminära årsstatistiken. Så gott som hela fångsten utom sill uppgavs i rensat skick.

Som *storsjöfiske* betecknar man sedan gammalt det fiske med storbackor, som från Bohuslän bedrivs under våren och sommaren i Nordsjön utmed Norska rännan, vid Shetlandsöarna och sydväst där om ned mot Hebriderna. Detta fiske ut-

övades av ett mindre antal fiskare än år 1951. Fångsten nedgick från 4 000 ton år 1951 till 3 100 ton år 1952. Fisket började i mars utanför norska väst- och sydkusten, men först i maj kom det egentliga storsjöfisket vid Shetlandsöarna i gång. Medan utbytet i det senare området var ganska dåligt, gav fisket i förstnämnda område ett relativt gott resultat. I allmänhet avslutades säsongen i augusti månad. Fångsten bestod till 96 % av långa. Den redovisades till stor del i rensat skick.

I *trålfiske* inräknas icke de med trål bedrivna fiskena efter skarpsill och nordhavsråka, vilka redovisas särskilt. Trålfiske utövades år 1952 av fiskare från både Bohuslän och Halland i Kattegatt och Skagerack, Nordsjön och Östersjön. Antalet deltagande fiskare var ungefär detsamma som år 1951. Fångstmängden ökade med 20 %, främst till följd av de goda sillfiskena. Ungefär 70 % av totalfångsten vid alla västkustfiskeri erhöles vid detta fiske. Det pågick under hela året. Under våren bedrevs ett speciellt trålfiske efter kummel utanför Norges västkust. Efter hand förflyttade sig detta fiske söderut. Ilandföringar av fångsterna ägde rum i både Sverige och Storbritannien. Hallandsfiskare trålfiskade i början av året efter torsk i Kattegatt ned mot Öresund. Så småningom drog sig detta fiske allt längre västerut; fångster ilandfördes i danska hamnar. I södra Östersjön bedrev västkustfiskare trålfiske efter torsk under våren. Detta fiske, som sammanlagt sysselsatte 114 båtar, började i mitten av mars och pågick till i mitten av juni. På fångstplatserna öster om Kristiansö erhöles de bästa fångsterna. Resultatet av fisket blev betydligt bättre än föregående år. Omkring 90 % av västkustfiskarnas

fångster i Östersjön ilandfördes i hamnar vid Sydkusten, främst Trelleborg, Simrishamn och Karlskrona. Rörande trålfisket efter sill hänvisas till redogörelsen för sillfiskena ovan. Under fladen- och vintersillfiskesäsongerna ägde trålning efter annan fisk ej rum i någon större omfattning. Ängstrålarna gjorde ej några fångstresor under redogörelseåret. Den totala fångstmängden vid trålfisket år 1952 bestod till 77 % av sill, till 9 % av torsk, till 4 % av vitling samt till 2 % av vardera kolja och makrill. Fångstuppgifterna ha liksom beträffande snurrevadsfisket korrigerats med ledning av den preliminära årsstatistikens uppgifter. Vid trålfisket rensades så gott som hela fångsten utom sill, skarpsill och makrill.

Hummerfisket hade som vanligt stort deltagarantal, 2 056, men värdet av redskap och båtar var jämförelsevis ringa. Fisket bedrevs med tinor (kupor) och garn under vår och höst. Fångstmängden sjönk till 210 ton från 250 ton år 1951. Det ostadiga vädret under hösten bidrog säkerligen till fångstminskningen. Även *krabbfisket* bedrevs med tinor och garn. Det var förlagt till sensommaren och hösten. Fångsten år 1952 uppgick till 230 ton mot 210 ton föregående år. Förutom vid svenska kusten ägde krabbfiske rum vid Läsö.

Fisket efter *nordhavsräka* bedrevs endast av fiskare från mellersta och norra Bohuslän i Skagerack. Det använda redskapet är en speciell räkråll. Fisket, som tidvis var förlagt till Egersundsbanken under våren, gav där ett gott resultat. För fiskarna vid svenska kusten var utbyttet däremot sämre. Alla fångster försålles i svenska hamnar, främst Strömstad. Fångsten av nordhavsräka ökade

betydligt och utgjorde 1 170 ton år 1952 mot 760 ton föregående år. Dessutom erhöles 240 ton fisk vid detta fiske.

Vid *bottengarnsfisket*, som är ett kust- och strandfiske, blev fångstresultatet ungefär detsamma som föregående år, vilket är lägre än normalt. Den otjänliga väderleken särskilt under våren och hösten torde här ha inverkat. Fisket, som främst bedrevs i norra Bohuslän, avslutades i november. Deltagarantalet var totalt ungefär lika stort som föregående år. De av fiskarna använda redskapen utgjordes bl. a. av 126 bottengarn och 54 kilnotar. Fångsten bestod till största delen av makrill, torsk och näbbgädda.

Övriga småfisker utefter kusten och inomskärs ha sammanfattats under rubriken *kustfisket*. Det är främst äldre fiskare, som deltaga häri, och fångsten går ofta till hemmakonsumtion. Fisket kan ej anses fullständigt redovisat. Det försvårades av det ostadiga och kyliga vädret under våren, och utbyttet blev sämre än föregående år. Fångsterna bestodo till 32 % av torsk, till 22 % av blåmussla, till 17 % av sill och till 12 % av makrill. Vid både bottengarns- och kustfisket synes rensning i allmänhet icke äga rum utom i fråga om torsk, som åtminstone i en del trakter rensas i stor omfattning.

Av västkustfiskets fångster försäljes den övervägande delen vid *fiskauktioner* i de stora fiskehamnarna. Om man bortser från den i utlandet ilandförda fångsten, 28 790 ton, uppgick västkustfiskets totalfångst till 120 160 ton, varav 91 810 eller drygt 76 % försålles vid fiskauktionerna. Därav kommo enbart på Göteborg 61 860 ton eller 51 % av nämnda totalfångst. I fråga om fångst-

Tab. C. Vid auktion i västkusthamnarna av svenska fiskare försäld fisk m. m. åren 1951—1952

År och månad	Göteborg											
	Försäld fisk m. m.		Därav									
			Sill		Skarpsill		Torskfiskar		Flundrefiskar		Makrill	
	Ton	1 000 kr	Ton	1 000 kr	Ton	1 000 kr	Ton	1 000 kr	Ton	1 000 kr	Ton	1 000 kr
Januari . . .	9 044	4 418	6 551	2 514	636	492	731	708	117	168	768	308
Februari . . .	5 381	2 750	3 585	1 140	359	263	997	852	166	202	16	11
Mars	3 854	2 418	1 624	581	107	71	1 517	1 112	215	281	13	17
April	2 733	2 159	591	236	0	0	1 346	981	195	283	235	339
Maj	3 570	2 661	41	19	—	—	1 745	1 252	349	364	1 087	724
Juni	3 110	2 235	31	29	—	—	1 522	1 087	232	307	1 102	596
Juli	3 511	2 460	1 014	533	—	—	1 231	968	168	262	880	473
Augusti	7 802	4 809	5 027	2 429	—	—	1 615	1 116	289	397	341	220
September . . .	7 839	5 097	5 533	2 862	25	8	1 269	1 115	251	332	370	228
Oktober	5 591	4 029	3 200	1 534	200	174	1 111	1 189	348	398	293	198
November . . .	4 287	3 078	1 575	591	682	532	1 123	1 026	482	488	25	26
December . . .	5 140	2 588	3 765	1 364	200	134	801	687	111	165	71	66
År 1952	61 862	38 702	32 537	13 632	2 209	1 674	15 008	12 093	2 926	3 647	5 201	3 206
» 1951	63 218	36 406	33 433	13 353	5 129	2 667	13 675	10 932	2 223	2 944	4 863	2 835

År och månad	Marstrand, Lysekil, Gravarne, Smögen, Strömstad, Klädesholmen											
	Försäld fisk m. m.		Därav									
			Sill		Skarpsill		Torskfiskar		Makrill		Räkor	
	Ton	1 000 kr	Ton	1 000 kr	Ton	1 000 kr	Ton	1 000 kr	Ton	1 000 kr	Ton	1 000 kr
Januari . . .	7 170	3 017	6 027	2 061	588	454	71	56	385	149	40	203
Februari . . .	2 780	1 394	2 191	619	318	218	110	85	3	3	82	365
Mars	742	808	355	109	27	15	115	78	0	0	137	475
April	367	635	120	50	—	—	65	56	26	45	92	405
Maj	1 831	1 235	52	27	—	—	16	9	1 671	849	73	328
Juni	2 347	1 358	164	93	—	—	10	9	2 109	936	47	286
Juli	856	650	589	231	—	—	39	26	130	71	69	274
Augusti	2 772	1 390	2 467	983	—	—	98	51	72	50	75	230
September . . .	2 401	1 400	1 974	741	128	99	111	100	36	25	88	351
Oktober	2 431	1 687	1 177	425	929	751	173	174	32	22	43	223
November . . .	3 318	1 838	1 483	427	1 494	890	210	168	4	5	54	273
December . . .	2 932	1 396	2 433	826	227	121	150	121	33	27	46	253
År 1952	29 947	16 808	19 032	6 592	3 711	2 548	1 168	933	4 503	2 182	846	3 666
» 1951	25 338	14 084	16 097	5 851	2 520	1 686	816	752	4 286	1 869	658	2 878

År	Göteborg	Marstrand	Klädesholmen	Lysekil	Gravarna	Smögen	Strömstad
1948	41 496	259	300	2 552	4 351	3 596	2 969
1949	33 873	326	135	2 881	3 400	2 172	2 631
1950	32 631	401	305	3 140	3 596	2 059	2 520
1951	36 406	496	428	3 650	4 454	2 736	2 320
1952	38 702	737	552	3 997	5 617	3 184	2 721

värdet voro motsvarande procenttal 80 resp. 55.

Fiskauktionernas kvantitets- och värdesummor återgivas i *tab. C* totalt och för några viktigare fiskslag. Talen äro fördelade efter månad för att belysa säsongvariationerna. Genom Göteborgs fiskauktion såldes under redogörelseåret en något mindre kvantitet fisk än år 1951. För övriga fiskauktioner steg däremot den försålda kvantiteten. Försäljningsvärdet ökade för alla auktionshamnar. En ovanligt stor uppgång av sillförsäljningen registrerades för redogörelseårets tre första månader. Av ovanstående tablå framgår omsättningen i de särskilda fiskehamnarna (i 1 000 kr). Här ha liksom i *tab. C* ej medtagits utländska fiskares försäljningar.

I tablån på sid. 12 ha redovisats medelpriserna för hela riket av de olika fiskslagen. I följande tablå äro till jämförelse intagna de vid Göteborgs fiskauktion av fiskarna erhållna medelpriserna åren 1952 och 1951. Även här framträda ganska betydande prisstegringar, som ägt rum för vissa fiskslag sedan år 1951. Till följd av ovanligt stor införsel av

andra fiskslag förekommo även prissänkningar.

Det kan i detta sammanhang vara av intresse att något beröra *försäljningsorganisationen på Västkusten*. Där har under senare tid bildats ett antal ekonomiska föreningar, både centrala och lokala, med uppgift antingen att försälja fångsterna eller att inköpa förnödenheter för fiskets utövande.

Den äldsta och största föreningen är Svensk Andelsfisk, som har till uppgift såväl att inköpa och försälja fisk och fiskvaror både för inhemsk marknad och för export som att i prisreglerande syfte förmedla drivmedel och andra förnödenheter direkt till fiskarna. Föreningen har dessutom till uppgift att för fiskarnas räkning omhänderha de kollektiva försäljningar, som tillämpas beträffande sill, skarpsill, tonfisk och ål. Föreningen bildades år 1939. Ytterligare en central förening är Västkustfisk, förening u. p. a. Den bildades år 1946 i samband med att dåvarande statens livsmedelskommision upphörde med att omhändertaga överskottskvantiteter av sill och fisk.

	Öre per kg			Öre per kg			Öre per kg	
	1951	1952		1951	1952		1951	1952
Sill	40	43	Bergtunga . . .	168	167	Ål	304	357
Skarpsill . . .	52	76	Rödtunga . . .	129	124	Haj	58	55
Torsk	77	79	Piggvar	223	227	Rocka	32	28
Kolja	101	103	Slätvar	204	209	Havskräfta . .	118	147
Vitling	62	56	Sjötunga . . .	264	292	Nordhavsräka .	541	531
Gräsej	45	46	Hälleflundra .	270	310	Krabba	187	218
Ljortorsk . . .	77	72	Näbbgädda . .	49	48	Hummer	1 012	1 019
Långa	88	91	Makrill	61	65	Strömsill . . .	24	22
Lubb	49	55	Tonfisk	174	150	Knot	88	87
Kummel	126	135	Sjurygg	140	100	Fjärsing	71	69
Rödspotta . . .	146	128	Marulk	164	175	Bläckfisk . . .	112	101
Flundra	79	80	Havskatt . . .	89	92	Makrillstör . .	25	23

Föreningen är en s. k. prisregleringsförening och har att till i förväg fastställda garantipriser övertaga de fångster, som vid försäljningen från fiskare icke uppnå gällande minimipris. De övertagna kvantiteterna nyttiggöras på olika sätt, dels genom beredning, dels genom försäljning av övertagna kvantiteter på export eller inom landet till konserv- och fiskmjölsfabriker. I avsikt att få ökat inflytande över beredning och försäljning av bl. a. salt sill, övertogo fiskarna år 1948 AB Pontus Nilsson, som tidigare bedrivit rörelse med samma namn.

Utöver dessa centrala försäljningsorganisationer finnas ett flertal försäljningsföreningar på olika ställen utmed kusten och i skärgården.

Beredning

Rörande mängden industriellt framställda fiskprodukter hänvisas till industristatistiken. Det är dock att märka, att då denna i huvudsak endast omfattar företag med minst 5 sysselsatta personer, en stor del av *fiskberedningen* faller utanför denna statistik, medan däremot konserveindustrin torde vara i huvudsak fullständigt redovisad. Fiskberedningen, varmed åsyftas saltning, kryddning, rökning och torkning, bedrivs nämligen i stor utsträckning av småföretag samt av fiskare, den s. k. hemmaberedningen. Denna senare synes dock alltmer avtaga med åren, speciellt sedan fiskarnas egna föreningar börjat bereda strömming i allt större omfattning.

Hemmaberedning sker mest av strömming och äger särskilt rum i Norrland. Den därvid använda kvantiteten strömming uppgick enligt tab. 4 år 1952 till 260 ton, varav i Norrland 240 ton eller 90 %. Produktionen vid denna beredning utgjorde 193 ton, varav 93 ton salt-

strömming, 38 ton surströmming, 59 ton rökt strömming och 3 ton kryddad strömming. Det av fiskarna beräknade priset på den beredda varan utgjorde i genomsnitt för saltströmming 95, för surströmming 121 och för rökt strömming 153 öre per kg.

Prisreglering

Redan före sista världskriget förekommo vissa statliga prisregleringar beträffande fisk, avsedda att utgöra ett stöd för fiskerinäringen. Under krigsåren fingo prisregleringarna på fiskets område liksom jordbrukets prisregleringar sin speciella prägel av då rådande bristhushållning. I april 1946 omlades emellertid prisregleringarna på fisk och fingo sin sedan dess i huvudsak bestående form. Avsikten med regleringssystemet är nu främst att förhindra en alltför stark nedpressning av förstahandspriserna vid riklig tillförsel av fisk.

Västkustens och sydkustens prisregleringar innebära i stort sett, att statens jordbruksnämnd i samråd med priskontrollnämnden och efter överläggningar med respektive prisregleringsföreningar (Västkustfisk, förening u. p. a. och Sydkustfisk, förening u. p. a.) fastställer minimipriser på viktigare fiskslag (sill och torsk på sydkusten, alla viktigare fiskslag på västkusten med undantag av skarpsill). Prisregleringarna innebära vidare, att fisk, för vilken minimipriset icke kan utfås, övertages som överskott och nyttiggöres av vederbörande prisregleringsförening. Detta sker dels genom beredning av överskottet, dels genom försäljning av övertagna kvantiteter på export eller inom landet för exempelvis framställning av konserver och fiskmjöl. På överskottsfisken utgå i princip till prisregleringsföreningarna vissa bidrag, vilka benämnas pristillägg. Såsom vill-

kor för erhållande av pristillägg gäller bland annat, att prisregleringsförening icke för färsk konsumtion inom landet får sälja överskottsfisk till lägre pris än minimipriset. Västkust- och sydkustföreningarna använda erhållna pristillägg för att stödja de interna garantipriser, som dessa föreningar söka upprätthålla. För ostkustens vidkommande innebär prisregleringen i huvudsak, att staten genom utbetalande av s. k. prisutjämningsmedel bidrager till upprätthållandet av vissa garantipriser för den strömming, som ej kan säljas i färskmarknaden. För finansiering av prisregleringsverksamheten upptagas avgifter i samband med förstahandsförsäljningen av inhemsk och importerad saltvattenfisk.

Försäljning i utlandet av svenskfångad och i Sverige av utlandsfångad fisk

I tab. 2 lämnas uppgifter om av svenska fiskare direkt från fångstplatsen till Danmark, Storbritannien och Västtyskland ilandförda fångster. Uppgifterna bygga på den utländska statistiken, enär de svenska uppgifterna härom äro ofullständiga. För redogörelseåret har sammanställningen från Storbritannien kompletterats med uppgifter från Svensk Andelsfisk rörande kollektivförsäljningen av fladensill i brittiska hamnar.

Nedan återfinnas i en tablå fångstsiffrorna fördelade efter ilandföringsland och fiskslag. Totala kvantiteten *utrikes ilandförd fisk* under år 1952 ökade med 52 % från 19 000 ton föregående år till 28 790 ton. Värdet av fångsten steg med 27 % till 11,0 milj. kr. För år 1951 redovisades en avsevärd reducering av kvantiteten i Danmark landad fisk. Under år 1952 ökade åter direktförsäljningen i detta land, och den totala kvantiteten i Danmark av svenska fiskare ilandförd fisk var i det närmaste lika

stor som år 1950. Speciellt under vintersillfisket infördes stora mängder sill i danska hamnar. Även de i Storbritannien direktlandade kvantiteterna stego, jämfört med föregående år, till följd av den ökade ilandföringen av fladensill. Genom medverkan av Svensk Andelsfisk kunde fladensillen säljas till fast pris, vilket stimulerade de svenska fiskarnas ilandföring. På grund av minskat antal landningar i början av fladensäsongen sjönk däremot den av svenska fiskare försålda kvantiteten i Västtyskland jämfört med år 1951. Danmarks andel av den totala kvantiteten av svenska fiskare utrikes ilandförd fisk steg från 69 % år 1951 till 71 % år 1952 och Storbritanniens ökade från 20 till 24, medan Västtysklands sjönk från 11 till 5 %. Av tablå framgår även den inbördes fördelningen av fångsten på olika fiskslag i Danmark, Storbritannien och Västtyskland. Ilandföringen av sill hade den ojämförligt största betydelsen för alla tre länderna. I Storbritannien försåldes även ganska stora mängder torskfiskar av svenska fiskare. De viktigaste ilandföringshamnarna voro i Danmark Hirtshals och Skagen, i Storbritannien Aberdeen och Hull och i Västtyskland Bremerhaven, Cuxhaven och Hamburg-Altona.

Då det kan ha sitt intresse att jämföra de priser, fiskarna erhöilo vid försäljning av fisk i Sverige, med de priser, som betalades i utländska hamnar, har en uträkning av medelpriset för viktigare fiskslag verkställts. För sillen var medelpriset vid försäljning i Danmark 31, i Storbritannien 37 och i Västtyskland 46 öre/kg, medan priset vid förstahandsförsäljningen i Göteborgs fiskauktion enligt tablå sid. 32 utgjorde 43 öre/kg. Motsvarande priser i Danmark och Storbritannien voro för torskfiskar 45 respektive 91 öre mot 81 öre i Göteborg,

Fiskslag	Danmark		Storbritannien		Västtyskland		Summa	
	Ton	1 000 kr	Ton	1 000 kr	Ton	1 000 kr	Ton	1 000 kr
Sill och strömming . . .	18 096	5 581	4 866	1 784	1 374	636	24 336	8 001
Skarpsill	950	274	—	—	—	—	950	274
Torskfiskar	62	28	1 711	1 559	12	9	1 785	1 596
Flundrefiskar	37	40	165	236	—	—	202	276
Makrill	833	451	48	15	23	12	904	478
Ej specificerade	466	297	139	62	5	3	610	362
Summa år 1952	20 444	6 671	6 929	3 656	1 414	660	28 787	10 987
„ „ 1951	13 102	5 240	3 839	2 592	2 060	838	19 001	8 670

för flundrefiskar 108 respektive 143 öre mot 125 öre i Göteborg.

Av hela saltsjöfisket utgjorde de i utlandet ilandförda fångsterna beträffande mängden drygt 14 %, beträffande värdet 9 %.

Vad beträffar *utlandsfångad fisk* finnas utförliga uppgifter endast om försäljningen i Göteborgs fiskhamn. Den uppgick till 2 340 ton mot 2 040 ton år 1951, till ett värde av 2 490 000 kr mot 2 120 000 kr år 1951. Övervägande delen utgjordes av makrill, flundrefiskar och torsk. De utländska fiskare, som ilandförde sina fångster i Göteborg, voro huvudsakligen av dansk nationalitet. Nors-

ka fiskare ilandförde räkfångster vid svenska västkusten, främst i Strömstad. Den i Strömstads fiskauktion försålda norska räkfångsten utgjorde 91 ton till ett värde av 457 000 kr år 1952. För övrig ilandföring av utländska fiskare i svenska hamnar ha uppgifter inhämtats från tullverket. Kvantiteten utgjorde 67 ton, varav 58 ton försåldes av danska fiskare och 9 ton av tyska fiskare. De av utländska fiskare ilandförda fångsterna i Sverige äro ej medräknade i den officiella fiskestatistiken.

Beträffande in- och utförsel av fisk hänvisas till handelsstatistiken.

Sötvattensfisket

I fråga om sötvattensfisket ha uppgifter, som förut nämnts, kunnat erhållas endast rörande fisket i Vättern samt beträffande fisket av lax, laxöring, sik och nejronöga i vissa vattendrag.

Beträffande *fisket i Vättern* lämnas i följande tablå uppgifter om fiskare, redskap och båtar för de fyra länsdelarna år 1952 samt för hela fisket åren 1950, 1951 och 1952.

Medan antalet yrkesfiskare var oförändrat, steg antalet binäringsfiskare något, jämfört med år 1951. Vid sötvattensfisket torde det vara ännu svårare att draga gränsen mellan yrkes- och binä-

ringsfiskare än vid saltsjöfisket. Beträffande antalet redskap vid fisket i Vättern ökade notar och nät, men däremot minskade ryssjor i antal sedan år 1951. Både redskapens och båtarnas värde steg, medan de sistnämndas antal sjönk något. Totalvärdet av redskap och båtar år 1952 översteg väsentligt detsamma år 1951.

Såväl fångstmängden som fångstvärdet var större än föregående år. Av de särskilda fisksorterna ökade fångsterna av sik, siklöja och laxöring, medan fisket efter abborre gav något sämre resultat än år 1951. Fångsterna av övriga fiskslag

Län	Antal yrkesfiskare	Antal binäringsfiskare	Redskap, antal				Hela värdet av redskapen	Båtar med motor		Båtar utan motor		Totalvärdet av redskap o. båtar
			No-tar	Nät	Ryss-jor	Annan redskap		An-tal	Värde kr	An-tal	Värde kr	
Östergötlands . .	41	131	27	7 300	80	2 651	221 200	96	393 100	82	34 800	649 100
Jönköpings . .	15	104	34	3 972	14	2 145	128 900	81	211 300	29	12 100	352 300
Skaraborgs . .	31	144	20	2 980	28	..	55 400	103	199 400	58	13 100	267 900
Örebro ¹ . . .	4	55	4	653	341	122	29 800	17	31 100	51	6 300	67 200
S:a år 1952	91	434	85	14 905	463	..	435 300	297	834 900	220	66 300	1 336 500
„ „ 1951	91	418	73	14 537	523	..	373 600	300	790 600	223	62 500	1 226 700
„ „ 1950	94	429	60	14 569	567	..	356 100	312	637 900	224	44 600	1 038 600

Fångstens mängd och värde redovisas i följande tablå.

Fisksort	Vättern i dess helhet			Därav år 1952 inom delen tillhörande			
	1950	1951	1952	Öster-götlands län	Jönkö-pings län	Skara-borgs län	Örebro län ¹
Röding . . .	70	54	55	25	12	17	1
„ „ „ 1 000 kr	302	266	304	139	66	94	5
Laxöring . . .	11	8	10	1	2	7	0
„ „ „ 1 000 kr	51	41	56	7	10	39	0
Sik	43	44	61	26	24	10	1
„ „ „ 1 000 kr	84	87	124	53	49	21	1
Siklöja . . .	37	35	47	19	9	17	2
„ „ „ 1 000 kr	58	62	80	25	17	35	3
„ „ „ 1 000 kr	17	15	12	7	1	3	1
Abborre . . .	18	18	18	11	1	4	2
„ „ „ 1 000 kr	8	8	7	3	1	1	2
Gädda	15	14	12	5	1	2	4
„ „ „ 1 000 kr	33	42	42	27	7	7	1
Lake	46	44	58	39	11	7	1
„ „ „ 1 000 kr	6	4	4	1	1	1	1
Annan fisk . .	4	5	6	1	1	3	1
Summa	225	213	238	109	57	63	9
„ 1 000 kr	578	537	658	280	156	205	17

voro i det närmaste oförändrade. Av fångstmängden utgjorde Östergötlands läns andel 46 %, Jönköpings läns 24 %, Skaraborgs läns 26 % och Örebro läns 4 %. För samtliga län steg fångstvärdet jämfört med föregående år. Även fångstmängden ökade i alla län utom i Skaraborgs, där den var ungefär lika stor som år 1951. Jämfört med priserna vid saltsjöfisket lågo priserna för Vättern

högre beträffande laxöring, sik och abborre men lägre för siklöja, gädda och lake.

I tab. 6 återgivas de till statistiska centralbyrån inkomna uppgifterna om fisket av lax, laxöring, sik och nejronöga i vissa älvar. För flertalet av dessa älvar äro uppgifterna ej fullständiga. Uppgången i fångstsiffrorna mellan åren 1951 och 1952 var för några älvar betydande.

¹ Uppgifterna ofullständiga.

TABELLER

Tab. 1. Fiskare, redskap och båtar vid saltsjöfisket, länsvis, den 31 december 1952
Fishermen, fishing gear and fishing craft in the salt-water fishery, in each county, in 1952
 Uppgifterna avse även sill- och strömmingsfisket.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Län (område)	Antal yrkesfiskare	Antal personer med fiske som binäring	Fiskeredskapens antal och anskaffningsvärde								
			Notar, vadare och trålar		Nät		Skötar, sill- och strömmingsgarn		Ryssjor, hommor och bottengarn		Långrevar och annan krokredskap Värde 1 000 kr
			Antal	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr	
1 Norrbottens . .	310	424	35	46	10 486	308	3 228	601	3 856	4 037	7
2 Västerbottens . .	228	437	22	4	11 102	267	4 205	850	2 250	669	9
3 Västernorrlands .	286	416	56	23	6 431	174	5 238	1 490	742	371	137
4 Gävleborgs . . .	619	134	43	13	6 477	208	9 393	2 287	1 420	385	160
5 Uppsala	107	107	17	2	1 781	47	1 814	505	1 148	75	12
6 Stockholms . . .	713	1 868	340	216	25 453	667	14 625	2 264	11 737	353	393
7 Södermanlands .	183	70	118	97	6 150	158	3 137	772	1 241	38	42
8 Östergötlands . .	321	836	332	338	7 701	186	6 387	908	7 502	334	53
9 Kalmar	718	738	302	230	23 438	1 251	12 918	1 599	8 913	2 922	220
10 därav n:a delen	362	329	212	186	10 912	650	6 640	1 014	5 468	536	128
11 » s:a delen ¹	356	409	90	44	12 526	601	6 278	585	3 445	2 386	92
12 Gotlands	286	568	84	60	19 557	976	6 870	627	966	187	311
13 Blekinge	1 045	562	498	571	30 330	1 994	9 361	1 222	3 771	1 631	587
14 Kristianstads . .	501	206	441	358	3 661	183	3 942	291	709	902	75
15 därav Sydkusten	461	174	431	350	3 027	162	3 575	279	682	850	70
16 » vid Kattegatt	40	32	10	8	634	21	367	12	27	52	5
17 Malmöhus	653	335	129	71	14 712	518	23 922	1 198	7 658	2 049	80
18 Hallands	593	122	566	423	6 124	261	4 334	4 210	576	170	57
19 Göteborgs o. Bohus	6 281	1 018	5 776	7 810	26 133	1 595	4 6 693	4 1 118	12 059	527	574
20 Ostkusten	3 826	5 653	1 380	1 054	119 676	4 308	68 185	11 946	40 108	9 774	1 363
21 Sydkusten	1 693	697	998	957	36 309	2 275	18 561	1 885	4 480	3 347	682
22 Öresund	386	280	19	6	10 450	324	17 655	763	7 279	748	33
23 Skånekusten vid Kattegatt . .	65	71	20	12	844	30	639	20	46	84	8
24 Västkusten . . .	6 874	1 140	6 342	8 233	32 257	1 856	10 035	1 328	12 635	697	631
Hela riket år:											
25 1952	12 844	7 841	8 759	10 262	199 586	8 793	115 075	15 942	64 548	14 650	2 717
26 1951	13 284	8 097	9 124	10 252	200 689	8 207	119 696	15 783	67 267	13 865	2 732
27 1950	13 809	8 317	8 792	8 754	202 103	7 478	122 380	15 170	70 800	13 067	2 538
28 1949	14 390	8 710	9 020	7 841	205 316	6 989	125 155	15 085	73 108	11 939	2 117
29 1948	14 753	8 580	8 484	6 726	205 904	7 247	125 267	14 454	71 723	10 628	1 844

¹ Ej inräknat i värdet av de särskilda redskapen. — ² Hit räknas även halvdäckade båtar. — ³ I båtdriv- och sättgarn ingå i gruppen nät. — ⁴ Här ingå vissa fraktfartyg, som en del av året användas

13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
			Fiskebåtarnas antal och anskaffningsvärde									Total- värdet av red- skap och båtar 1 000 kr
An- nan red- skap Värde 1 000 kr	Tåg- virke m.m. ¹ Värde 1 000 kr	Hela värdet 1 000 kr	Däckade ² båtar med motor ³		Däckade ² båtar utan motor		Öppna båtar med motor ³		Öppna båtar utan motor		Hela värdet 1 000 kr	
			Antal	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr		
14	496	5 509	4	16	—	—	672	1 478	250	129	1 623	7 132 1
12	86	1 897	7	29	—	—	432	737	269	56	822	2 719 2
2	141	2 338	87	646	—	—	476	1 464	154	42	2 152	4 490 3
7	282	3 342	121	987	—	—	480	1 201	324	79	2 267	5 609 4
5	68	714	46	286	—	—	105	216	107	17	519	1 233 5
44	511	4 448	228	1 759	—	—	1 144	2 540	1 771	274	4 573	9 021 6
10	119	1 236	115	902	—	—	120	221	222	55	1 178	2 414 7
3	186	2 008	96	848	—	—	386	1 009	904	249	2 106	4 114 8
345	377	6 944	360	2 108	1	0	701	1 350	1 465	352	3 810	10 754 9
46	237	2 797	113	1 087	—	—	423	1 054	769	194	2 335	5 132 10
299	140	4 147	247	1 021	1	0	278	296	696	158	1 475	5 622 11
7	83	2 251	265	1 480	—	—	205	159	494	72	1 711	3 962 12
270	422	6 697	336	6 173	—	—	417	617	829	311	7 101	13 798 13
108	133	2 050	126	2 743	1	1	87	133	244	80	2 957	5 007 14
101	123	1 935	110	2 627	—	—	52	66	207	68	2 761	4 696 15
7	10	115	16	116	1	1	35	67	37	12	196	311 16
235	152	4 303	345	1 871	4	3	249	449	347	146	2 469	6 772 17
98	158	1 377	134	3 869	—	—	130	192	227	41	4 102	5 479 18
1 371	2 713	15 708	*1 309	*57 920	—	—	865	1 859	2 235	461	60 240	75 948 19
515	2 358	31 328	1 340	9 292	1	0	4 757	10 442	6 032	1 349	21 083	52 411 20
469	568	10 183	510	9 393	—	—	512	795	1 014	378	10 566	20 749 21
69	103	2 046	262	999	4	3	157	244	264	109	1 355	3 401 22
9	17	180	24	164	1	1	48	93	70	26	284	464 23
1 469	2 871	17 085	*1 443	*61 789	—	—	995	2 051	2 462	502	64 342	81 427 24
2 531	5 927	60 822	*3 579	*81 637	6	4	6 469	13 625	9 842	2 364	97 630	158 452 25
2 248	5 866	58 953	*3 710	*77 061	15	16	6 439	12 946	10 331	2 373	92 396	151 349 26
1 995	5 029	54 031	*3 669	*73 241	6	6	6 358	12 035	10 736	2 314	87 596	141 627 27
1 748	4 588	50 302	*3 638	*64 745	9	5	6 401	11 745	10 964	2 249	78 744	129 046 28
1 638	4 399	46 936	*3 541	*56 413	11	7	6 403	11 293	11 096	2 193	69 906	116 842 29

tarnas värde inräknas jämväl värdet av icke fasta motorer. — * Här upptagas endast sillgarn; andra vid fiske.

Tab. 2. Saltsjöfiskets avkastning, fördelad på olika fångstområden, mängd och
The yield of the salt-water fishery in different fishing regions, quantity (tons) and value

1	2	3	4	5	6	7
Fiskar och skaldjur	Fångstmängd, ton					
	Ost- kusten	Syd- kusten	Öresund	Katte- gatt och Skagerack	Nord- sjön ¹	Total- fångsten
1 Sill och strömming	18 317	9 943	29	44 273	42 404	114 966
2 Skarpsill	13	—	—	11 173	—	11 186
3 Torsk	5 257	19 301	917	6 230	2 033	33 738
4 Kolja	—	—	—	913	4 840	5 753
5 Vitling	—	0	0	3 059	1 313	4 372
6 Gråsej	—	—	—	643	623	1 266
7 Lyrtsk	—	—	—	471	109	580
8 Långa	—	—	2	197	3 077	3 276
9 Lubb	—	—	—	—	90	90
10 Kummel	—	—	—	364	869	1 233
11 Rödspotta	—	97	27	609	959	1 782
12 Flundra	462	238	247	683	186	1 816
13 Bergtunga	—	—	—	179	59	238
14 Röd tunga	—	—	—	574	283	857
15 Piggvar	3	5	1	58	15	82
16 Slätvar	—	—	0	65	9	74
17 Sjö tunga	—	—	0	51	4	55
18 Hälleflundra	—	—	—	5	28	33
19 Näbbgädda	—	12	61	103	—	176
20 Makrill	—	4	24	11 469	1 166	12 663
21 Tonfisk	—	—	—	316	—	316
22 Sjurugg	—	0	13	2	—	15
23 Marulk	—	—	—	123	20	143
24 Havskatt	—	—	1	95	49	145
25 Lax	594	202	0	25	—	821
26 Laxöring	50	12	0	19	—	81
27 Harr	2	—	—	—	—	2
28 Sik	695	2	—	0	—	697
29 Siklöja	43	—	—	—	—	43
30 Äl	627	643	148	182	—	1 600
31 Abborre	381	10	5	0	—	396
32 Gädda	545	55	0	—	—	600
33 Lake	76	—	—	—	—	76
34 Braxen	235	—	0	—	—	235
35 Mört	104	4	—	—	—	108
36 Id	109	3	1	—	—	113
37 Haj	—	—	—	21	1	22
38 Rocka	—	—	—	7	1	8
39 Havskräfta	—	—	—	426	17	443
40 Nordhavsräka	—	—	—	1 165	—	1 165
41 Strandräka	—	0	1	5	—	6
42 Krabba	—	—	1	226	—	227
43 Hummer	—	—	0	210	—	210
44 Ostron	—	—	—	19	—	19
45 Blåmussla	—	—	—	571	—	571
46 Ej specificerade	57	1	1	1 518	137	1 714
47 Summa år 1952	27 570	30 532	1 479	86 139	58 292	204 012
48 „ „ 1951	27 781	27 101	1 492	75 020	51 305	182 699

¹ Här ingår även fiskarna i avlägsnare farvatten; se texten. — ² Av svenska fiskare i Danmark, värde av 442 000 kr, år 1951 2 539 ton till ett värde av 314 000 kr.

värde, år 1952

(Sw. Kr. 1 000), in 1952

8	9	10	11	12	13	14	15
	Fångstvärde, 1 000 kr						
Därav försåld i utlandet ²	Ost- kusten	Syd- kusten	Öresund	Katte- gatt och Skagerack	Nord- sjön ¹	Total- värdet	Därav vid försälj- ning i utlandet ²
24 336	11 565	5 101	22	16 228	18 470	51 386	8 001
950	7	—	—	6 532	—	6 539	274
222	2 102	7 549	555	3 786	1 323	15 315	155
1 058	—	—	—	802	4 141	4 943	1 009
231	—	0	0	1 510	631	2 141	183
110	—	—	—	257	219	476	31
—	—	—	—	297	64	361	—
29	—	—	2	200	1 905	2 107	8
6	—	—	—	—	20	20	1
129	—	—	—	426	955	1 381	209
114	—	117	45	965	1 144	2 271	168
9	371	166	216	488	145	1 386	13
—	—	—	—	196	65	261	—
59	—	—	—	852	434	1 286	52
9	6	8	1	135	38	188	13
0	—	—	0	124	26	144	0
—	—	—	1	144	13	158	—
11	—	—	—	19	52	71	30
0	—	5	28	34	—	67	0
904	—	4	18	6 258	610	6 890	478
—	—	—	—	372	—	372	—
—	—	0	12	2	—	14	—
18	—	—	—	58	8	66	7
36	—	—	1	75	27	103	21
—	3 926	1 323	1	225	—	5 481	—
—	236	53	1	78	—	368	—
—	6	—	—	—	—	6	—
—	1 368	5	—	0	—	1 373	—
—	110	—	—	—	—	110	—
0	2 682	2 544	443	553	—	6 222	0
—	328	6	4	0	—	338	—
—	1 199	112	0	—	—	1 311	—
—	130	—	—	—	—	130	—
—	160	—	0	—	—	160	—
—	40	1	—	—	—	41	—
—	60	2	0	—	—	62	—
—	—	—	—	17	1	18	—
—	—	—	—	1	1	2	—
—	—	—	—	544	13	557	—
—	—	—	—	5 168	—	5 168	—
0	—	2	5	22	—	29	0
—	—	—	1	415	—	417	—
0	—	—	0	1 546	—	1 546	0
—	—	—	—	37	—	37	—
—	—	—	—	66	—	66	—
556	85	0	0	428	81	594	334
* 28 787	24 381	17 004	1 356	48 861	30 380	121 982	* 10 987
* 19 001	24 926	15 035	1 350	41 825	25 900	109 036	* 8 670

Storbritannien och Västtyskland försåld fisk. — ³ Därjämte industrifisk; år 1952 3 447 ton till ett

Tab. 3. Saltsjöfiskets avkastning, länsvis, mängd och värde, år 1952*The yield of the salt-water fishery in each county, quantity (tons) and value (Sw. Kr. 1000).*

1	2	3	4	5	6	7	8	9
Fiskar och skaldjur	Norr- bottens län	Väster- bottens län	Väster- norrlands län	Gävle- borgs län	Upp- sala län	Stock- holms län	Söder- man- lands län	Öster- götlands län
1 Sill och strömming {ton	326	657	1 016	2 666	605	4 877	1 996	2 572
2 " " " " {1000 kr	229	445	773	1 922	440	2 967	1 233	1 599
3 Skarpsill {ton	—	—	—	—	—	10	0	—
4 " " " " {1000 kr	—	—	—	—	—	6	0	—
5 Torsk {ton	—	—	82	0	—	1 965	1	2
6 " " " " {1000 kr	—	—	47	0	—	837	1	1
7 Kolja {ton	—	—	—	—	—	—	—	—
8 " " " " {1000 kr	—	—	—	—	—	—	—	—
9 Vitling {ton	—	—	—	—	—	—	—	—
10 " " " " {1000 kr	—	—	—	—	—	—	—	—
11 Gråsej {ton	—	—	—	—	—	—	—	—
12 " " " " {1000 kr	—	—	—	—	—	—	—	—
13 Långa {ton	—	—	—	—	—	—	—	—
14 " " " " {1000 kr	—	—	—	—	—	—	—	—
15 Rödspotta {ton	—	—	—	—	—	—	—	—
16 " " " " {1000 kr	—	—	—	—	—	—	—	—
17 Flandra {ton	—	—	—	—	—	13	5	9
18 " " " " {1000 kr	—	—	—	—	—	16	6	9
19 Bergtunga {ton	—	—	—	—	—	—	—	—
20 " " " " {1000 kr	—	—	—	—	—	—	—	—
21 Röttunga {ton	—	—	—	—	—	—	—	—
22 " " " " {1000 kr	—	—	—	—	—	—	—	—
23 Piggvar {ton	—	—	—	—	—	1	1	—
24 " " " " {1000 kr	—	—	—	—	—	3	1	—
25 Makrill {ton	—	—	—	—	—	—	—	—
26 " " " " {1000 kr	—	—	—	—	—	—	—	—
27 Lax {ton	164	36	59	73	0	22	6	6
28 " " " " {1000 kr	1 215	238	392	450	2	146	21	36
29 Laxöring {ton	20	4	11	3	0	1	0	0
30 " " " " {1000 kr	108	15	47	12	0	4	1	1
31 Sik {ton	245	113	64	87	15	83	12	12
32 " " " " {1000 kr	445	235	125	174	32	183	26	24
33 Siklöja {ton	43	—	—	—	—	—	—	—
34 " " " " {1000 kr	110	—	—	—	—	—	—	—
35 Ål {ton	—	0	1	2	0	43	1	36
36 " " " " {1000 kr	—	1	5	9	1	203	6	153
37 Abborre {ton	23	26	8	10	6	106	18	34
38 " " " " {1000 kr	18	17	8	8	7	106	18	34
39 Gädda {ton	24	17	8	10	8	108	27	91
40 " " " " {1000 kr	41	34	19	19	19	282	55	192
41 Lake {ton	11	19	3	7	2	14	2	8
42 " " " " {1000 kr	16	24	7	11	4	38	3	12
43 Braxen {ton	4	2	1	3	1	153	34	33
44 " " " " {1000 kr	1	0	0	2	2	111	21	19
45 Mört {ton	—	3	—	0	—	26	5	9
46 " " " " {1000 kr	—	1	—	0	—	12	1	1
47 Id {ton	1	13	0	0	—	25	3	5
48 " " " " {1000 kr	0	2	0	0	—	21	1	2
49 Nordhavsräka . . {ton	—	—	—	—	—	—	—	—
50 " " " " {1000 kr	—	—	—	—	—	—	—	—
51 Hummer {ton	—	—	—	—	—	—	—	—
52 " " " " {1000 kr	—	—	—	—	—	—	—	—
53 Andra el. ej specifi- {ton	0	2	0	—	1	8	10	10
54 cerade {1000 kr	0	5	1	—	1	26	20	23
55 Summa år 1952 {ton	861	892	1 253	2 861	638	7 455	2 121	2 827
56 " " " " {1000 kr	2 183	1 017	1 424	2 607	508	4 961	1 414	2 106
57 " " 1951 {ton	1 179	1 625	1 217	3 456	839	6 248	1 770	3 232
58 " " " " {1000 kr	2 239	1 516	1 830	2 711	632	4 381	1 170	2 455

in 1952

10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	
Kalmar län		Got-lands län	Blekinge län	Kristianstads län		Mal-möhns län	Hal-lands län	Göteborgs o. Bohus län	Hela riket 1952	Hela riket 1951	
Norra delen	Södra delen			Syd-kusten	Skäld.v.-Båstad						
1 362	828	700	7 713	2 362	17	613	2 322	84 334	114 966	97 421	1
766	492	390	3 617	1 342	15	484	1 182	33 490	51 386	43 764	2
3	—	0	—	—	—	—	1 176	9 997	11 186	9 153	3
1	—	0	—	—	—	—	812	5 720	6 539	5 231	4
51	351	1 027	10 681	4 161	196	2 260	1 834	11 127	33 738	29 702	5
30	165	321	4 102	1 661	108	1 167	974	5 901	15 315	12 176	6
—	—	—	—	—	—	—	48	5 705	5 753	7 649	7
—	—	—	—	—	—	—	56	4 887	4 943	4 741	8
—	—	—	—	—	0	0	315	4 057	4 372	3 446	9
—	—	—	—	—	0	0	161	1 960	2 141	1 542	10
—	—	—	—	—	—	—	6	1 260	1 266	1 471	11
—	—	—	—	—	—	—	3	475	476	502	12
—	—	—	—	—	1	2	20	3 253	3 276	4 241	13
—	—	—	—	—	1	2	24	2 080	2 107	2 711	14
—	—	—	2	53	8	66	88	1 565	1 782	1 092	15
—	—	—	2	74	12	82	138	1 963	2 271	1 589	16
26	172	213	123	73	37	331	168	646	1 816	1 777	17
18	185	120	88	52	38	275	116	463	1 386	1 376	18
—	—	—	—	—	—	—	5	233	238	215	19
—	—	—	—	—	—	—	7	254	261	234	20
—	—	—	—	—	—	—	0	857	857	1 036	21
—	—	—	—	—	—	—	1	1 285	1 286	1 281	22
0	1	0	2	0	0	4	11	62	82	86	23
0	2	0	3	1	0	5	22	151	188	186	24
—	—	—	—	4	24	68	944	11 623	12 663	12 671	25
—	—	—	—	4	16	45	548	6 277	6 890	5 954	26
27	28	153	199	16	5	8	16	3	821	1 133	27
164	196	929	1 307	110	37	59	148	31	5 481	6 527	28
0	8	3	1	10	1	1	6	12	81	88	29
2	36	10	2	47	4	7	26	46	368	353	30
25	22	17	2	0	—	—	0	—	697	857	31
48	48	33	4	1	—	—	0	—	1 373	1 471	32
—	—	0	—	—	—	—	—	—	43	78	33
—	—	0	—	—	—	—	—	—	110	162	34
100	295	8	292	246	2	394	5	175	1 600	1 933	35
406	1 290	34	1 187	987	5	1 388	13	534	6 222	6 871	36
46	90	8	16	—	—	5	0	—	396	497	37
30	71	7	10	—	—	4	0	—	338	380	38
81	94	51	69	12	—	0	—	—	600	755	39
167	216	103	140	24	—	0	—	—	1 311	1 528	40
3	7	—	—	—	—	—	—	—	76	79	41
5	10	—	—	—	—	—	—	—	130	121	42
4	—	—	—	—	—	0	—	—	235	258	43
4	—	—	—	—	—	0	—	—	160	164	44
18	42	0	5	—	—	—	—	—	108	125	45
11	14	0	1	—	—	—	—	—	41	44	46
3	37	21	4	0	—	1	—	—	113	127	47
1	23	9	3	0	—	0	—	—	62	62	48
—	—	—	—	—	—	—	—	1 165	1 165	758	49
—	—	—	—	—	—	—	—	5 163	5 168	3 509	50
—	—	—	—	—	1	0	26	183	210	252	51
—	—	—	—	—	6	0	178	1 362	1 546	1 761	52
4	24	—	—	1	12	101	1 732	3 967	5 872	5 799	53
2	13	—	—	0	14	62	768	3 548	4 483	4 796	54
1 753	1 999	2 201	19 109	6 938	304	3 854	8 722	140 224	204 012	—	55
1 655	2 756	1 956	10 466	4 303	256	3 580	5 197	75 593	121 982	—	56
1 987	1 956	1 938	16 707	8 569	337	3 646	7 407	120 586	—	182 699	57
1 816	3 092	2 033	9 131	4 902	272	3 106	4 665	63 585	—	109 036	58

Tab. 4. Sill- och strömmingsfisket utom i Hallands samt Göteborgs och Bohus län, Herring fishing (including Baltic herring) in each county, besides the counties of

Inklusive storryssjefisket efter strömming samt snörpvads-, trål- och bottengarnsfisket efter sill och strömma införts, se texten sid. 15.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Län (område)	Antal yrkesfiskare	Antal personer med fiske som binäring	Fiskredskapens antal och anskaffningsvärde								Fiskebånskaft	
			Sill- och strömmingsnotar, silltrålar samt snörpvadar		Skötar, sill- och strömmingsgarn		För strömmingsfiske använda ryssjor		Tågvirke m. m. ²	Hela värdet	Båtar med	
			Antal	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr	Antal	Värde 1 000 kr	Värde 1 000 kr	1 000 kr	Däckade ⁴	Öppna
1 Norrbottens	215	223	6	12	2 910	525	73	156	24	717	4	348
2 Västerbottens . . .	227	388	—	—	4 205	850	40	61	24	935	5	382
3 Västernorrlands . .	285	328	—	—	5 234	1 488	—	—	103	1 591	87	418
4 Gävleborgs	617	118	9	3	9 393	2 287	—	—	280	2 570	120	418
5 Uppsala	103	73	—	—	1 814	505	—	—	57	562	46	65
6 Stockholms	700	1 057	189	148	14 625	2 264	—	—	430	2 842	217	1 028
7 Södermanlands . . .	162	46	49	67	3 055	760	—	—	113	940	113	100
8 Östergötlands . . .	287	500	101	162	5 397	736	—	—	116	1 014	83	277
9 Kalmar	582	256	74	98	10 939	1 394	⁶ 2	⁶ 19	200	1 711	277	348
10 därav norra delen .	327	119	70	93	5 979	911	2	19	148	1 171	103	277
11 » södra »	255	137	4	5	4 960	483	—	—	52	540	174	71
12 Gotlands	270	391	7	8	6 773	615	—	—	55	678	273	108
13 Blekinge	954	204	194	335	7 870	1 055	—	—	134	1 524	300	123
14 Kristianstads . . .	301	51	204	189	2 253	195	—	—	16	400	10	31
15 därav Sydkusten . .	274	46	204	189	2 010	182	—	—	14	385	100	24
16 » vid Kattegatt . .	27	5	—	—	243	13	—	—	2	15	8	7
17 Malmöhus	205	105	3	5	5 947	386	—	—	17	408	73	36
18 Ostkusten	3 491	3 384	448	514	64 662	11 462	115	236	1 404	13 616	1 240	3 496
19 Sydkusten	1 320	256	388	513	14 510	1 533	—	—	155	2 201	430	155
20 Öresund	45	56	—	—	728	44	—	—	1	45	25	11
21 Skånekusten vid Kattegatt . . .	52	44	—	—	515	21	—	—	9	30	8	20
22 Summa år 1952	4 908	3 740	836	1 027	80 415	13 060	115	236	1 569	15 892	1 706	3 682
23 » » 1951	4 779	3 805	519	564	84 525	13 005	169	320	1 363	15 252	1 628	3 806
24 » » 1950	5 015	3 887	541	565	87 403	12 458	176	354	1 207	14 584	1 595	3 663
25 » » 1949	5 463	4 274	614	625	91 186	12 456	217	361	1 130	14 572	1 590	3 885
26 » » 1948	5 908	4 431	638	655	96 705	12 278	200	370	1 061	14 364	1 607	4 030

¹ Mängden och värdet avse den beredda varan. — ² Se not ¹ i tab. 1. — ³ I båtarnas värde inräknat bereddessutom 3 ton kryddad strömming till ett värde av 2 000 kr. — ⁴ Kakuam.

länsvis, år 1952

Göteborg & Bohus and Halland, in 1952

ming; såväl beträffande fiskare, redskap och båtar som fångst; jämför sid. 17—21. Redovisningsändringar

14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
tarnas antal och ningsvärde			Färsk sill eller strömming				Av fiskare beredd sill eller strömming ^{1 5}					
motor ³	Båtar utan motor		Hela fångsten		Därav		Saltad		Surström- ming		Rökt	
					försäld eller för- brukad i färskt tillstånd	av fiskare använd till be- redning						
Värde 1 000 kr	An- tal	Värde 1 000 kr	Ton	Värde 1 000 kr	Ton	Ton	Ton	Värde 1 000 kr	Ton	Värde 1 000 kr	Ton	Värde 1 000 kr
813	90	60	326	229	308	18	12	7	—	—	—	— 1
678	70	14	657	445	616	41	25	26	—	—	—	— 2
1 947	—	—	1 016	773	958	58	10	13	27	35	6	9 3
2 179	—	—	2 666	1 932	2 547	119	27	21	11	11	50	77 4
464	2	0	605	440	605	—	—	—	—	—	—	— 5
4 058	452	95	4 877	2 967	4 867	10	8	9	—	—	1	2 6
1 082	189	48	1 996	1 233	1 996	—	—	—	—	—	—	— 7
1 541	195	59	2 572	1 599	2 572	—	—	—	—	—	—	— 8
2 525	206	54	2 190	1 258	2 186	4	2	2	—	—	1	1 9
1 715	184	48	1 362	766	1 358	4	2	2	—	—	1	1 10
810	22	6	828	492	828	—	—	—	—	—	—	— 11
1 563	163	27	700	390	692	8	6	4	—	—	0	0 12
6 260	181	69	7 713	3 617	7 709	4	3	3	—	—	1	1 13
2 434	18	9	2 379	1 357	2 379	—	—	—	—	—	—	— 14
2 386	18	9	2 362	1 342	2 362	—	—	—	—	—	—	— 15
48	—	—	17	15	17	—	—	—	—	—	—	— 16
545	44	21	613	484	613	—	—	—	—	—	—	— 17
17 228	1 373	359	18 317	11 565	18 059	258	90	85	38	46	58	89 18
8 669	195	77	9 917	5 082	9 913	4	3	3	—	—	1	1 19
118	9	6	29	22	29	—	—	—	—	—	—	— 20
74	33	14	47	45	47	—	—	—	—	—	—	— 21
26 089	1 610	456	28 310	16 714	28 048	262	93	88	38	46	59	90 22
18 940	1 794	481	28 254	15 970	27 881	373	155	146	35	40	74	102 23
17 362	2 210	575	27 075	12 900	26 583	492	188	156	44	48	66	91 24
15 711	2 453	531	26 434	14 364	25 793	641	289	256	86	86	82	104 25
15 232	2 690	572	22 154	14 294	21 505	648	300	293	83	83	90	142 26

nas jämväl värdet av icke fasta motorer. — ⁴ Hit räknas även halvdäckade båtar. — ⁵ I Gävleborgs

Tab. 5. Saltsjöfiskets avkastning i Blekinge, Kristianstads och Malmöhus län under varje månad år 1952*The yield of the salt-water fishery in the counties of Blekinge, Kristianstad and Malmöhus in each month, in 1952*

Enligt statens jordbruksnämnds månadsstatistik.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Fiskar och skaldjur	Januari	Februari	Mars	April	Maj	Juni	Juli	Augusti	September	Oktober	November	December	Hela året
Sill och strömming . . . ton	128	158	313	819	1 015	749	1 897	1 895	1 245	1 228	557	377	10 381
Torskfiskar »	1 597	2 839	2 300	2 288	1 054	901	666	603	588	832	1 242	993	15 903
Torsk »	1 597	2 839	2 299	2 288	1 054	901	666	603	588	831	1 242	993	15 901
Vitling »	0	—	—	—	—	—	0	—	—	—	0	—	0
Långa »	0	0	1	—	—	—	0	0	0	1	0	0	2
Flundrefiskar »	93	110	125	89	63	47	37	36	32	46	57	53	788
Rödspotta »	26	12	14	17	9	10	9	7	4	9	22	26	165
Flundra »	67	98	110	71	51	36	28	29	28	37	34	26	615
Övriga »	0	0	1	1	3	1	0	0	0	0	1	1	8
Makrill »	—	—	—	—	5	22	21	25	3	1	—	—	77
Ål »	1	2	3	18	27	17	25	80	215	336	125	9	858
Laxfiskar »	5	2	11	80	73	10	3	2	15	14	11	9	235
Lax »	5	2	10	79	72	10	2	0	13	12	10	8	223
Övriga »	0	0	1	1	1	0	1	2	2	2	1	1	12
Övriga havsfiskar . . . »	0	0	1	7	62	10	2	2	2	—	—	—	86
Övriga söt- eller bräckvattensfiskar . . . »	6	5	5	17	16	5	6	6	7	7	5	6	91
Skaldjur »	—	—	0	0	1	0	1	—	0	1	0	—	3
Nordhavsräka »	—	—	—	0	0	0	1	—	—	—	—	—	1
Övriga »	—	—	0	0	1	0	0	—	0	1	0	—	2
Ej specificerade . . . »	1	1	1	1	—	—	—	—	—	0	—	—	4
Summa ton	1 831	3 117	2 759	3 319	2 316	1 761	2 658	2 649	2 107	2 465	1 997	1 447	28 426
Fångstens totalv. 1000 kr	1 029	1 555	1 461	2 056	1 680	1 066	1 410	1 610	1 920	2 598	1 623	923	18 931

Tab. 6. Fisket vid vissa lax- och sikfiskeri m. m. år 1952

Salmon- and whitefish-fisheries etc. in certain rivers, in 1952

1		2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
Vattendrag (Län)		An- tal fis- kare ¹	Redskap, antal				Red- skapens anskaff- nings- värde kr ²	Fångst									
			No- tar	Nät	Rys- sior	An- nan- red- skap		Lax			Laxöring		Sik		Nejonöga		Hela fångst- värdet kr
								An- tal	Vikt kg	Värde kr	Vikt kg	Värde kr	Vikt kg	Värde kr	Vikt kg	Värde kr	
Dalälven	(Uppsala länsdel) . .	^a 245	1	30	2	190	7 200	118	700	4 100	700	3 100	—	—	5 300	16 600	23 800
Mörrumsån	(Blekinge ») . .	14	—	—	—	75	..	868	7 800	61 200	1 700	6 600	—	—	—	—	67 800
Klarälven	(Värmlands län) . .	30	1	278	15	2	27 200	1 560	4 200	23 900	—	—	—	—	—	—	23 900
Ljusnan	(Gävleborgs länsdel)	40	6	80	—	1	7 600	2 954	23 800	181 300	1 000	5 000	4 200	6 300	—	—	192 600
Ljungan	(Västernorr. länsdel)	^a 268	31	26	—	30	41 200	710	6 000	45 600	400	1 600	9 100	21 800	1 100	1 100	70 100
Indalsälven	(» »)	^a 598	156	32	6	—	97 800	4 325	38 400	292 100	3 400	17 700	22 900	52 000	1 000	1 500	363 300
»	(Jämtlands länsdel) .	18	11	16	—	—	4 900	384	2 600	20 500	100	600	—	—	—	—	21 100
Ångermanälven	(Västernorr. ») .	177	48	17	—	1	70 100	2 773	21 600	154 600	1 400	6 300	3 200	7 500	—	—	168 400
Faxälven	(» ») .	10	—	5	—	—	300	54	400	3 300	—	—	—	—	—	—	3 300
Gide älv	(» ») .	9	—	—	9	27	10 800	514	4 100	30 200	100	300	1 300	2 300	500	800	33 600
Lögde älv	(Västerbottens län) .	..	..	..	..	..	..	105	700	5 400	400	1 900	600	1 700	—	—	9 000
Öre »	(» ») .	82	—	102	—	..	2 000	25	300	2 100	200	900	2 400	7 300	—	—	10 300
Ume »	(» ») .	..	..	..	..	..	..	3 480	25 100	179 800	4 900	23 500	900	2 800	^b 8 600	^b 30 900	237 000
Vindelälven	(» ») .	..	..	..	..	..	..	183	1 200	8 200	2 500	11 300	5 900	19 500	—	—	39 000
Skellefte »	(» länsdel)	150	40	40	..	..	21 600	856	6 900	51 100	—	—	—	—	—	—	51 100
Byske » ⁴	(» län) .	..	..	..	..	..	..	58	200	1 000	—	—	—	—	—	—	1 000
Lule »	(Norrbottens ») .	..	..	..	..	..	..	5 636	51 300	..	—	—	—	—	—	—	..
Kalix »	(» ») .	..	..	..	..	..	..	4 799	25 400	..	—	—	—	—	—	—	..
Torne »	(» ») .	..	..	..	..	..	..	..	^a 9 500	..	—	—	—	—	—	—	..

¹ Ej inräknat personalen vid avelsfisket. — ² Avser enbart värdet av redskap i kol. 3—5. — ³ Därav sportfiskare: Dalälven (Uppsala länsdel) 240 st; Ljungan (Västernorrlands län) 133 st samt Indalsälven (Väster-

norrlands länsdel) 38 st. — ⁴ Endast Fällfors laxfiske. — ⁵ Byarna Baggböle, Brännland och Klabböle. — ⁶ Endast fångst i fasta laxfiskeri; ofullständiga uppgifter.

Förteckning över i berättelsen förekommande fiskar och skaldjur med deras latinska och engelska namn

Svenska	Latin	Engelska
Abborre	<i>Perca fluviatilis</i>	Perch
Bergtunga (bergskädda)	<i>Pleuronectes microcephalus</i>	Lemon Sole
Blåmussla	<i>Mytilus edulis</i>	Mussel
Braxen (panka)	<i>Abramis brama</i>	Bream
Flundra: skrubbskädda sandskädda	<i>Pleuronectes flesus</i> } <i>limanda</i> }	Flounder, Dab
Gråsej	<i>Gadus virens</i>	Saithe
Gädda	<i>Esox lucius</i>	Pike
Haj: pigghaj	<i>Acanthias vulgaris</i> }	Dogfishes
gråhaj	<i>Galeus vulgaris</i> }	
håbrand	<i>Lamna cornubica</i> }	
Harr	<i>Thymallus vulgaris</i>	Grayling
Havskatt	<i>Anarrhichas lupus</i>	Catfish
Havskräfta	<i>Nephrops norvegicus</i>	Norway lobster
Hummer	<i>Homarus vulgaris</i>	Lobster
Hälleflundra	<i>Hippoglossus vulgaris</i>	Halibut
Id (ort)	<i>Leuciscus idus</i>	Ide
Kolja	<i>Gadus aeglefinus</i>	Haddock
Krabba: krabbtaska strandkrabba	<i>Cancer pagurus</i> } <i>Carcinus maenas</i> }	Crab
Kummel	<i>Merluccius merluccius</i>	Hake
Lake	<i>Lota vulgaris</i>	Barbot
Lax	<i>Salmo salar</i>	Salmon
Laxöring (forell, vätterlax)	<i>Salmo trutta</i>	Trout
Lubb (brosme)	<i>Brosmus brosme</i>	Torsk
Lyrtsk (bleker)	<i>Gadus pollachius</i>	Pollack
Långa	<i>Molva molva</i>	Ling
Makrill	<i>Scomber scombrus</i>	Mackerel
Marulk	<i>Lophius piscatorius</i>	Monk, Angler
Mört	<i>Leuciscus rutilus</i>	Roach
Nejonöga	<i>Petromyzon fluviatilis</i>	Lamprey
Nordhavsräka	<i>Pandalus borealis</i>	Prawn
Näbbgädda (horngädda, hornfisk)	<i>Belone belone</i>	Garfish
Ostron	<i>Ostrea edulis</i>	Oyster
Piggvar	<i>Rhombus maximus</i>	Turbot
Rocka	<i>Raja spec.</i>	Skate, Ray
Röding	<i>Salmo salvelinus</i>	Char
Rödspotta (rödspätta)	<i>Pleuronectes platessa</i>	Plaice
Rödtunga	<i>Pleuronectes cynoglossus</i>	Witch
Sik	<i>Coregonus lavaretus</i>	Gwyniad, Whitefish
Siklöja	<i>Coregonus albula</i>	Vendace
Sill	<i>Clupea harengus</i>	Herring
Sjurygg (stenbit, kvabbsö)	<i>Cyclopterus lumpus</i>	Lumpsucker
Sjötunga (äkta tunga)	<i>Solea vulgaris</i>	Sole
Skarpsill (vassbuk)	<i>Clupea sprattus</i>	Sprat
Slätvar	<i>Rhombus lævis</i>	Brill
Strandräka	<i>Leander adpersus</i> , <i>L. squilla</i>	Shrimp
Strömming	se sill	Baltic herring
Tonfisk	<i>Thunnus thynnus</i>	Tunny
Torsk	<i>Gadus callarias</i>	Cod
Vitling	<i>Gadus merlangus</i>	Whiting
Äl	<i>Anguilla vulgaris</i>	Eel

Officiella statistiska berättelser utgivna intill den 14 januari 1954

Nedanstående publikationer utdelas till svenska myndigheter av de olika ämbetsverk som utger dem. Statistiska centralbyrån distribuerar sålunda inom landet endast sina egna berättelser. Till utlandet sänder centralbyrån även övriga berättelser utom dem som utges av socialstyrelsen. Försäljning sker genom Nordiska bokhandeln, Stockholm.

Om en berättelse förut offentliggjorts såsom en särskild avdelning i serien Bidrag till Sveriges officiella statistik, angives berättelsens littera i nämnda serie.

Allmänna statistiska publikationer

Utg. av statistiska centralbyrån.

Statistisk tidskrift, Ny följd: årg. 1 (1952), 2 (1953): 1—12.

Statistisk årsbok för Sverige: årg. 1 (1914)—40 (1953).

Årsbok för Sveriges kommuner: årg. 1 (1918)—36 (1953).

Sveriges officiella statistik

Folkmängden och dess förändringar

Alla berättelser utg. av statistiska centralbyrån. Befolkningsrörelsen: 1911—1950.

Litt. A.

Befolkningsrörelsen. Översikt för åren: 1901/1910, 1911/1920, 1921/1930, 1931/1940.

Litt. A.

Dödlighets- och livslängdstabeller för årtiondet: 1901/1910, 1911/1920, 1921/1930, 1931/1940.

Dödsorsaker: 1911—1950.

Folkmängden inom administrativa områden den 31 december: 1910—1952.

Litt. A.

Folkräkningen den 31 december: 1910: I—IV, 1920: I—V, 1930: I—IX, 1940: I—III, 1945: I, II: 1—3, III: 1—3, IV—VI, VII: 1, VIII: 1—2, IX, X: 1—2, 1950: I—II.

Litt. A.

Särskilda folkräkningen 1935/36: I—VIII.

Ut- och invandring: 1911—1938.

Jordbruk med binäringar

Alla berättelser utg. av statistiska centralbyrån. Arealinventeringen, kreatursräkningen och trädgårdsinventeringen den 1 juni 1943.

Arealinventeringen och kreatursräkningen den 1 juni 1945.

Fiske: 1914—1951.

Jordbruk och boskapaskötsel: 1913—1937, 1940—1952.

Litt. N.

Jordbruksräkningen: 1927, 1932, 1937, 1944.

Mejeriäntering: 1913—1939.

Årsväxten, preliminär redogörelse: 1911—1952.

Litt. N.

Skogshushållning

Kungl. domänstyrelsens förvaltning, av domänstyrelsen: 1911—1921.

Litt. Q. Fortsättes av: Domänverket: 1922—1951.

Domänverket, av domänstyrelsen: 1922—1951. Forts. på: Kungl. domänstyrelsens förvaltning: 1911—1921.

Det enskilda skogsbruket, av skogsstyrelsen: 1942—1950.

Fortsättes av: Skogsstatistisk årsbok: 1951.

Skogsstatistisk årsbok, av skogsstyrelsen: 1951.

Forts. på: Det enskilda skogsbruket: 1942—1950.

Fast egendom

Fast egendom år 1910, av statistiska centralbyrån.

Lantmäteri

Lantmäteri, av lantmäteristyrelsen: 1911—1950.

Litt. O.

Industri och bergshantering

Berättelserna utg. av kommerskollegium, där ej annat angives.

Bergshantering: 1911—1951.

Litt. C.

Industri: 1911—1950.

Litt. D.

Läder-, hår- och gummivaruindustrien. Specialundersökning. Sthlm 1915.

Statens vattenfallsverk, av vattenfallsstyrelsen: 1920—1952.

Sveriges bergshantering år 1913. Specialundersökning.

Sveriges monterade vattenkraft. Specialundersökning. Sthlm 1919.

Sveriges utbyggda vattenkraft år 1930. Specialundersökning.

Textil- och beklädnadsindustrien. Specialundersökning. Sthlm 1914.

Handel

Handel, av kommerskollegium: 1911—1951, 1952: II—III.

Litt. F.

Transport- och kommunikationsväsen

Allmän järnvägsstatistik, av järnvägsstyrelsen: 1911—1951.

Litt. L.

Allmänna väg- och vattenbyggnader, av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen: 1911—1939.

Litt. S. Fortsättes av: Väg- och vattenbyggnadsverket $\frac{1}{2}$, 1944— $\frac{3}{4}$, 1947.

Lotsverket, av lotsstyrelsen: 1911—1951.

Litt. T.

Olyckor vid trafik med motorfordon, av statistiska centralbyrån: 1936—1938.

1935 = Statistiska meddelanden. Ser. A. Bd V: 2. Fortsättes av: Vägtrafikolyckor: 1939—1952.

Postverket, av generalpoststyrelsen: 1911—1952.

Litt. M.

Sjöfart, av kommerskollegium: 1911—1951.

Litt. E.

Statens järnvägar, av järnvägsstyrelsen: 1911—1952.

Litt. L.

Telefon och telegraf, av telegrafstyrelsen: 1911—1943.

Litt. I. Fortsättes av: Telefon, telegraf och radio: 1944—1951/1952.

Telefon, telegraf och radio, av telegrafstyrelsen: 1944—1951/1952.

Forts. på: Telefon och telegraf: 1911—1943.

Vagnslastgodstrafiken å statens järnvägar. Bi-hang till järnvägsstyrelsens berättelse om statens järnvägar: 1913, 1916, 1919, 1924, 1929, 1934, 1937.

Litt. L.

Väg- och vattenbyggnadsverket $\frac{1}{4}$, 1944—³⁹%, 1947, av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen.

Forts. på: Allmänna väg- och vattenbyggnader: 1911—1939.

Vägtrafikolyckor, av statistiska centralbyrån: 1939—1952.

Forts. på: Olyckor vid trafik med motorfordon: 1936—1938.

Bankväsen

Allmän sparbanksstatistik, av statistiska centralbyrån: 1911—1950.

Litt. Y.

Postsparbanken, av styrelsen för postsparbanken: 1911—1922.

Litt. Y.

Försäkringsväsen

Allmänna pensionsförsäkringen, av pensionsstyrelsen: 1918—1936.

Forts. på: Kungl. pensionsstyrelsen: 1915—1917. Fortsättes av: Folkpensioneringen: 1937—1938, 1939/1950.

Enskilda försäkringsanstalter, av försäkringsinspektionen: 1912—1951.

Erkända sjukkassor, av pensionsstyrelsen: 1938 jämte översikter för åren 1933—1937; 1939—1951.

Forts. på: Registrerade sjukkassor: 1911/1912—1928/1930.

Folkpensioneringen, av pensionsstyrelsen: 1937—1938; 1939/1950 jämte sjukkasheväsendet m. m.

Forts. på: Allmänna pensionsförsäkringen: 1918—1936.

Olycksfall i arbete, av socialstyrelsen: 1910/1912—1917; av riks-försäkringsanstalten: 1918—1950.

Olycksfall i arbete, reviderat sammandrag, av riks-försäkringsanstalten: 1918/1922, 1923/1928, 1929/1933, 1934/1938, 1939/1943.

Kungl. pensionsstyrelsen, av styrelsen: 1915—1917.

Fortsättes av: Allmänna pensionsförsäkringen: 1918—1936.

Registrerade sjukkassor, av socialstyrelsen: 1911/1912—1928/1930.

Fortsättes av: Erkända sjukkassor: 1938—1951. Riks-försäkringsanstalten, av anstalten: 1911—1952.

Arbetsmarknad samt arbets- och löneförhållanden

Berättelserna utg. av socialstyrelsen, där ej annat anges.

Anställnings- och avlöningsförhållandena för lägre personal i allmän tjänst. Sthlm 1931.

Arbetartillgång, arbetstid och arbetslön inom Sveriges jordbruk: 1911—1928.

Arbets- och löneförhållandena för affärsanställda i Sverige. Sthlm 1925.

Arbetsförhållandena för hotell- och restaurangpersonalen i Sverige. Sthlm 1922.

Arbetsförhållandena inom det husliga arbetet å landsbygden. Sthlm 1939.

Arbetsförhållandena inom det husliga arbetets område. Sthlm 1936.

Arbetsinställelser i Sverige: 1911—1922.

Fortsättes av: Arbetsinställelser och kollektivavtal samt förlikningsmännens verksamhet: 1923—1938.

Arbetsinställelser och kollektivavtal samt förlikningsmännens verksamhet: 1923—1938.

Forts. på: Arbetsinställelser i Sverige: 1911—1922, och Kollektivavtal i Sverige: 1911—1922.

Arbetslösheten inom fackförbunden samt därmed sammanhängande bestämmelser i förbundsstadgar och kollektivavtal. Sthlm 1931.

Arbetslöshetsräkningen och de lokala arbetslöshetsundersökningarna i Sverige år 1927.

Arbetstiden inom industri och hantverk m. m. i Sverige vid år 1917, av arbetstidskommittén.

Arbetstidens längd vid frisersalonger och badinrättningar i Sverige. Sthlm 1916.

Arbetstidsförhållandena inom detaljhandeln. Sthlm 1933.

Befattningshavare i statens och de större städernas tjänst. Deras antal och löneförmåner åren 1919—1924.

Hamnarbetaryrket i Sverige. Sthlm 1916.

Inresta utlänningar åren 1938 och 1939.

Kollektivavtal i Sverige: 1911—1922.

Fortsättes av: Arbetsinställelser och kollektivavtal samt förlikningsmännens verksamhet: 1923—1938.

Kollektivavtal i Sverige vid årsskiftet 1920/21: I—II.

Kroppsutvecklingen hos minderåriga industriarbetare i Sverige. Sthlm 1925.

Lantarbetarnas arbets- och löneförhållanden inom olika bygder och å typiska lantegendomar. Sthlm 1915.

Löneförhållandena för försvarsväsendets civila arbetare och med dessa jämförliga arbetargrupper i enskild tjänst. Sthlm 1927.

Löner och levnadskostnader vid statens järnvägsbyggnader och statens vattenfallsverks byggnadsföretag samt inom därmed jämförliga arbetsområden. Sthlm 1924.

Lönestatistisk årsbok för Sverige: 1929—1951.

Den offentliga arbetsförmedlingen i Sverige: 1902/1912—1913/1922.

Sjömansyrket i Sverige: I—II. Sthlm 1915—1919.

Skogsarbetarnas levnads- och arbetsförhållanden i Värmland, Dalarna och Norrland. Sthlm 1916.

Skogsbygdens arbets- och levnadsvillkor: I—II. Sthlm 1937—1938.

Statistisk undersökning av statstjänstemännens bisysslor. Sthlm 1928.

Svensk hemindustri: I—II. Sthlm 1917.

Undersökning rörande arbetsförhållandena inom hotell- och restaurangnäringen 1929/30.

Undersökning rörande löneläget och lönevariationerna inom jordbruket 1935—1936.

Undersökning rörande vissa hygieniska förhållanden inom cellulosaindustrien i Sverige. Sthlm 1915.

Undersökningar rörande arbetstidsförhållanden och lönevillkor för privatanställda. Sthlm 1938.

Undersökningar rörande vissa arbetstidsförhållanden inom bagerinärningen samt hotell- och restaurangnärningen. Sthlm 1938.

Priser och konsumtion

Alla berättelser utg. av socialstyrelsen.

Detaljpriser och indexberäkningar åren 1913—1930.

Hushållsbudgeter och livsmedelskonsumtion i städer och tätorter 1940—1942.

Levnadskostnaderna i städer och industriorter omkring år 1923.

Levnadskostnaderna i Sverige 1913—1914: I, II: 1—8, III.

Levnadskostnaderna i tätortshushåll år 1948.

Levnadskostnaderna på landsbygden i Sverige vid år 1920.

Levnadsvillkor och hushållsvanor i städer och industriorter omkring år 1933.

Livsmedels- och bostadspriser i Sverige under åren 1910—1912.

Livsmedelsförbrukningen inom mindre bemedlade hushåll under krisåren 1914—1918.

Byggnadsverksamhet och bostadsförhållanden

Berättelserna utg. av socialstyrelsen, där ej annat anges.

Allmänna bostadsräkningen år 1920.

Allmänna bostadsräkningen år 1933 och därmed sammanhängande undersökningar.

Bostadsbyggandet i Sverige, av bostadsstyrelsen: 1949/1950.

Forts. på: Byggnadsverksamheten i Sverige: 1937—1948.

Bostäder och hushåll. Enligt allmänna bostadsräkningen 1945 och därtill anslutna undersökningar.

Byggnadsverksamheten i rikets stadssamhällen: 1912—1918/1920.

Byggnadsverksamheten i Sverige: 1937—1948. Fortsättes av: Bostadsbyggandet i Sverige: 1949/1950.

Hysesräkningen: 1924: I—II; 1926.

Undersökningar rörande de mindre bemedlades bostadsförhållanden i vissa svenska städer (bostadsbeskrivningar): I—III. Sthlm 1916—1918.

1912—1914 års allmänna bostadsräkningar: I, [II]: 1—12.

II med titel: 1912—1913 års allmänna bostadsräkning.

Ekonomiska och ideella föreningar samt stiftelser

De ideella föreningarna i Sverige och deras ekonomiska förhållanden år 1917, av socialstyrelsen.

Kooperativ verksamhet, av socialstyrelsen: 1908/1910—1949; av kommerskollegium: 1950—51.

Stiftelser år 1910, av statistiska centralbyrån.

Hälsö- och sjukvård

Allmän hälsö- och sjukvård, av medicinalstyrelsen: 1911—1951.

Litt. K.

Det civila veterinärväsendet, av medicinalstyrelsen: 1916—1945; av veterinärstyrelsen: 1946—1949.

Hälsö- och sjukvård vid armén, av arméförvaltningens sjukvårdsstyrelse: 1911—1930.

Fortsättes av: Hälsö- och sjukvård vid armén samt flygvapnet: 1931—1936.

Hälsö- och sjukvård vid armén och flygvapnet samt veterinärvård vid armén, av arméförvaltningens sjukvårdsstyrelse, chefen för flygvapnet och överfältveterinären: 1937—1942.

Forts. på: Hälsö- och sjukvård vid armén samt flygvapnet: 1931—1936. Fortsättes av: Hälsö- och sjukvård vid försvaret och veterinärvård vid armén: 1943—1944.

Hälsö- och sjukvård vid armén samt flygvapnet, av arméförvaltningens sjukvårdsstyrelse och flygstyrelsen: 1931—1936.

Forts. på: Hälsö- och sjukvård vid armén: 1911—1930. Fortsättes av: Hälsö- och sjukvård vid armén och flygvapnet samt veterinärvård vid armén: 1937—1942.

Hälsö- och sjukvård vid försvaret, av försvarets sjukvårdsförvaltning: 1945—1951.

Forts. på: Hälsö- och sjukvård vid försvaret och veterinärvård vid armén: 1943—1944.

Hälsö- och sjukvård vid försvaret och veterinärvård vid armén, av försvarets sjukvårdsförvaltning och överfältveterinären: 1943—1944.

Forts. på: Hälsö- och sjukvård vid armén och flygvapnet samt veterinärvård vid armén: 1937—1942. Fortsättes av: Hälsö- och sjukvård vid försvaret: 1945—1951.

Hälsö- och sjukvård vid marinen, av marinöverläkaren: 1911/1912—1942.

Fortsättes av: Hälsö- och sjukvård vid försvaret och veterinärvård vid armén: 1943—1944.

Sinnessjukvården i riket, av medicinalstyrelsen: 1911—1939.

Litt. K.

Veterinärvård vid armén, av överfältveterinären: 1945—1951.

Forts. på: Hälsö- och sjukvård vid försvaret och veterinärvård vid armén: 1943—1944.

Socialvård

Fattigvården, av statistiska centralbyrån: 1918—1935; av socialstyrelsen: 1936—1950.

Litt. U.

Samhällets barnavård, av statistiska centralbyrån: 1928, 1931, 1934; av socialstyrelsen: 1937, 1940, 1943, 1946, 1949—1950.

Undersökningar angående alkoholens sociala skadeverkningar, av socialstyrelsen. Sthlm 1921. Alderdomshemmen och deras vårdtagare år 1950, av socialstyrelsen.

Rättsväsen

Berättelserna utg. av statistiska centralbyrån, där ej annat anges.

Brottligheten: 1913/1914—1949/1950.

Litt. B.

Domstolarnas och de exekutiva myndigheternas verksamhet: 1913/1914—1917/1918, 1921/1922—1945/1947.

Litt. B.

Fångvården, av fångvårdsstyrelsen: 1911—1946/1947.

Litt. G.

Konkurser avslutade: 1914/1917, 1918/1920.

Konkurser upphörda åren 1926—1928.

Undervisning

Donationer vid allmänna läroverk, kommunala mellanskolor och privatläroverk år 1919, av skolöverstyrelsen.

Folkskolorna, av ecklesiastikdepartementet: 1911—1918/1919; av skolöverstyrelsen: 1929/1930. 1914/1915—1915/1916 med titel: Folkskolorna och folkskoleseminarierna.

Litt. P.

Folkskolorna och högre folkskolorna, av skolöverstyrelsen: 1919/1920—1920/1921, 1926/1927.

Det högre skolväsendet, av skolöverstyrelsen: 1927/1928; 1935/1936 jämte översikt för läs-åren 1928—1935.

De kommunala mellanskolorna, av ecklesiastikdepartementet: 1917/1918—1919/1920.

Forts. på: De kommunala mellanskolorna och privatläroverken läsåret 1916—1917. Fortsättes av: Statens allmänna läroverk, kommunala mellanskolor och privatläroverk samt realskol- och studentexamina: 1920/1921—1921/1922.

De kommunala mellanskolorna och privatläroverken läsåret 1916—1917, av ecklesiastikdepartementet.

Fortsättes av: De kommunala mellanskolorna: 1917/1918—1919/1920, och Privatläroverken: 1917/1918—1919/1920.

Lärarutbildningen, av ecklesiastikdepartementet: 1916/1917—1919/1920; av skolöverstyrelsen: 1920/1921—1921/1922, 1927/1928, 1928/1929 t. o. m. 1938/1939.

Privatläroverken, av ecklesiastikdepartementet: 1917/1918—1919/1920.

1918/1919—1919/1920 med titel: Statens normalskola för flickor och privatläroverken. Forts. på: De kommunala mellanskolorna och privatläroverken läsåret 1916—1917. Fortsättes av: Statens allmänna läroverk, kommunala mellanskolor och privatskolor samt realskol- och studentexamina: 1920/1921—1921/1922.

Realskol- och studentexamina år 1919, av ecklesiastikdepartementet.

Fortsättes av: Statens allmänna läroverk läsåret 1919—1920 samt realskol- och studentexamina år 1920.

Statens allmänna läroverk, av ecklesiastikdepartementet: 1911/1912—1918/1919.

Litt. P. Fortsättes av: Statens allmänna läroverk läsåret 1919—1920 samt realskol- och studentexamina år 1920.

Statens allmänna läroverk, kommunala mellanskolor och privatskolor samt realskol- och studentexamina, av skolöverstyrelsen: 1920/1921—1921/1922.

Forts. på: Statens allmänna läroverk läsåret 1919—1920 samt realskol- och studentexamina år 1920, De kommunala mellanskolorna: 1917/

1918—1919/1920, och Privatläroverken: 1917/1918—1919/1920.

Statens allmänna läroverk läsåret 1919—1920 samt realskol- och studentexamina år 1920, av skolöverstyrelsen.

Forts. på: Statens allmänna läroverk: 1911/1912—1918/1919, och Realskol- och studentexamina år 1919. Fortsättes av: Statens allmänna läroverk, kommunala mellanskolor och privatläroverk samt realskol- och studentexamina: 1920/1921—1921/1922.

Yrkesundervisningen, av skolöverstyrelsen: 1919/1921—1921/1922, 1928/1929; 1936/1937 jämte översikt för läsåren 1929—1936.

Inkomst och förmögenhet

Alla berättelser utg. av statistiska centralbyrån.

Företagens intäkter, kostnader och vinster: 1951.

Skattetaxeringarna: 1922—1943.

Fortsättes av: Skattetaxeringarna samt inkomstfördelningen inom yrkesgrupper: taxeringsåren 1944—1948.

Skattetaxeringarna samt fördelningen av inkomst och förmögenhet: taxeringsåret 1952.

Forts. på: Skattetaxeringarna samt fördelningen av inkomst och förmögenhet inom yrkesgrupper: taxeringsåren 1949—1951.

Skattetaxeringarna samt fördelningen av inkomst och förmögenhet inom yrkesgrupper: taxeringsåren 1949—1951.

Forts. på: Skattetaxeringarna samt inkomstfördelningen inom yrkesgrupper: taxeringsåren 1944—1948. Fortsättes av: Skattetaxeringarna samt fördelningen av inkomst och förmögenhet: taxeringsåret 1952.

Skattetaxeringarna samt inkomstfördelningen inom yrkesgrupper: taxeringsåren 1944—1948.

Forts. på: Skattetaxeringarna: 1922—1943. Fortsättes av: Skattetaxeringarna samt fördelningen av inkomst och förmögenhet inom yrkesgrupper: taxeringsåren 1949—1951.

Taxeringen till inkomst- och förmögenhetsskatt: 1917, 1920.

Finanser

Berättelserna utg. av kontrollstyrelsen, där ej annat anges.

Accispliktiga näringar: 1911/1912—1952.

Litt. V.

Brännvinsförsäljningen: 1914/1915—1918.

Litt. V. Fortsättes av: Rusdrycksförsäljningen m. m.: 1919—1951.

Kommunernas finanser, av statistiska centralbyrån: 1918/1921—1951.

Litt. U.

Rusdrycksförsäljningen m. m.: 1919—1951.

Forts. på: Brännvinsförsäljningen: 1914/1915—1918.

Allmänna val

Alla berättelser utg. av statistiska centralbyrån.

Kommunala valen: 1919—1950.

Litt. R.

Landstingsmannavalen: 1912—1918.

Litt. R.

Riksdagsmannavalen: 1909—1952.

Litt. R.

Statistiska meddelanden

Utg. av statistiska centralbyrån, där ej annat angives.

Ser. A. Tillfälliga statistiska undersökningar.

Band I:

- 1 Dödlighets- och livslängdstabeller för åren 1816—1910.
- 2 Statens utarrenderade domäner arrendeåret 1910—1911.
- 3 Stadsfullmäktigvalen åren 1911 och 1912 samt den kommunala rösträtten år 1912 i de städer, som icke deltaga i landsting.
- 4—5 Utom äktenskapet födda barn. I—II. Sthlm 1914—1916.
- 6 Dödligheten i lungsot i Sverige åren 1906—1910.
- 7 Husdjursräkningen sommaren 1915.
- 8 Stadsfullmäktigvalen åren 1913 och 1914.
- 9 Husdjursräkningen den 1 juni 1916.
- 10 Utom äktenskapet födda barn. III. Sthlm 1917.

Band II:

- 1 Husdjursräkningen den 1 juni 1917.
- 2 Arealinventeringen den 20 juni 1917, av folkhushållningskommissionen.
- 3 Husdjursräkningen den 1 juni 1918.
- 4 Stadsfullmäktigvalen åren 1915 och 1916.
- 5 Arealinventeringen den 1 juni 1918, av folkhushållningskommissionen.
- 6 Stadsfullmäktigvalen åren 1917 och 1918.

Band III:

- 1 Statistisk översikt av det svenska näringslivets utveckling åren 1870—1915 med särskild hänsyn till industri, handel och sjöfart, av kommerskollegium.
- 2—3 Arealinventeringen och husdjursräkningen den 1 juni 1919. I—II.

Band IV:

- 1 Jordbrukskassorna och centralkassorna för jordbrukskredit åren 1916—1923.

- 2 Brödsädsförbrukningen vid vissa mindre jordbruk. Sthlm 1928.
- 3 Undersökning rörande försörjnings- och trohetsbrotten åren 1921—1927.
- 4 Undersökning angående mejerihanteringen. Sthlm 1930.
- 5 Svinräkningen den 15 september 1930.
- 6 Inventeringen av vete och råg den 1 februari 1931.
- 7 Svinräkningen den 15 september 1931.
- 8 Kyrkofullmäktigvalen år 1931.
- 9 Svinräkningen den 15 september 1932.
- 10 1931 års företagsräkning, av kommerskollegium.

Band V:

- 1 Undersökning angående foderförsörjningen åren 1935—1936.
- 2 Olyckor vid trafik med motorfordon år 1935.
- 3 Jordbrukets skuldsättning år 1933.
- 4 Pälstdjursräkningen den 15 september 1937.
- 5 Jordbrukskassorna och centralkassorna för jordbrukskredit åren 1924—1937.
- 6 Undersökning angående skogsavverkningen år 1937.
- 7 Pälstdjursräkningen den 30 september 1939.
- 8 Den animaliska produktionen år 1937/1938.

Band VI:

- 1 Priser och taxeringsvärden å jordbruksfastigheter $\frac{1}{4}$ 1938— $\frac{30}{4}$ 1944.
- 2 Pälstdjursräkningen den 30 september 1945.
- 3 Brottslighetens utveckling åren 1913—1947.
- 4 Minnesskrift med anledning av den svenska befolkningsstatistikens 200-åriga bestånd. Sthlm 1949.

Ser. C. Månadsstatistik över handeln, av kommerskollegium: 1913—1952, 1953: 1—10.

Ser. D. Järnvägsstatistiska meddelanden, av järnvägsstyrelsen: 1912—1952, 1953: 1—9.

Ser. E. Uppgifter om bankerna, av bank- och fondinspektionen: 1912—1952, 1953: 1—11.

Ser. F. Sociala meddelanden, av socialstyrelsen: 1912—1952, 1953: 1—12.